

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning:

Hovedsigtet med fiskeriloven er at skabe en overskuelig, tidssvarende og brugervenlig lov for fiskeriet.

Derudover, er det Naalakkersuisuts hensigt med forslaget, at sikre det grønlandske samfund et regelsæt, der er baseret på hensigtsmæssig og bæredygtig udnyttelse af landets fiskeressourcer.

Forslaget skal desuden ses som et initiativ, der har til formål at bekæmpe den tiltagende ulighed i det grønlandske samfund, og et initiativ der har til formål at sikre arbejdspladser i fiskeriet og forbedre indtjeningsmuligheder for fiskere. Forslaget lægger derfor op til en række tilpasninger i forhold til ejerskabet til fiskeriressourcerne med det formål, at flere fiskere får en større andel af det overskud, der skabes fra de samfundsejede ressourcer.

Naalakkersuisut ønsker med forslaget at medvirke til, at ejerskabet af ressourcerne spredes ud på flere hænder og derigennem modvirke en øget koncentration af samfundets ressourcer på for få hænder. Det er Naalakkersuisuts overbevisning, at denne spredning vil medføre en øget beskæftigelse i fiskeriet.

Naalakkersuisut vil med forslaget også i højere grad tilgodese det kystnære fiskeri ved at sikre en større andel af ressourcerne til det kystnære fiskeri. Naalakkersuisut forventer derfor at forslaget vil medvirke til at øge beskæftigelsen i fiskeriet. Ved at styrke det kystnære fiskeri forventer Naalakkersuisut en øget efterspørgslen efter arbejdskraft til produktionen på land.

Forslaget har endvidere til hensigt, at udstyre fiskerikontrollen med en række nye værktøjer, som vil gøre det betydelig lettere for fiskerikontrollen at sanktionere personer og selskaber, der overtræder regler om fiskeri. Naalakkersuisut anser en effektiv fiskerikontrol som hjørnестenen i bestræbelserne på at realisere og opretholde visionen om et bæredygtigt fiskeri. Naalakkersuisut finder det derfor vigtigt at Fiskerikontrollen forsynes med nye værktøjer for at kunne udføre en effektiv fiskerikontrol.

Det er værd at holde in mente, at langt de flest af bestemmelserne i den gældende fiskerilov videreføres uændret i nærværende forslag. De forholdsvis få nye bestemmelser i forslaget gennemføres med henblik på modernisering i takt med udviklingen i fiskeriet.

Forslaget skal således ses som et ønske om at skabe et regelsæt, der er mere tidsvarende og mere overskueligt for både borgere og myndigheder, samt som et ønske om at rette op på nogle af de uhensigtsmæssigheder, der findes i den gældende fiskerilov.

2. Hovedpunkter i forslaget

2.1. Ny opgørelse af ejerskab af kvoteandele i rejefiskeriet

Ved opgørelse af ejerskab af kvoteandele medregnes fremover indirekte ejerskab af kvoteandele og bestemmende indflydelse på kvoteandele.

2.2 50/50-fordeling af den totale tilladte fangstmængde for rejer i Vestgrønland

Kvotefordelingen for rejer ved Vestgrønland ændres fra 43/57 til 50 pct. til det kystnære rejefiskeri og 50 pct. til det havgående rejefiskeri. Samtidig indskrænkes mulighederne for at sælge kvoteandelsmængder fra den havgående flådekomponent til den kystnære flådekomponent.

2.3 Opsigelsesvarsel på 5 år for tidsbegrænsede rejelicenser

Reglerne for tilbagetrækning samt genfordeling af tidsbegrænsede licenser på rejer fastsættes senere i en separat inatsisartutlov. I dette forslag fastsættes det udelukkende, at tilbagetrækningen skal ske ved inatsisartutlov med et varsel på mindst 5 år.

2.4 Fiskeribiologiske undersøgelser samt erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri

Der indføres en eksklusivitetsmodel for forsøgsfiskeriet, der skal skabe bedre økonomiske incitamenter for fiskerne til at gennemføre forsøgsfiskerier, og således udforske nye arter og områder.

2.5 Udstedelse af administrativt bødeforlæg

Der indføres en mulighed for administrativ vedtagelse af bøder og konfiskation herunder værdikonfiskation. Med forslaget indføres muligheden på hele lovens område, således at også bøder eller konfiskation på baggrund af overtrædelse af lovens regler om rapportering og indhandling kan vedtages administrativt.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Konsekvenserne for det offentlige vurderes både særskilt for hvert af forslagens delelementer og for det samlede forslag.

3.1 Ny opgørelse af ejerskab af kvoteandele i rejefiskeriet

Ved opgørelse af ejerskab af kvoteandele medregnes fremover indirekte ejerskab af kvoteandele og bestemmende indflydelse på kvoteandele.

Den nye metode til opgørelse af ejerskab i rejefiskeriet vil, som tingene står i dag, tvinge enkelte selskaber til at frasælge kvoteandele eller medejerskab i datterselskaber.

Hvis de enkelte selskaber ikke kan sælge kvoteandelene til en pris, der svarer til værdien af kvoteandelene for de enkelte selskaber, vil det medføre en omfordeling af formuer fra disse selskaber til nye ejere af kvoteandelene. Hvis eventuelle private selskaber, der lider tab fra forslaget, kræver en erstatning for tabet og vinder en eventuel retssag, vil forslaget belaste de offentlige finanser med størrelsen af erstatningen plus eventuelle sagsomkostninger.

Foruden denne potentielle éngangseffekt, medfører forslaget et *årligt* tab på de offentlige finanser på op til 9 mio. kr. på kort sigt og op til 13 mio. kr. på langt sigt, såfremt den nye ejerskabsopgørelsesmetode ikke kan omgås gennem nye lovlige selskabskonstruktioner. Det årlige tab inkluderer et faldende skatteprovenu fra fiskeriet og et faldende overskud hos Royal Greenland. På langt sigt skyldes tabet en øget usikkerhed i erhvervet:

- *For det første* skaber det usikkerhed for erhvervet, at der nu kan ske en individuel vurdering af hvorvidt et selskab har bestemmende indflydelse over andre selskaber og dermed skal frasælge kvoteandele for at leve op til ejerskabsgrænserne.
- *For det andet* kan et frasalg af kvoter fra enkelte selskaber til enten andre nuværende selskaber i fiskeriet eller nye selskaber medføre et tab af ledelsesmæssige kompetencer og erfaring i disse selskaber på kort sigt. En spredning af ejerskabet kan ligeledes mindske diversificeringen i det enkelte selskabs forretning. Begge dele øger usikkerheden for investorer i fiskeriet.
- *For det tredje* reduceres stabiliteten i råvareforsyningen til fabrikkerne. Det skyldes, at de enkelte selskaber i mindre grad end i dag vil kunne planlægge hvor og hvornår de enkelte fartøjer skal indhandle, hvis de ikke længere har ejerskab eller bestemmende indflydelse over fartøjerne.

Den øgede usikkerhed betyder, at bankerne formentlig vil kræve højere renter, når der skal lånes, hvilket kan føre til højere afkastkrav fra investeringer i fiskeriet. Den øgede usikkerhed gør det altså mindre attraktivt at investere i nye og mere effektive fartøjer i fiskeriet. Det betyder, at effektiviteten og indkomsterne falder på længere sigt.

De administrative omkostninger for det offentlige vurderes at stige med 500.000 kr. årligt til vurdering af bestemmende indflydelse blandt eksisterende og nye selskaber samt ved ejerskabsoverdragelse.

3.2 50/50-fordeling af den totale tilladte fangstmængde for rejer i Vestgrønland

Kvotefordelingen for rejer ved Vestgrønland ændres til 50 pct. til det kystnære rejefiskeri og 50 pct. til det havgående rejefiskeri. Samtidig indskrænkes mulighederne for at sælge kvoteandelsmængde fra den havgående flådekomponent til den kystnære flådekomponent.

50/50-fordelingen af den totale tilladte fangstmængde medfører en omfordeling af formuer fra selskaber med kvoteandele i det havgående fiskeri til selskaber, der har kvoteandele i det kystnære rejefiskeri. Hvis eventuelle private selskaber, der lider tab fra forslaget, kræver en erstatning for tabet og vinder en eventuel retssag, vil forslaget belaste de offentlige finanser med størrelsen af erstatningen plus eventuelle sagsomkostninger.

Hvis 50/50-fordelingen af den totale tilladte fangstmængde betyder, at kvoten i større grad fiskes i det relativt ineffektive kystnære fiskeri i stedet for i det relativt effektive havgående fiskeri, falder den samlede effektivitet i fiskeriet. En lavere effektivitet betyder øgede omkostninger ved at fiske, og de offentlige indtægter fra fiskeriet falder. 50/50-fordelingen af den totale tilladte fangstmængde *kan* dermed medføre et *årligt* tab på de offentlige finanser på op til 24 mio. kr. på kort sigt og 34 mio. kr. på langt sigt.

Det er imidlertid ikke sikkert, at 50/50-fordelingen medfører et skifte i, hvem der fisker kvoten. Det skyldes, at der i dag sælges årskvoter fra det havgående fiskeri til det kystnære fiskeri svarende til, at det kystnære fiskeri faktisk allerede i dag fisker ca. 50 pct. af den totale tilladte fangstmængde. Med forslaget følger en ændring, der skal forhindre salget af årskvoter fra det havgående fiskeri til det kystnære fiskeri i fremtiden. Hvis det dermed ikke er muligt fortsat at sælge årskvoter fra det havgående fiskeri til det kystnære fiskeri fremover, vil der ikke ske et skift i hvem, der fisker kvoten, og der vil ikke ske et fald i effektiviteten.

Der vurderes ikke at være betydelige administrative omkostninger forbundet med en 50/50-fordeling af kvoterne.

3.3 Opsigelsesvarsel på mindst 5 år

Reglerne for tilbagetrækning samt genfordeling af tidsubegrænsede licenser på rejer fastsættes senere i en separat inatsisartutlov. I dette forslag fastsættes det udelukkende, at tilbagetrækningen skal ske ved inatsisartutlov med et varsel på mindst 5 år.

Det er allerede i dag muligt at tilbagekalde de tidsubegrænsede licenser med et ”behørigt varsel”. Hvis selskaberne i dag betragter licenserne som tidsubegrænsede, og selskaberne ser fastsættelsen af opsigelsesvarslet som et skifte fra et regime med tidsubegrænset ejerskab til et regime med tidsbegrænset ejerskab, kan opsigelsesvarslet i sig selv øge usikkerheden om den fremtidige kvote blandt selskaberne i fiskeriet. Da investeringerne i fiskeriet er langsigtede,

kan risikoen for ændringer i kvoterne selv efter 5 år fra det tidspunkt, hvor licenserne gøres tidsbegrænsede, gøre det mindre attraktivt at investere i fiskeriet i dag.

Et lavere investeringsniveau betyder, at effektiviteten og indkomsterne falder på længere sigt. Opsigelsesvarslet kan medføre et årligt fald i de offentlige indtægter fra fiskeriet på mellem 13 og 91 mio. kr. på langt sigt. Det store spænd afspejler den betydelige usikkerhed, der er forbundet med at kvantificere størrelsen af den øgede usikkerhed i erhvervet.

3.4 Samlet vurdering

Foruden éngangseffekten på de offentlige finanser, vurderes forslaget samlet set at reducere de årlige offentlige indtægter fra fiskeriet med op til 33 mio. kr. på kort sigt og med mellem 14 og 130 mio. kr. per år på langt sigt.

Tallene er behæftet med betydelig usikkerhed, men faldet i indkomsterne dækker over 2 grundlæggende samfundsøkonomiske effekter, som dog vil gøre sig gældende:

For det første kan 50/50-fordelingen af kvoten betyde, at kvoten i større grad fiskes i det relativt ineffektive kystnære fiskeri i stedet for i det relativt mere effektive havgående fiskeri. Dermed kan den samlede effektivitet og de samlede skatteindtægter fra fiskeriet falde.

For det andet indeholder forslaget flere elementer, der kan øge usikkerheden i erhvervet. Den øgede usikkerhed gør det mindre attraktivt at investere i nye fartøjer i fiskeriet. Det betyder, at effektiviteten og skatteindtægterne falder yderligere på længere sigt.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Konsekvenserne for erhvervslivet vurderes både særskilt for hvert af forslagets delelementer og for det samlede forslag.

4.1 Opgørelse af ejerskab af kvoteandele

Ved opgørelse af ejerskab af kvoteandele medregnes fremover indirekte ejerskab af kvoteandele og bestemmende indflydelse på kvoteandele.

Den nye metode til opgørelse af ejerskab i rejefiskeriet vil som tingene står i dag – tvinge enkelte selskaber til at frasælge kvoteandele eller medejerskab i datterselskaber.

Hvis de enkelte selskaber ikke kan tilpasse sig lovændringen, og hvis de ikke kan sælge kvoteandelene til en pris, der svarer til værdien af kvoteandelene for disse selskaber, vil det medføre en omfordeling af formuer fra disse selskaber til de nye ejere af kvoteandelene.

Foruden éngangsomfordelingen af formuer, kan der ske en omfordeling af indkomster fra enkelte selskaber til de øvrige fiskere gennem højere indhandlingspriser. Hvis en fisker på grund af den ændrede ejerskabsopgørelse, eller den mindskede mulighed for at sælge årskvoter fra det havgående til det kystnære fiskeri, skifter fra at være direkte ejet eller kontrolleret af enkelte store selskaber til fremover at være uafhængig, vil fiskeren fremover stå i en bedre forhandlingsposition, når indhandlingspriserne skal sættes, da det står fiskeren frit for at skifte til konkurrenten. Hvis der fremover opstår helt nye indhandlingsmuligheder og konkurrencen øges, stilles fiskerne endnu bedre.

Den nye ejerskabsopgørelse kan skabe en øget usikkerhed i erhvervet gennem flere forskellige særskilte effekter:

- *For det første* kan et frasalg af kvoter fra enkelte selskaber til enten andre nuværende selskaber i fiskeriet eller nye selskaber medføre et tab af ledelsesmæssige kompetencer og erfaring i disse selskaber på kort sigt. En spredning af ejerskabet kan ligeledes mindske diversificeringen i det enkelte selskabs forretning. Begge dele øger usikkerheden for investorer i fiskeriet.
- *For det andet* reduceres stabiliteten i råvareforsyningen til fabrikkerne. Det skyldes, at de enkelte store selskaber i mindre grad end i dag vil kunne planlægge, hvor og hvornår de enkelte fartøjer skal indhandle, hvis de ikke længere har ejerskab og indflydelse over fartøjerne.

Den øgede usikkerhed kan medføre, at bankerne vil kræve højere renter, når der skal lånes, og det kan også føre til et højere afkastkrav fra investeringer i fiskeriet. Den øgede usikkerhed gør det altså mindre attraktivt at investere i nye og mere effektive fartøjer i fiskeriet. Det betyder, at effektiviteten og indkomsterne falder på længere sigt. Den nye ejerskabsopgørelse vurderes at kunne medføre et årligt fald i bruttonationalproduktet (BNP) på *op til* 19 mio. kr. på langt sigt.

4.2 50/50-fordeling af kvoterne

Kvotefordelingen for rejer ved Vestgrønland ændres til 50 pct. til det kystnære rejefiskeri og 50 pct. til det havgående rejefiskeri. Samtidig indskrænkes mulighederne for at sælge kvoteandele eller årskvoter fra den havgående flådekomponent til den kystnære flådekomponent

50/50-fordelingen af den totale tilladte fangstmængde medfører en omfordeling af formuer fra selskaber med kvoteandele i det havgående fiskeri til selskaber, der har kvoteandele i det kystnære rejefiskeri.

Hvis 50/50-fordelingen af den totale tilladte fangstmængde betyder, at kvoten i større grad fiskes i det relativt ineffektive kystnære fiskeri i stedet for i det relativt effektive havgående

fiskeri, falder den samlede effektivitet i fiskeriet. En lavere effektivitet betyder øgede omkostninger ved at fiske, og indkomsterne i fiskeriet falder. På kort sigt vurderes BNP i så fald at falde med op til 12 mio. kr. årligt.

Den lavere effektivitet kan betyde, at beskæftigelsen stiger i fiskeriet. Når fartøjerne bliver mindre og ældre, kræver det flere ansatte at fiske kvoten. Samtidig stiger beskæftigelsen på fabrikkerne, hvis en større del af kvoten fiskes i det kystnære fiskeri og indhandles. På kort sigt kan den øgede beskæftigelse sænke arbejdsløsheden. På længere sigt falder den samlede arbejdsløshede dog ikke, i det beskæftigelsen i stedet reduceres i øvrige dele af den grønlandske økonomi. Når beskæftigelsen falder i andre dele af samfundet, reduceres indkomsterne. Den øgede beskæftigelse i fiskeriet skaber derimod ikke ekstra indkomst, da kvoten ikke bliver større. Derfor falder den samlede værdiskabelse i Grønland. På langt sigt vurderes BNP at falde med op til 46 mio. kr.

Det er imidlertid ikke sikkert, at 50/50-fordelingen medfører et skifte i, hvem der fisker kvoten. Det skyldes, at der i dag overføres årskvoter fra det havgående fiskeri til det kystnære fiskeri svarende til, at det kystnære fiskeri faktisk allerede i dag fisker ca. 50 pct. af den totale tilladte fangstmængde. Med forslaget følger en ændring, der skal forhindre salget af årskvoter fra det havgående fiskeri til det kystnære fiskeri i fremtiden. Hvis det dermed ikke er muligt fortsat at overføre årskvoter fra det havgående fiskeri til det kystnære fiskeri fremover, vil der ikke ske et skifte i, hvem der fisker kvoten, og der vil ikke ske et fald i effektiviteten og et indkomstfald i øvrige dele af økonomien.

4.3 Opsigelsesvarsel på mindst 5 år

Reglerne for tilbagetrækning samt genfordeling af tidsbegrænsede licenser på rejer fastsættes senere i en separat inatsisartutlov. I dette forslag fastsættes det udelukkende, at tilbagetrækningen skal ske ved inatsisartutlov med et varsel på mindst 5 år.

Det er allerede i dag muligt at tilbagekalde de tidsbegrænsede licenser med et ”behørigt varsel”. Indskrivningen af opsigelsesvarslet kan i sig selv øge usikkerheden om den fremtidige kvote blandt selskaberne i fiskeriet. Da investeringerne i fiskeriet er langsigtede, kan risikoen for ændringer i kvoterne selv efter 5 år fra det tidspunkt, hvor licenserne gøres tidsbegrænsede, gøre det mindre attraktivt at investere i fiskeriet i dag.

Det lavere investeringsniveau kan betyde, at effektiviteten og indkomsterne falder på længere sigt. Indskrivningen af opsigelsesvarslet kan medføre et årligt fald i BNP på mellem 17 og 124 mio. kr. Det store spænd afspejler den betydelige usikkerhed, der er forbundet med at kvantificere størrelsen af den øgede usikkerhed i erhvervet.

4.4 Samlet vurdering

Forslaget vil sænke indkomsterne i Grønland målt ved BNP med op til 12 mio. kr. på kort sigt og 180 mio. kr. på langt sigt. Disse tal er behæftet med betydelig usikkerhed, men faldet i indkomsterne dækker over 3 grundlæggende samfundsøkonomiske effekter, som vil gøre sig gældende:

For det første kan 50-50-fordelingen af kvoten betyde, at kvoten i større grad fiskes i det relativt ineffektive kystnære fiskeri i stedet for i det relativt mere effektive havgående fiskeri. Dermed falder den samlede effektivitet og de samlede indkomster i fiskeriet.

For det andet indeholder forslaget flere elementer, der øger usikkerheden i erhvervet. Den øgede usikkerhed gør det mindre attraktivt at investere i nye fartøjer i fiskeriet. Det betyder, at effektiviteten og indkomsterne falder yderligere på længere sigt.

For det tredje betyder den lavere effektivitet, at beskæftigelsen stiger i fiskeriet; når fartøjerne bliver mindre og ældre, kræver det flere ansatte at fiske kvoten. Samtidig stiger beskæftigelsen på fabrikkerne, hvis en større del af kvoten fiskes i det kystnære fiskeri og indhandles. På kort sigt kan den øgede beskæftigelse sænke arbejdsløsheden. På længere sigt falder arbejdsløsheden dog ikke, men beskæftigelsen reduceres i stedet i øvrige dele af den grønlandske økonomi. Når beskæftigelsen falder i andre dele af samfundet, reduceres indkomsterne. Den øgede beskæftigelse i fiskeriet skaber derimod ikke ekstra indkomst, da kvoten ikke bliver større. Derfor falder den samlede værdiskabelse i Grønland BNP.

Forslaget indebærer desuden en *omfordeling* af kvoter, som ikke i sig selv udgør et samfundsøkonomisk tab, men som kan forringe den offentlige økonomi. Da kvoterne har en værdi for ejerne, svarer omfordelingen af kvoter til en omfordeling af formuer (eller *aktiver* eller *kapital*) fra de nuværende til de nye ejere af kvoterne:

- 50/50-fordelingen af den totale tilladte fangstmængde medfører en omfordeling af formuer fra selskaber med kvoteandele i det havgående fiskeri til selskaber, der har kvoteandele i det kystnære rejefiskeri.
- Den nye metode til opgørelse af ejerskab i rejefiskeriet kan tvinge enkelte selskaber til at frasælge kvoteandele eller medejerskab i datterselskaber. Hvis disse selskaber ikke kan sælge kvoteandelene til en pris, der svarer til værdien af kvoteandelene for disse selskaber, vil det medføre en omfordeling af formuer fra disse enkelte selskaber til de nye ejere af kvoteandelene.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget forventes ikke at have nogen direkte konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at have nogen direkte konsekvenser for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have nogen andre væsentlige direkte konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden 14. august 2017 til 22. september 2017 været offentlig tilgængeligt på høringsportalen for Naalakkersuisut, ligesom forslaget har været i høring hos følgende:

- Formandens Departement
- Departementet for Natur og Miljø
- Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen
- Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked, Handel og Energi
- Departementet for Finanser og Skatter
- Skattestyrelsen
- Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke
- Departementet for Sundhed
- Departementet for Selvstændighed, Udenrigsanliggender og Landbrug
- Departementet for Kommuner, Bygder, Yderdistrikter, Infrastruktur og Boliger
- Departementet for Råstoffer
- Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK)
- Kalaallit Nunaanni Kommunit Kattuffiat (KANUKOKA)
- NUSUKA
- SQAPK
- Grønlands Erhverv
- Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat (SIK)
- Grønlands Naturinstitut
- Polar Seafood A/S
- Royal Greenland A/S
- Halibut Greenland ApS
- Grønlands Politi
- Arktisk Kommando
- Den Europæiske Union
- Kommuneqarfik Sermersooq
- Qaasuitsup Kommunia
- Kujalleq Kommune
- Qeqqata Kommune
- GrønlandsBanken

- Advokatfirmaet Malling & Hansen Damm
- Nunatsinni Advokatit – Grønlandske Advokater
- WWF – Verdensnaturfonden
- Transparency International Greenland

Efter høringsfristens udløb har forslaget givet anledning til nedenstående bemærkninger. Det bemærkes i den forbindelse, at høringssvarene alene gengives i hovedtræk på baggrund af en foretaget væsentlighedsvurdering. Departementets bemærkninger til høringssvarene er angivet i kursiv.

Departementet for Natur og Miljø

Departementet for Natur og Miljø bifalder i høringssvaret hensigten med forslaget, at sikre det grønlandske samfund et regelsæt, der er baseret bæredygtig udnyttelse af ressourcerne.

Departementet for Natur og Miljø bifalder også, at forslaget giver fiskerikontrollen en række nye værktøjer til at sanktionere overtrædelser af reglerne om fiskeri, idet en effektiv kontrol er vigtig for at sikre, at loven overholdes med henblik på at sikre et bæredygtigt fiskeri.

Departementet for Natur og Miljø har foreslået, at vigtigheden af at inddrage videnskabelig forskning og overvågning samt lokal viden i forvaltningsgrundlaget præciseres i bemærkningerne til forslagets § 2, stk. 1, nr. 1.

I forslagets § 22, stk. 3 er det allerede fastlagt, at den totale tilladte fangstmængde skal følge den biologiske rådgivning under hensyn til godkendte forvaltningsplaner. Selv om lokal viden ikke er nævnt, kan lokal viden indgå i udarbejdelsen af forvaltningsplanerne.

Departementet for Natur og Miljø har anbefalet, at bemærkningerne til forslagets § 2, stk. 1, nr. 2 tilpasses, så vigtigheden af at opnå en bæredygtig udnyttelse og dermed det størst mulige langsigtede samfundsøkonomiske udbytter fremstår tydeligere.

Vigtigheden af at fiskeriets indvirkning på økosystemet holdes på et bæredygtigt niveau er understreget i forslagets § 2, stk. 1, nr. 1.

Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen

Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen bemærker, at forslaget kan få afledte sociale konsekvenser, afhængig af om intentionen med forslaget realiseres eller ej. Der opfordres derfor til, at det overvejes at anføre risikoen for afledte sociale konsekvenser i bemærkningerne til forslaget.

I bemærkningerne til forslaget gennemgås udelukkende de direkte konsekvenser af forslaget. En gennemgang af de afledte effekter vil være for omsiggribende.

Departementet for Finanser og Skatter

Departementet Finanser og Skatter foreslår i sit høringsvar, at det præciseres som et bærende princip i loven, at ny kapacitet (netto) til fiskeri efter en bestemt art ikke tillades, hvis der i forvejen er en kapacitet svarende til kvoter eller endog overkapacitet i det pågældende fiskeri. Departementet for Finanser og Skatter begrundet forslaget med, at indsættelse af overkapacitet har negativ effekt på rentabiliteten i fiskeriet.

I relation til forslagets konsekvenser anfører Departementet for Finanser og Skatter, at Departementet for Finanser og Skatter vurderer, at ”de beskrevne økonomiske effekter i lovslaget er behæftet med betydelig usikkerhed. Der savnes uddybning og beskrivelse af forudsætninger og metode anvendt i de økonomiske konsekvensvurderinger. Forslaget bør forsynes med en tabel, som viser disse konsekvenser på kort sigt, såsom for eksempel 5 år, og på langt sigt, såsom for eksempel 20 år. Ligeledes bør der, udover BNP effekter også beskrives de driftsøkonomiske konsekvenser for fiskerierhvervet samt hvordan skatte- og afgiftsprovenu forventes at blive påvirket. Såfremt sådanne konsekvenser ikke kendes i detaljer, kan der med fordel igangsættes et modelarbejde, således det politiske niveau kan forholde sig til sandsynlige scenarieberegninger i forbindelse med vedtagelse af forslaget.

Departementet for Finanser har dertil foreslået en række forslag til lovteksten og bemærkningerne.

Naalakkersuisut har forståelse for, at der ønskes så meget information om forslagets økonomiske konsekvenser som overhovedet muligt. I bemærkningerne til et forslag skal udelukkende resultaterne af beregningerne af de økonomiske konsekvenser fremgå. De bagvedliggende informationer eller grundlag for beregningerne skal ikke fremgå af bemærkningerne til forslaget. De kan i stedet vedlægges som et bilag.

Naalakkersuisut anser de beregninger, der er foretaget i forbindelse med fiskerilovsforslaget som fyldestgørende, da beregningerne belyser, hvilke konsekvenser der kan opstå, såfremt forslaget vedtages. Naalakkersuisut er derfor ikke enig i, at der er behov for yderligere analyser inden forslaget fremsættes til behandling.

Skattestyrelsen

Skattestyrelsen anfører i sit høringsvar, at Skattestyrelsen ikke kender den nærmere baggrund for de økonomiske beregninger, der anføres i bemærkningerne til forslaget, hvorfor Skattestyrelsen har vanskeligt ved at forholde sig til forslagets økonomiske betragtninger. Skattestyrelsen vurderer dog, at det i bemærkningerne skønnede tab generelt er væsentligt underskønnet.

Videre anfører Skattestyrelsen, at under de samme forudsætninger, der bruges i dag til vurdering af provenu fra rejefgift, har styrelsen beregnet det samlede provenutab til ca. 58,6 mio. kr. ved at ændre den nuværende fordeling til en 50/50 fordeling.

I svaret erkender Skattestyrelsen samtidig, at provenutabet i et vist omfang vil blive erstattet af merprovenu fra skatter og afgifter fra det kystnære rejefiskeri. I den forbindelse anfører Skattestyrelsen, ”da det ikke fremgår af lovforslaget, hvorledes den ekstra mængde skal fordeles, er det ikke muligt præcist at estimere merprovenuerne fra dette fiskeri, men Skattestyrelsen vurderer dette generelt til at udgøre i omegnen af 10-20 mio. kr. Dog må det lægges til grund, at da der vil være tale om nye interessenter, skal disse foretage nye investeringer, hvilket medfører højere afskrivninger og dermed en lavere skattepligtig indkomst på kort sigt. Provenuet for landskassen fra det kystnære rejefiskeri må derfor antages at blive væsentligt lavere end de ovenfor skønnede 10-20 mio. kr., hvilket ikke tilnærmelsesvist opvejer provenutabet fra det havgående rejefiskeri”.

Dertil kommer tab af overskud hos Royal Greenland A/S, som følge af en lavere kvoteandel end på nuværende tidspunkt, hvilket kan nedbringe udbyttebetalingen til aktionærerne, herunder Selvstyret

Det er ligeledes forventningen fra Naalakkersuisut, at 50/50-fordelingen af rejekvoten vil medføre tab af provenu til landskassen. 50/50-fordelingen af rejekvoten forventes dog at øge beskæftigelsen i fiskeriet, da der vil blive brug for yderligere arbejdskraft i det kystnære fiskeri som en følge af den ændrede fordeling. Da en større del af kvoten skal fiskes i det kystnære fiskeri og indhandles til fabrikker i Grønland stiger beskæftigelse i fiskeriet, hvilket ligeledes vil gavne lokalbefolkningen.

Skattestyrelsen anfører:”at de tidsbegrænsede licenser kan gøres tidsbegrænsede med et varsel på mindst 5 år ved vedtagelse af en ny inatsisartutlov. Det er Skattestyrelsens vurdering, at ændringerne i kredsen af ejerskab og bestemmende indflydelse sammenholdt med en kort opsigelsesvarsel vil skabe en vis usikkerhed for nuværende og fremtidige investorer og långivere i form af færre investeringer og/eller krav om højere afkastgrad og rentebetaling ”.

Det følger af forslagets § 15, stk. 2, at varslingsperioden i relation til ændring af tidubegrænsede licenser til tidsbegrænsede licenser ikke må være under 5 år. Det forventes, at Inatsisartut vil fastlægge længden af varslingsperioden i en separat lov. Her er der mulighed for at inddrage erhvervet og andre interessenter.

Det skal desuden bemærkes, at det er svært at fremkomme med forslag til inatsisartutlove, uden at der opstår usikkerhed for dem forslaget omhandler. Når det er sagt, så er det holdningen fra Naalakkersuisut, at usikkerhed er u hensigtsmæssig og bør forsøges begrænset.

Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK)

Det primære kritikpunkt fra KNAPK er, at forslaget mangler mere indgående konsekvensanalyser.

KNAPK erklærer sig enig i en lang række af forslaget bestemmelser, herunder at der stilles krav om, at også joller skal registreres med et GR-nummer, samt at der stilles krav om folkeregisteradresse i Grønland for at kunne udøve erhvervsmæssigt fiskeri.

KNAPK udtrykker tilfredshed med, at Naalakkersuisut med forslaget ønsker at kontrollere tilgangen af ny fiskerikapacitet og understreger, at Naalakkersuisut bør være forsigtigt med, at der ikke opstår overkapacitet i fiskeriet.

KNAPK oplyser, at man fra KNAPK's side ønsker, at nye selskaber tilgodeses ved uddelingen af nye licenser, da det ikke behøver være selskaber, der i forvejen har andre aktiviteter, der tilgodeses.

Tildeling af licenser bør bero på objektive kriterier, der sikrer, at licenserne som udgangspunkt tildeles de aktører, der sikrer den mest effektive udnyttelse af ressourcerne. Såfremt nye aktører kan opfylde kriterierne, så er der intet i vejen for, at disse tildeles licenser.

Angående forslaget § 15, stk. 2, der sikrer, at de tidsbegrænsede licenser ikke gøres tidsbegrænsede uden et varsel på mindst 5 år, udtrykker KNAPK, at denne ændring ikke er tilstrækkeligt gennemtænkt.

Ændringen består udelukkende i en præcisering af, at de tidsbegrænsede licenser ikke gøres tidsbegrænsede ved et varsel på under 5 år.

KNAPK kritiserer, at den totale tilladte fangstmængde kun skal følge den biologiske rådgivning, jf. forslaget § 22, stk. 3. KNAPK kræver, at forslaget tager højde for brugernes viden på lige fod med den biologiske rådgivning ved fastsættelsen af den totale tilladte fangstmængde.

Forslagets § 22, stk. 3 fastsætter, at den totale tilladte fangstmængde skal følge den biologiske rådgivning under hensyn til godkendte forvaltningsplaner. Naalakkersuisut er enig i, at der skal tages højde for brugernes viden. Der er derfor rig mulighed for at inddrage brugernes viden i udarbejdelsen af forvaltningsplanerne for de enkelte arter.

KNAPK er enig i den ændrede fordeling af kvoter for rejer ved Vestgrønland i forslaget, så fordelingen med forslaget bliver 50 pct. til den havgående flådekomponent og 50 pct. til den kystnære flådekomponent. KNAPK fremfører, at der de sidste år er sket en stor overførsel af

kvote fra den havgående til den kystnære flådekomponent. KNAPK mener, at der i 2016 blev overført 4.800 tons.

KNAPK støtter som udgangspunkt også, at muligheden for at overføre kvoter fra en flådekomponent til en anden flådekomponent indskrænkes. KNAPK mener ikke, at det ville være nødvendigt, at overføre kvoter fra den havgående flådekomponent til den kystnære flådekomponent, hvis rederierne havde en tilstrækkelig kvote.

Med den ændrede fordeling er det forventningen fra Naalakkersuisut, at den kystnære flådekomponent vil få så meget ekstra kvote, at overførsel af kvote vil være unødvendig.

KNAPK gør dog opmærksom på, at de mener, at muligheden for at overføre kvoter fra den havgående flådekomponent til den kystnære flådekomponent bør forblive indtil fordelingen af rejser ved Vestgrønland på 50/50 pct. er fuldt implementeret. Baggrunden for denne holdning er, at KNAPK er bange for, at der kan komme mangel på råvarer til produktionen på land.

Der er i forslaget forsat mulighed for at overføre kvote fra den havgående flådekomponent til den kystnære flådekomponent, hvis det er nødvendigt for at sikre råvareforsyningen til landanlæggene, jf. § 27, stk. 2.

Forslagets § 30, stk. 4, der giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler, så en aktør kan udelukkes fra at genindtræde i fiskeriet umiddelbart efter aktøren har afstået hele sin kvoteandel, støttes også af KNAPK.

KNAPK er meget enig i, at indirekte ejerskab på under 50 pct. i henhold til forslaget skal tælle med i opgørelsen af ejerskabsandel, jf. § 31. KNAPK er dog utilfredse med, at forslaget giver aktørerne 10 år til at tilpasse deres ejerskab, jf. § 32, stk. 1. Der bør højst gives en tilpasningstid på 18 måneder ifølge KNAPK. KNAPK er ikke i tvivl om, at der nok skal være købere til at overtage kvoteandelene.

Bemærkningen har ikke ført til ændringer i forslaget. Det vil være uhensigtsmæssigt, såfremt selskaberne tvinges til at afhænde kvoteandele eller medejerskaber med en kort frist som 18 måneder. En tilpasningsfrist på 18 måneder vil være for kort til at modvirke, at de relevante aktører vil få store tab ved tilpasningen.

KNAPK mener på samme måde, at fristen på 48 måneder i forslaget § 34, stk. 2 er for lang og forslår i stedet en frist på 24 måneder.

Høringspartens forslag er ikke blevet fulgt, da Naalakkersuisut ønsker at skabe bedre grundlag for nye aktører til at træde ind i fiskerierhvervet. Kravet om at kunne tilknytte et fartøj for at kunne erhverve en kvoteandel udgør en barriere for nye aktører til at træde ind i fiskeriet. For at opløse denne barriere vurderes 24 måneder at være for kort en frist.

KNAPK mener også, at muligheden for at opnå eneret i 3 år til et fiskeri, efter at fiskeriet er overgået fra forsøgsfiskeri til alment fiskeri, er for lang tid. KNA PK finder, at 3 år er i overkanten og at det højst bør være ét år eller allerhøjest et par år.

Forslagets § 45, stk. 2 fastlægger, at eneretten som udgangspunkt skal gælde i 3 år, men jf. forslaget § 45, stk. 3 kan Naalakkersuisut begrænse eneretten til at gælde i mindre end 3 år. Forslaget er ikke blevet fulgt.

Hvad angår bestemmelserne om Fiskerirådet, så mener KNA PK for det første, at Fiskerirådet bør være høringspart i forbindelse med forsøgsfiskerier. Derudover betragter KNA PK forslaget § 49, stk. 4 som direkte ubrugelig, da KNA PK mener, at fiskeriet interesseorganisationerne ignoreres idet deres tilstedeværelse i fiskerirådet reduceres.

Naalakkersuisut er ikke enig i, at Fiskerirådet absolut skal høres i forbindelse med forsøgsfiskeri, da Fiskerirådet udelukkende skal høres i sager af generel karakter. Hvad angår antallet af medlemmer i Fiskerirådet, så bør 3 pladser være nok til, at fiskeriets interesseorganisationer kan være repræsenteret i Fiskerirådet. At KNA PK hidtil har deltaget med hele 3 repræsentanter virker unødvendigt, da 1 repræsentant bør være rigeligt for at afgive en udtalelse.

KNA PK slutter høringssvaret af med at foreslå, at der indskrives en bestemmelse i forslaget, der fastlægger, at al fangst ved et fiskeri skal landes.

Forslaget er ikke blevet fulgt, da der allerede i forslaget § 18 er hjemmel til, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler, der fastlægger, at hele eller dele af en fangst skal indhandles til et produktionsanlæg i Grønland. At stille krav om, at al fangst skal landes til Grønland, vurderes ikke at være proportionelt.

Kalaalit Nunaanni Kommunit Kattuffiat (KANUKOKA)

KANUKOKA udtrykker tilslutning til intentionerne bag en revidering af fiskerilovgivningen, men KANUKOKA mener forslaget er unødigt centralistisk, og at der i højere grad er et behov for at inddrage kommunerne i forvaltningen af kvoter, kvoteandele, licenser, indhandling og produktion. Hvor den administrative kompetence ikke uddelegeres til kommunerne, foreslår KANUKOKA, at der indføres en obligatorisk høringspligt af kommunerne.

Naalakkersuisut vurderer, at det er mest hensigtsmæssigt, at forvaltningen af kvoter og lignende foretages centralt, for at sikre en sammenhængende og ensartet forvaltning i hele Grønland.

Naalakkersuisut er enige i, at kommunerne skal høres i forhold til emner, der er relevante for den enkelte kommune, men at indføre en obligatorisk høringspligt af kommunerne i alle sager virker unødvendigt.

KANUKOKA bemærker, at forslaget indeholder flere bemyndigelser fra Inatsisartut til Naalakkersuisut og anbefaler i den forbindelse, at Naalakkersuisut forklarer, hvorledes bemyndigelserne påtænkes anvendt.

Rammerne for bemyndigelserne fremgår af de enkelte bestemmelser og de tilhørende bemærkninger. Det bør ikke være nødvendigt med yderligere forklaringer.

KANUKOKA foreslår desuden, at der indføres geografiske kvoter, for at sikre en hensigtsmæssig erhvervsudvikling i de forskellige dele af landet.

Kvoterne bliver i forvejen fastsat efter, hvor de enkelte bestande befinder sig. At indføre geografiske kvoter virker uhensigtsmæssigt og ineffektivt.

Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked, Handel og Energi

Det foreslås, at der indføres en bestemmelse, der giver hjemmel til at rettighedshaver kan indgå en aftale om samfundsmæssig bæredygtighed og andre socioøkonomiske forhold, for at fremme grønlandsk forankring af fiskeriet. En lignende bestemmelse om en såkaldt Impact Benefit Agreement kendes fra råstofloven, § 78.

Naalakkersuisut vurderer, at forslaget indeholder tilstrækkelig mulighed for at fremme en grønlandsk forankring af fiskeriet.

Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat (SIK)

SIK støtter ikke forslaget i den nuværende form. SIK er imod forslagens § 26, der fastsætter fordelingen af rejer ved Vestgrønland til 50 pct. til den havgående flådekomponent og 50 pct. til den kystnære flådekomponent. SIK foreslår, at man forøger landingspligten, i stedet for at ændre fordelingen så den kystnære flådekomponent får en større kvote

En forøgelse af landingspligten øger ikke kvoten for den kystnære flådekomponent, og når de ikke kan købe kvote fra den havgående flådekomponent, så kommer en forøgelse af landingspligten ikke den kystnære flådekomponent til gode.

SIK mener, at de tidsubegrænsede licenser ikke må gøres tidsbegrænsede ved et varsel under 10 år.

I henhold til bestemmelsen i § 15, stk. 2 er varslet for at gøre de tidsubegrænsede licenser tidsbegrænsede mindst 5 år. Der er derfor mulighed for i forslaget, at varslet kan sættes højere.

SIK giver i høringssvaret udtryk for, at de frygter, at ændringerne i opgørelsen af ejerskabsandele kan have en negativ virkning på kysten, da der kan forsvinde aktivitet.

Naalakkersuisut har forståelse for denne bekymring, men gør opmærksom på, at der forsat vil være behov for landaktivitet, selv om at reglerne bliver ændret.

Grønlands Naturinstitut

Grønlands Natur institut har alene foreslået lovtekniske ændringer til § 22, stk. 3 og § 43-46.

Polar Seafood A/S

Polar Seafood A/S advarer mod forslaget og mener, at forslaget er et udtryk for tilbageskridt og forværring af betingelserne for fiskeri.

Naalakkersuisut er ikke enig i betragtningen.

WWF – Verdensnaturfonden (WWF)

WWF mener, at forslaget bør indeholde klare regler om, at alle fiskerier skal forvaltes bæredygtigt og at der arbejdes mod bæredygtigt certificeret fiskeri for alle fiskebestande.

Det er vigtigt for Naalakkersuisut, at fiskeriet er bæredygtigt af hensyn til kommende generationer. Vigtigheden af en bæredygtig forvaltning er understreget i forslaget. At indskrive yderligere bestemmelser virker derfor unødvendigt.

Grønlands Erhverv (GE)

GE opfordrer i høringssvaret til, at Naalakkersuisut ikke fremlægger forslaget i dets nuværende form, da der er for mange ubesvarede økonomiske og juridiske spørgsmål. GE finder ”lovforslaget helt utilstrækkeligt konsekvensbelyst”. GE frygter herunder, at de negative konsekvenser, som de fremgår af forslaget, er undervurderede.

Naalakkersuisut har i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget fået foretaget konsekvensanalyser af de enkelte tiltag hver for sig og samlet. Konsekvenserne af de enkelte tiltag hver for sig og samlet fremgår af de almindelige bemærkninger til forslaget. Naalakkersuisut er derfor ikke enig i betragtningerne fra GE.

GE kritiserer, at forberedelsen op til forslaget ikke følger betænkningerne FM2015/19 og FM2017/115 fra Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget, hvor i det anbefales, at alle analyser bliver lagt frem, at erhvervet involveres, og processen foregår under åbenhed. Ligesom den lovforberedende proces forud for forslaget og forslaget kritiseres for at være ugennemsigtig

og mangle oplysninger om, hvad der ligger til baggrund for beregningerne. GE kritiserer desuden, at høringsfristen har været kort.

FM2015/19 omhandler, at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge en undersøgelse af muligheden for – og de økonomiske konsekvenser ved – at gøre de tidsbegrænsede licenser tidbegrænsede. Da nærværende forslag ikke medfører, at de tidsbegrænsede licenser gøres tidsbegrænsede, mener Naalakkersuisut ikke, at betænkningen har relevans for nærværende forslag.

Betænkningen fra Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget til FM2017/115 er dateret den 3. juni 2017. Betænkningen må anses for at forelægge så sent, at det har været umuligt at tage højde for den i forbindelse med forberedelsen af nærværende forslag.

Forslaget har været i høring fra den 14. august 2017 til den 22. september 2017, hvilket svarer til 6 uger. Naalakkersuisut er derfor ikke enig i, at høringsfristen har været for kort.

GE mener i det store hele, at indholdet af forslaget strider mod formålet med forslaget, da forslaget ifølge GE ikke fremstår overskueligt eller brugervenligt, idet det blandt andet indeholder mange bemyndigelser til Naalakkersuisut og at forslaget ifølge GE ikke lægger op til et økonomisk bæredygtigt fiskeri.

Forslaget forventes at afløse landstingslov nr. 18 af 1996 om fiskeri, med senere ændringer. Der er i alt 13 ændringslove til landstingslov om fiskeri og bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i landstingsloven er sparsomme. Naalakkersuisut er derfor uforstående over for påstanden om, at nærværende forslag ikke er overskueligt eller brugervenligt.

At forslaget indeholder mange bemyndigelser til, at Naalakkersuisut kan udstede nærmere regler, kan hjælpe til brugervenligheden og overskueligheden. Reguleringen af fiskeriet indeholder blandt andet mange tekniske regler, der vil gøre forslaget uoverskueligt, såfremt de skulle indskrives i forslaget.

Det kritiseres endvidere, at det ikke præciseres i forslaget, hvem de nye aktører, der skal overtage de omfordelte kvoter er. Ligesom det kritiseres, at forslaget ikke afdækker, hvorledes nye aktører kan erhverve de tilbagetrukne kvoter.

Det er lidt uvist hvilke omfordelte kvoter GE henviser til. Såfremt GE henviser til ændringen i fordelingen af rejekvoten for Vestgrønland mellem den havgående flådekomponent og den kystnære flådekomponent, så forventer Naalakkersuisut, at den øgede kvote til den kystnære flådekomponent kan fiskes af den allerede eksisterende kystnære flåde. Hvis GE i stedet henviser til en tilbagetrækning af de tidsbegrænsede licenser, så skal Naalakkersuisut understrege, at de tidsbegrænsede licenser ikke tilbagetrækkes med forslaget, hvorfor det er irrelevant, hvilke aktører, der skal erhverve de tilbagetrukne kvoter.

GE anfører, at forslagets bestemmelser om en 50/50-fordeling, en ny opgørelse af ejerandele og tilbagetrækningen af de tidsbegrænsede licenser vil medføre betydelige erstatningskrav

fra erhvervet, da der ifølge GE er tale om ekspropriation. GE har i den forbindelse vedlagt en juridisk analyse af de enkelte forhold som bilag.

Naalakkersuisut har fået foretaget en vurdering af de enkelte forhold, og Naalakkersuisut mener på den baggrund ikke, at ændringen til en 50/50-fordeling og den nye opgørelse af ejerandele, som det fremlægges i forslaget, har karakter af ekspropriation, der vil medføre krav om erstatning. Da forslaget ikke medfører en tilbagetrækning af de tidsbegrænsede kvoter, mener Naalakkersuisut, at eventuelle erstatningskrav i den forbindelse er uden relevans for forslaget.

Hvad angår den nye model for opgørelse af ejerandele, så kritiserer GE, at det ikke er præciseret, hvad der skal forstås ved ”bestemmende indflydelse”, da det kan skabe usikkerhed og ikke bør være op til Naalakkersuisut at skønne.

Det er nærmest umuligt at opstille helt klare regler for, hvornår der er tale om bestemmende indflydelse uden at komme til ramme enkelte aktører uhensigtsmæssigt. Et eksempel kan være, at en långiver risikerer at blive ramt af reglerne, såfremt forslaget indeholder helt klare regler om, at udlån automatisk er lig med bestemmende indflydelse. Ved i stedet at foretage et skøn af de enkelte forhold undgås det, at reglerne rammer uhensigtsmæssigt. At listen over forhold i bemærkningerne, som der kan tages højde for ved skønnet, ikke er udtømmende skyldes, at det er svært at forudse samtlige situationer.

GE kritiserer, at forslaget medfører en del usikkerhed i forbindelse med ændringen til en 50/50-fordeling, ændret opgørelse af ejerskabsandele og en varslet opsigelse af de tidsbegrænsede kvoter. GE understreger i den forbindelse, at ”usikkerhed er gift for investeringer og erhvervsudvikling”.

Fremlæggelse af forslag er ofte behæftet med en del usikkerhed. Naalakkersuisut er klar over dette, hvorfor ændringen til en 50/50-fordeling og en ændret opgørelse af ejerskabsandele er beskrevet i bemærkningerne. Naalakkersuisut skal understrege, at der ikke er sket en varsling af tilbagetrækningen af de tidsbegrænsede licenser med forslaget.

Slutteligt, så mener GE, at der i forslaget bør fastlægges generelle regler for adskillelsen mellem politisk fastlæggelse af kriterier for kvotetildeling og forvaltning af ansøgninger, et såkaldt armslængde-princip.

Naalakkersuisut mener, at der tilstrækkelig hjemmel i forslaget til at fastsætte regler for forvaltningen af kvoterne. Naalakkersuisut kan i den forbindelse henvise til forslagets § 23, stk. 5.

Politimesteren i Grønland

Politimesteren i Grønland anfører i relation til forslaget § 5, stk., 2, at Grønlands Politi hverken har kapacitet eller faglig ekspertise til at udføre tilsynsmyndighed på fiskeriområdet. Dette skal ses i lyset af bemærkningerne til forslaget § 5, stk. 2, hvoraf det fremgår, at "Grønlands Politi efter forhandlinger med rigsmyndighederne kan indtræde i kontrolmyndighedens sted, for eksempel i mindre byer og bygder.

Politimesteren anfører derudover, at han anser bestemmelsen i forslaget § 58, stk. 2 som værende betænkelig, da forslaget synes at modificere princippet om, at retsplejelovens regler – og dermed de retsgarantier, der ligger i retsplejeloven - finder anvendelse, såfremt der foreligger en konkret mistanke om en lovovertrædelse. I den forbindelse henviser Politimesteren til bet. 1039/1985 om tvangsindgreb udenfor strafferetsplejen.

Endvidere anfører Politimesteren, at en række bestemmelser, hvis overtrædelse skal kunne foranstalles med bøde i henhold til forslaget § 58, stk. 1, nr. 1, synes at være uegnet til at danne grundlag for en pålæggelse af bøde. I tilknytning hertil har Politimesteren foreslået en række lovtekniske ændringer til forslaget enkelte bestemmelser.

Naalakkersuisut har forståelse for Politimesterens synspunkt i forhold til forslaget § 58, stk. 2. Naalakkersuisut skal dog henvide til, at udvalget i betænkning 1039/1985 om tvangsindgreb uden for strafferetsplejen har fastslået følgende

"Langt de fleste indgreb er begrundet i kontrolhensynet, ofte stikprøvekontrol. [Det er] netop det stikprøvemæssige - og dermed uforudsigeligheden - der giver ordningen værdi. På denne baggrund kan rets faktisk beskrivelsen i disse tilfælde vanskeligt være præcis. Hvis der er tale om tvangsindgreb som oplysningsmiddel, er de retsstiftende kendsgerninger (betingelser) næsten altid enkle og let konstaterbare. Et krav om retskendelse vil efter udvalgets opfattelse derfor ofte være et unødigt omsvøb, der vil belaste domstolene med unødige sager og svækker forvaltningsmyndighedens kontrolmuligheder, uden at der reelt er vundet noget i retssikkerhedsmæssig henseende. Som tidligere nævnt er problemet i sidste ende, om det er domstolene eller forvaltningsmyndighederne, der skal have det overordnede ansvar for lovgivningens overholdelse. Udvalget finder derfor, at man i tilfælde, hvor tvangsindgreb er hjemlet af kontrolhensyn eller som oplysningsmiddel bør undlade at stille krav om retskendelse. Man finder dog at måtte henlede opmærksomheden på, at udvalget opfatter retskendelsesspørgsmålet som et led i fremgangsmåden ved udnyttelsen af en allerede hjemlet materiel beføjelse. Udvalget synspunkt er, at man i forbindelse med overvejelserne om indførelse af hjemmel til tvangsindgreb nøje bør tage stilling til, om det er nødvendigt at der bør gives materielle beføjelser. Findes det at være tilfældet, er der efter udvalgets opfattelse i almindelighed ikke reelt indhold i et krav om retskendelse."

Naalakkersuisut skal dertil påpege, at retstilstanden så vidt angår tvangsindgreb udenfor retsplejen har ændret sig markant siden 1985. Og i den forbindelse kan Naalakkersuisut understrege, at der ikke længere hersker samme tvivl - som i 1985 - om nødvendigheden i at kunne foretage tvangsindgreb udenfor strafferetsplejen så længe indgrebet foretages med respekt for proportionalitetsprincippet.

Naalakkersuisut forstår Politimesterens holdning så vidt angår forslaget § 5, stk. 2, og spørgsmålet om ressourcer og faglig ekspertise. Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, er det dog Naalakkersuiuts hensigt, at forslaget vil blive anvendt efter forhandlinger med rigsmyndigheder og efter en hensigtsmæssig løsning er blevet fundet, der tager hensyn til Politiets ressourcer.

Kommuneqarfik Sermersooq.

Kommuneqarfik Sermersooq anfører i sit høringssvar, at den fuldt ud kan tilslutte sig forslaget principper om at:

1. At skabe overskuelig, tidsvarende og brugervenlig lov for fiskeriet.
2. At sikre det grønlandske samfund et regelsæt, der er baseret på hensigtsmæssig og bæredygtig udnyttelse af landets fiskebestande.
3. At bekæmpe den tiltagende ulighed i det grønlandske samfund
4. Et initiativ der har til formål at sikre arbejdspladser og forbedre indtjeningsmuligheder for fiskere

På den anden side udtrykker Kommunen bekymring omkring de nye regler for opgørelse af ejerskab af kvoteandel i rejefiskeriet. I den forbindelse anfører Kommunen, at der er potentiale for, at selskaber kan lide tab og kræve erstatning på den baggrund.

Kommunen anfører endvidere, at der burde foreligge en redegørelse for, hvordan man agter at afbøde et faldende skatteprovenu, eftersom det vurderes, at forslaget vil medføre tab for landskassen.

Kommunen foreslår samtidig, at man burde analysere forslaget konsekvenser yderligere med henblik på at finde ”løsninger og alternative muligheder”, og derfor burde forslaget trækkes tilbage.

Naalakkersuisut har forståelse for Kommuneqarfik Sermersooqs holdning, hvad angår de nye regler for opgørelse af ejerskab af kvoteandel i rejefiskeriet. Naalakkersuisut kan i forlængelse heraf anføre, at Naalakkersuisut nøje har vurderet de mulige konsekvenser af det pågældende forslag og foreslår derfor en overgangsperiode i forbindelse med indførelse af de nye regler om opgørelse af ejerskab

Qaasuitsup Kommunia

Qaasuitsup Kommunia anfører i sit høringssvar, at kommunen godkender forslaget. Ifølge Kommunen vil forslaget bidrage til udviklingen af rejefiskeriet i form af spredningen af rejekvoten blandt flere fiskere på kysten og dermed flere indtægter for Kommunerne.

Kommune Kujalleq

Kommune Kujalleq anfører i sit høringsvar, at ”Kommune Kujalleq ser med tilfredshed på, at Naalakkersuisut nu, efter den eksisterende fiskerilov grundlæggende har været i kraft i over 20 år, er parat til at modernisere loven og rette de uhensigtsmæssigheder, som den gældende lov har haft for kommunerne, beskæftigelsen og erhvervslivet. Lovforslaget fremstår da også som en væsentlig bedre gennemarbejdet tekst, og hertil kommer, at den eksisterende lov igennem tiden er udbygget og ændret mange gange, hvilket gør det svært at bevare overblikket over loven. Kommunen håber, at en ny lov på området bliver så rummelig, at der kun i begrænset omfang vil blive behov for ændringer”.

Kommunen anfører imidlertid, at forslaget forekommer særdeles centralistisk, hvilket kommunen anser som værende helt unødvendigt. I forlængelse heraf anfører kommunen, at på andre erhvervsområder har Kommunerne væsentlige bedre mulighed for at tilrettelægge en erhvervs politik til gavn for beskæftigelsen og den kommunale økonomi, hvorfor indførelse af regionale kvoter forekommer nødvendigt og rimeligt.

Kommunen foreslår, at fiskeriressourcerne forædles lokalt med inspiration fra canadisk og norsk distriktsudvikling, samt at der systematisk opbygges lokalt ejerskab til hele værdikæden således at ressourcerne ikke forsvinder med lokal nytte.

Naalakkersuisut har forståelse for Kommune Kujalleqs ønske om indførelse af regionale kvoter. Naalakkersuisut er ligeledes enig i at fiskeriressourcerne så vidt muligt bør forædles lokalt, og at der bør opbygges lokalt ejerskab til hele værdikæden, da dette harmonerer godt med hensigten med nærværende forslag. Hertil kan det anføres, at Naalakkersuisut tager hensyn til regionale behov i forbindelse med tildeling af kvoter. Muligheden for at basere tildeling af kvoter udelukkende på regionale behov hæmmes dog af hensyn som fiskeriselskabers berettigede forventning til fiskeri især i det havgående fiskeri.

Qeqatta Kommunia

Qeqatta Kommunia anfører i sit høringsvar, at Kommunen tilslutter sig forslaget. Kommunen anfører imidlertid, at ”der bør foretages yderligere vurderinger hos Selvstyret, interessegrupper og samfundet før Inatsisartut behandler forslaget endeligt”.

Kommunen anfører derudover, at Kommunen har bemærket, at Kommunernes mulighed for at udfærdige Kommunale vedtægter er blevet udtaget fra forslaget. Kommunen anmoder på den baggrund, at muligheden for at udfærdige kommunale vedtægter videreføres i forslaget.

Dertil anfører Kommunen, at varslingsperioden i forslagets § 15, stk. 2 bør ændres fra 5 til 10 år.

Naalakkersuisut har i perioden 2014-2017 holdt en lang række møder med interessegrupper angående forslaget indehold. Og i den forbindelse kan Naalakkersuisut oplyse, at forslaget tager hensyn til disse interessegruppers synspunkter.

I forhold til Kommunernes mulighed for, at udfærdige kommunale vedtægter kan Naalakkersuisut oplyse, at den mulighed findes i forslaget.

Vedrørende opsigelse af de tidsbegrænsede kvoter foreslår Naalakkersuisut, at der skal være en varslingsperiode på mindst 5 år. Det er derfor en misforståelse af forslaget, når Kommunen anfører, at der foreslås en varslingsperiode på 5 år.

GrønlandsBanken

GrønlandsBanken anfører, at en omfordeling af rejekvoten mellem havgående og kystnært fiskeri jf. forslaget § 26 vil være et indgreb i ejendomsretten, og at sådan en omfordeling vil medføre et stort tab af skatteprovenu.

I forhold til forslaget § 31 anfører GrønlandsBanken, at man må på baggrund af den foreslåede beregning af indirekte ejerskab forventer et frasalg for nogle af de eksisterende kvoteejere, og dermed risikerer man, at der opstår ustabilitet i forsyningssikkerheden til grønlandske landanlæg.

GrønlandsBanken anfører, at forslaget angående opsigelse af omsættelige kvoter med et varsel på 5 år er urealistisk kort. Ifølge banken vil dette forslag medføre en væsentlig kortere løbetid på finansiering og stille højere krav til egenfinansiering.

Naalakkersuisut er enig i, at omfordeling af rejekvoten mellem havgående og kystnært fiskeri kan medføre tab af skatteprovenu. Naalakkersuisut er derimod ikke enig i, at omfordeling af rejekvoten mellem havgående og kystnært fiskeri vil være et indgreb i ejendomsretten, da der er tale om såkaldt erstatningsfri regulering af fiskeriet.

Naalakkersuisut har nøje vurderet de mulige konsekvenser af forslaget § 31. På den baggrund har Naalakkersuisut foreslået en overgangsperiode på 10 år med henblik på at give berørte parter mulighed for at omlægge deres forretninger.

For så vidt angår opsigelse af omsættelige kvoter foreslår Naalakkersuisut, at der skal være en varslingsperiode på mindst 5 år. Naalakkersuisu mener ikke, at forslaget kan siges at være "urealistisk, da ønsket med forslaget udelukkende er at fastsætte, at varslet skal være på mindst 5 år. I forbindelse med indførslen af de tidsbegrænsede licenser fremgår det af Erhvervsudvalgets 2. tillægsbetænkning til forslaget FM1990/31, at et flertal ønskede en

varslingsfrist på kun 2-3 år. Det er Inatsisartut, der skal vedtage den nærmere varslingsfrist og i den forbindelse skal erhvervet høres.

Advokatfirmaet Malling & Hansen Damm

Advokatfirmaet anfører, at bemærkningerne til forslaget § 7, stk. 3 synes at være tavse i relation til bestemmelsens indhold. Advokatfirmaet foreslår derfor, at bemærkningerne ændres med henblik på at skabe klarhed om kravene til ejerskab - i selskaber - for, at et fartøj kan anses som hjemmehørende.

Firmaet anfører dertil, at bemærkningerne til § 7, stk. 2, nr. 2, giver anledning til uklarhed, da begrebet "fast tilknytning til det grønlandske samfund" synes at være defineret i bemærkningerne til § 7, stk. 2, nr. 1, som ophold i Grønland i mere end 6 måneder. Alligevel fremgår det ifølge advokatfirmaet af bemærkninger til forslaget § 7, stk. 2, at fast tilknytning til det grønlandske samfund kan tillægges selvstændig betydning ved mistanke om omgåelse.

Naalakkersuisut har foretaget præciseringer i forslaget § 7, stk. 2, nr., 2, således at det nu fremgår klart, hvad der menes med begrebet "fast bopæl" og "fast tilknytning til det grønlandske samfund". Naalakkersuisut har ligeledes præciseret nærmere i forhold til forslaget § 7, stk. 3.

Grønlandske Advokater

Foreningen Grønlandske Advokater anfører, at konsekvenserne af forslaget ikke er tilstrækkeligt belyst. Foreningen opfordrer derfor til, at der foretages dybtgående konsekvensanalyser af forslaget, således at lovgiverne har en reel mulighed for at vurdere, hvilken udvikling af erhvervet og landets økonomi man stemmer om.

Som nævnt ovenfor i forbindelse med høringssvaret fra Departementet for Finansier og Skatter anser Naalakkersuisut det ikke at være nødvendigt med yderligere økonomiske analyser, da der foreligger analyser, der i høj grad belyser de mulige økonomiske konsekvenser af forslaget.

Transparency International

Transparency International anfører i sit hørings svar, at høringsfristen som følge af rettelsen i forslaget af 13. september 2017 ikke var rimelig. Ifølge organisationen efterlader den korte høringsfrist et indtryk af, at man reelt ikke ønsker en kritisk gennemgang af forslaget.

Transparency International bemærker endvidere, at forslaget indeholder en fejl i relation til en bestemmelse, der udpeger Grønlands landsret som 1. instans, når en sag, der vedrører fartøjer over 75 BRT/120BT, skal indbringes for domstolen.

Naalakkersuisut er ikke enig i, at høringsfristen i forbindelse med rettelse af 13. september 2017 var urimelig, eftersom der var tale om en høring angående videreførelse af en eksisterende bestemmelse.

Hvad angår bestemmelsen om, hvilken instans, der skal være 1. instans, så er denne bestemmelse udgået, da den anses unødvendig.

Følgende havde ingen bemærkninger:

- Formandens Departement
- Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke
- Departementet for Sundhed
- Departementet for Selvstændighed, Udenrigsanliggender og Landbrug
- Departementet for Kommuner, Bygder, Yderdistrikter, Infrastruktur og Boliger
- Departementet for Råstoffer
- NUSUKA
- SQAPK
- Royal Greenland A/S
- Halibut Greenland ApS
- EU

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Kapitel 1

Anvendelsesområde

Til § 1

Til stk. 1

Nr. 1

Loven finder anvendelse på erhvervsmæssigt og ikke-erhvervsmæssigt fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium. Herefter gælder loven implicit på alle former for fiskeri i Grønland, hvad enten det er hobby- og fritidsfiskeri, fiskeri i forsøgs-, undersøgelses- og uddannelsesøjemed, samt alle former for kommercielt fiskeri.

I henhold til lovens definition er Grønlands fiskeriterritorium det område, som er fastsat i henholdsvis bekendtgørelse om den eksklusive økonomiske zone ved Grønland samt anordning om afgrænsning af søterritoriet ved Grønland.

Nr. 2

Loven finder tilsvarende anvendelse på grønlandske og udenlandske fartøjers landinger og omladninger på Grønlands fiskeriterritorium.

Nr. 3

Loven finder også anvendelse på grønlandsk erhvervsmæssigt fiskeri og grønlandske fartøjers landinger og omladninger uden for Grønlands fiskeriterritorium. Det er alene erhvervsmæssigt fiskeri uden for Grønlands fiskeriterritorium som er omfattet af loven. Loven omfatter dermed ikke hobby- og fritidsfiskeri samt fiskeri i forsøgs-, undersøgelses og uddannelsesøjemed uden for Grønlands fiskeriterritorium.

Til § 2

Bestemmelsen fastsætter, at lovens øvrige bestemmelser skal forvaltes i henhold til målene som er beskrevet i bestemmelsen nr. 1-3.

Til stk. 1

Nr. 1

Ressourcernes bevarelse og reproduktion herunder at fiskeriets indvirkning på økosystemet holdes på et bæredygtigt niveau. Denne bestemmelse fastsætter, at reguleringen af fiskeriet skal tage højde for, og søge at modvirke og begrænse, overfiskning. Dette kan for eksempel søges opnået ved inddragelse af biologers anbefaling eller inddragelse af fiskerirådet.

Nr. 2

Forholdet mellem de disponible fangstmængder og kapaciteten i fiskeriet. Bestemmelsen skal sikre, at der i reguleringen af fiskeriet søges at skabe en balance mellem den mængde fisk som er til rådighed, især set i henhold til nr. 1, og fiskeriets bæredygtighed kontra den kapacitet, der er i fiskeriet i form af arbejdskraft og vilje. Flere hensyn skal herunder inddrages, blandt andet behovet for økonomisk udbytte til samfundet, beskæftigelse af befolkningen og befolkningens krav på at kunne ernære sig gennem fiskeriet. Modsat skal et stort fiskeri også nedjusteres, hvis kapaciteten er ringe, for eksempel når afkastsmulighederne er for små, eller der ikke er tilstrækkelig lokal interesse eller behov for det pågældende fiskeri.

Nr. 3

Økonomiske og sociale hensyn for samfundet, fiskerierhvervet, forarbejdningsindustrien og andre dertil knyttede erhverv. Hermed menes at reguleringen i fiskeriet bør så vidt muligt tage hensyn til de mange forskelligartede interesser og hensyn der påvirkes af og er med til at styre fiskeriet. Fiskeriet er en stor del af Grønlands kulturarv, som store dele af befolkningen er opvokset med et særdeles nært forhold til. Der skal således fremadrettet også tages højde for befolkningens rekreative behov i forhold til at udøve fiskeri. Udover at den individuelle fisker eller fiskerivirksomhed skal have mulighed for at nærme sig igennem fiskeriet, må de tilknyttede erhverv såsom forarbejdningsindustrien også medregnes i forvaltningen af fiskeriet, således at den afledte effekt på disse erhverv også tages i betragtning når fiskeriet skal reguleres. Reguleringen skal i det hele taget foregå således at det største sociale og økonomiske afkast sikres, dog med respekt for kravene i nr. 1 og 2.

Definitioner

Til § 3

Til stk. 1.

Nr. 1

Definitionen er ny. Det har ikke tidligere været defineret i lovgivningen, hvad der forstås ved ”fiskeri”. I internationale regelsæt og aftaler er ”fiskeri” defineret. Denne definition afspejler i høj grad definitionen i ”Aftale om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri”.

Nr. 2

Definitionen af erhvervsmæssigt fiskeri er herefter det fiskeri, jf. nr. 1, der udøves med henblik på salg af hele eller dele af fangsten.

Nr. 3

Definitionen af ikke-erhvervsmæssigt fiskeri, jf. nr. 1, er herefter det fiskeri der udøves med henblik på at anvende hele fangsten til privat forbrug.

Nr. 4

Rækkevidden af Grønlands fiskeriterritorium er herefter fastsat i medfør bekendtgørelse nr. 1020 af 20. oktober 2001 om den eksklusive økonomiske zone ved Grønland. Området for afgrænsning af søterritoriet er endnu ikke hjemtaget, og er således fastsat i henhold til dansk lovgivning. Bekendtgørelsen er udstedt i medfør af lov nr. 441 af 22. maj 1996 om eksklusive økonomiske zoner, som ved anordning nr. 1005 af 15. oktober 2004 er sat i kraft for Grønland.

Nr. 5

Definitionen af kystnært fiskeri er herefter det fiskeri, som foregår i området mellem kysten og en linje der ligger 3 sømil uden for fiskeriterritoriets basislinje. Denne definition afspejler desuden den begrænsning af fartøjsstørrelsen, der er indskrevet i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 8 af 8. april 2016 om licens og kvoter til fiskeri, § 3, stk. 3.

Nr. 6

Definitionen på havgående fiskeri er herefter det fiskeri, der modsat nr. 5, foregår uden for 3 sømil uden for fiskeriterritoriets basislinje. Denne definition afspejler således også den begrænsning af fartøjsstørrelsen, der er indskrevet i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 8 af 8. april 2016 om licens og kvoter til fiskeri, § 3, stk. 4.

Nr. 7

Definitionen af erhvervsgruppe er herefter en nærmere afgrænset gruppe af aktører, kategoriseret efter, om de driver erhvervsmæssigt fiskeri som hovederhverv, som bierhverv eller om de driver ikke-erhvervsmæssigt fiskeri. Definitionen hænger sammen med nr. 2 og nr. 3.

Nr. 8

Definitionen af ”totale tilladte fangstmængde”. Den totale tilladte fangstmængde benævnes ofte TAC (Total Allowable Catch) og er den overordnede mængde af en bestemt art eller bestand som kan fiskes.

Nr. 9

Definitionen af ”kvote”. En kvote er en undergruppe af den totale tilladte fangstmængde.

Nr. 10

Definitionen af ”kvoteandel”. Kvoteandele bruges ved de tidsbegrænsede licenser. Ofte betegnes tidsbegrænsede licenser bare som kvoteandele og omvendt.

Nr. 11

Definitionen af ”årskvote”. En årskvote kan for eksempel være den mængde, som en aktør har fået licens til at fiske i det pelagiske fiskeri, hvor der ikke er omsættelige kvoter. En årskvote gælder som udgangspunkt for et år ad gangen.

Nr. 12

Definitionen af ”kvoteandelsmængde”. En kvoteandelsmængde hænger sammen med en kvoteandel. En kvoteandel er opgjort i procent og en kvoteandelsmængde er den enkelte aktørs kvoteandel omregnet til mængde i tons. En kvoteandelsmængde er ikke det samme som en årskvote.

Nr. 13

Definitionen af ”licens”. En licens skal forstås som en tilladelse til at fiske. En licens adskiller sig fra kvoter, kvoteandele, årskvoter og kvoteandelsmængder ved, at licensen giver adgang til at fiske på en bestand eller art, hvor kvoter, kvoteandele, årskvoter og kvoteandelsmængder bestemmer, hvor meget der må fiskes. Denne opdeling er vigtig.

Nr. 14

Definitionen af ”fartøj”. Udtrykket ”i forbindelse med fiskeri” henviser til det fiskeri, der er defineret i nr. 1.

Nr. 15

Definitionen af ”flådekomponent”. Begrebet benyttes oftest i forbindelse med en adskillelse af fiskeriet i en havgående flådekomponent, der fisker uden for 3 sømil uden for fiskeriterritoriets basislinje, og en kystnær flådekomponent, der fisker området mellem kysten og en linje, der ligger 3 sømil uden for fiskeriterritoriets basislinje. Begrebet kan dog også bruges i andre forbindelser. Begrebet skal ikke forveksles med begrebet erhvervsgrupper, da en flådekomponent er en afgrænsning af fartøjer.

Nr. 16

Definitionen af ”omladning”. Omladning omhandler overførsel fra fartøj til fartøj. Omladning kan foregå til søs eller i havn.

Nr. 17

Definitionen afspejler overordnet definitioner i internationale aftaler eller regelsæt, så som NAFO Conservation and Enforcement Measures. Frembringelse omfatter filetering, pakning, konservering, frysning, røgning, saltning, kogning, anbringelse i saltlage, tørring eller anden tilberedning.

Nr. 18

Definitionen finder anvendelse ved vurderingen af rækkeviden af forslaget. Ordlyden heraf skal sammenholdes med kriterierne i § 7.

Nr. 19

Definitionen af ”udenlandsk fartøj”. Definitionen finder anvendelse ved vurderingen af rækkeviden af forslaget.

Nr. 20

Definitionen af ”landing”. Landing omhandler flytning af fangst eller produkter fra et fartøj til land.

Nr. 21

Definitionen af ”fangst”. Udtrykket ”der er sikret ved fiskeri” henviser til det fiskeri, der er defineret i nr. 1.

Myndighedsbestemmelser

Til § 4

Til stk. 1.

Bestemmelsen er ny og understreger, at det er Naalakkersuisut, der påser overholdelsen af lovens bestemmelser.

Til stk. 2.

Bestemmelsen dækker blandt andet til den kompetence, som blev tillagt Naalakkersuisut i medfør af inatsisartutlov nr. 28 af 28. november 2016 om ændring af landstingslov om fiskeri, hvorefter Naalakkersuisut ved udstedelse af nærmere regler kan pålægge de kommunale forvaltninger at varetage den administrative forvaltning af udstedelse af licenser.

Kompetencen er dog udvidet således, at Naalakkersuisut på længere sigt har mulighed for ved konkret regeludstedelse at overdrage andre af lovens ansvarsområder til de kommunale myndigheder.

Ved ekstern delegation fra Naalakkersuisut til kommunalbestyrelserne vil Naalakkersuisut indtræde som rekursadgang. Dette betyder, at borgere vil kunne klage over afgørelser truffet af kommunalbestyrelserne til Naalakkersuisut.

Til § 5

Til stk. 1.

Bestemmelsen viderefører hidtidig praksis, hvorefter det er Grønlands Fiskerilicenskontrol, nu betegnet ”kontrolmyndigheden”, som fører det i inatsisartutloven pålagte tilsyn og kontrol i medfør af kapitel 14.

Til stk. 2.

Bestemmelsen tillægger Naalakkersuisut kompetence til at udpege andre end Grønlands Fiskerilicenskontrol som kontrolmyndighed. Bestemmelsen kan blandt andet tænkes anvendt, såfremt det grundet manglende bemanning eller af hensyn til sagens uopsættelighed er nødvendigt at inddrage andre instanser i kontrolarbejdet.

Derudover kan bestemmelsen anvendes i de tilfælde, hvor det efter forhandling med de danske rigsmyndigheder findes hensigtsmæssigt at forsvarets fiskeriinspektion eller politiet indtræder i kontrolmyndighedens sted. Forsvarets fiskeriinspektion fører i forvejen tilsyn og kontrol med en række områder inden for fiskerilovgivningen, og det vil derfor være naturligt, at dette samarbejde fortsættes. Politiet kan også i mindre omfang tænkes at indgå i kontrollen for eksempel i mindre byer og bygder, hvor Grønlands Fiskerilicenskontrol ikke har udstationeret jagt- og fiskeribetjente.

Kapitel 2

Grundlæggende krav for adgang til fiskeri

Til § 6

Til stk. 1.

Bestemmelsen fastslår, at erhvervsmæssigt fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium som hovedregel kun må udøves med fartøjer, der i kraft af ejerforhold er hjemmehørende i Grønland. De nærmere betingelser for at et fartøj anses for hjemmehørende i Grønland fremgår af § 7.

Endvidere er det en betingelse for at udøve erhvervsmæssigt fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium i medfør af stk. 1, at fartøjet er registreret med hjemsted i Grønland, jf. § 3, stk. 1, nr. 18, ”... grønlandske fartøjer,...”, hvorefter det fremgår, at der ved grønlandske fartøjer forstås ethvert fartøj, der er registreret med hjemsted i Grønland. Fiskefartøjer, der skal benyttes til erhvervsmæssigt fiskeri, skal således registreres med et havnekendingsnummer i Grønland (GR-nr.) Registreringskravet for fartøjer gælder for alle fiskerifartøjer, der benyttes til fiskeri i grønlandske farvande herunder også mindre fartøjer såsom joller.

Fartøjer til lands, der benyttes i forbindelse med fiskeri, er også omfattet af bestemmelsen. Fartøjer til lands må således kun benyttes i forbindelse med erhvervsmæssigt fiskeri, såfremt fartøjerne er registreret med hjemsted i Grønland, og såfremt fartøjerne er hjemmehørende i Grønland, jf. § 7. Naalakkersuisut fastsætter de nærmere regler for registrering af fartøjer til lands, der benyttes i forbindelse med erhvervsmæssigt fiskeri, jf. stk. 5.

Til stk. 2.

Bestemmelsen fastslår, at det er en betingelse for udøvelse af erhvervsmæssigt fiskeri med grønlandske fartøjer på Grønlands fiskeriterritorium, at fartøjet er registreret i Fartøjsfortegnelsen eller Skibsregistret i Søfartsstyrelsen. Fartøjet skal registreres som fiskefartøj. Fartøjer til lands eksempelvis ATV, hundeslæde og snescootere, der benyttes i forbindelse med erhvervsmæssigt fiskeri, er ikke omfattet af bestemmelsen, da disse fartøjer ikke kan registreres i Søfartsstyrelsens registre, jf. 2. pkt.

Reglerne om fartøjsregistrering foreslås indført i fiskeriloven, da kontrolmæssige hensyn tilsiger indførelse af registreringspligt for alle fartøjer i fiskeriet. En praktisk konsekvens ved indførelsen af den foreslåede bestemmelse er, at joller skal registreres med et GR-nummer.

Til stk. 3.

Bestemmelsen er indsat som en undtagelse til stk. 1-2, der fastslår, at erhvervsmæssigt fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium kun er tilladt med grønlandske fartøjer. Da forslaget også giver mulighed for at anvende udenlandske fartøjer, er bestemmelsen en henvisning til bestemmelserne, der regulerer adgangen til erhvervsmæssigt fiskeri med udenlandske fartøjer på Grønlands fiskeriterritorium.

Til stk. 4.

Oplysninger, der er relevante for at fastlægge om betingelserne i, stk. 1-3, er opfyldt herunder oplysninger, der er relevante for at klarlægge ejerforhold, kan Naalakkersuisut afkræve aktører. Med ”aktører” menes enkeltpersoner, selskaber og foreninger der er fartøjsejere.

Endvidere kan enkeltpersoner og selskaber, der har licens til fiskeri, men hvor der senere er sket ændringer i ejerforholdene i selskabet, afkræves at oplyse om de nye ejerforhold.

Bestemmelsen ændrer ikke ved regler om selvinkriminering.

Til stk. 5.

Naalakkersuisut pålægges med denne bestemmelse at fastsætte regler om registrering af fartøjer til lands, der skal anvendes i forbindelse med erhvervsmæssigt fiskeri.

Til § 7

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med betingelsen i § 6, stk. 1, at udøvelse af erhvervsmæssigt fiskeri skal ske med hjemmehørende fartøjer.

Til stk. 1

Bestemmelsen gælder for alle typer fartøjer, som er omfattet af § 3, nr. 14. For eksempel er erhvervsmæssigt hundeslædefiskeri efter hellefisk også omfattet.

Bestemmelsen fastlægger betingelserne for, at et fartøj anses for hjemmehørende i Grønland. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 2 og 3, hvor de specifikke krav til ejerskabet er opstillet.

Nr. 1 i forslaget omfatter ikke enkeltpersoner i fællesskab, men kun enkeltpersoner. Dette skyldes, at enkeltpersoner i fællesskab, der hæfter personligt, solidarisk og direkte, må anses for et selskab i form af et interessentskab. Interessentskaber er nu omfattet af selskaber i nr. 2,

jf. stk. 3, nr. 1. Alle selskaber, der skal drive erhvervsmæssigt fiskeri, skal opfylde betingelserne i stk. 3, herunder betingelserne vedrørende pant eller anden sikkerhed.

Der er opstillet 3 kategorier i bestemmelsen:

- 1) Enkeltpersoner
- 2) Selskaber og foreninger
- 3) Offentligt ejede selskaber og foreninger eller, selskaber og foreninger med deltagelse af Grønlands Selvstyre.

Enkeltpersoner skal opfylde betingelserne i stk. 2.

Selskaber og foreninger skal opfylde betingelserne i stk. 3, jf. nr. 2.

I medfør af nr. 3, anses et offentligt ejet selskab eller forening i Grønland, eller et selskab eller en forening med deltagelse af Grønlands Selvstyre for hjemmehørende i Grønland.

Til stk. 2

Nr. 1

Ved udtrykket ”fast tilknytning” forstås en person, som opholder sig i Grønland mere end 6 måneder i et kalenderår, er skattepligtig i Grønland samt har fast bopælsadresse i Grønland.

Nr. 2

Erhvervsmæssigt fiskeri på Grønlands land- og fiskeriterritorium er forbeholdt personer med tilknytning til Grønland. Hensigten er at sikre, at alle former for erhvervsmæssigt fiskeri i Grønland udøves af personer, som har fast tilknytning til det grønlandske samfund. Derfor er der blandt andet fastsat krav om uafbrudt folkeregisteradresse i Grønland i de sidste 2 år.

Det er intet krav om uændret bosted i Grønland i 2 år, så længe flytningen sker mellem bosteder i Grønland.

Hvis der er mistanke om omgåelse, får kriteriet ”fast tilknytning til det grønlandske samfund” selvstændig betydning. I givet fald vil afgørelsen af, om en person har fast tilknytning til det grønlandske samfund bero på, om den pågældende i realiteten er medlem af det grønlandske samfund, det vil sige, at der blandt andet skal tages hensyn til, om vedkommende faktisk har bopæl i Grønland, og ikke blot en fiktiv adresse.

Nr. 3

Det er en betingelse, at vedkommende er fuldt skattepligtig i Grønland og har været det i de forudgående 2 kalenderår. Et kalenderår er perioden fra 1. januar til 31. december. Hvis et fartøj eksempelvis skal udøve erhvervsmæssigt fiskeri fra den 1. november 2017, skal ejeren

være fuld skattepligtig i Grønland, og have været fuldt skattepligtig i Grønland i perioden, 1. januar 2015 – 31. december 2016.

Til stk. 3

Nr. 1

I tilfælde, hvor et selskab ejer fartøjet, skal selskabet være et aktieselskab, et anpartsselskab, et andelsselskab, et interessentskab eller et partrederi. Kommanditselskaber er ikke omfattet. Deltagerne i interessentskaber, hvor hæftelsesformen er personlig, solidarisk og direkte, er nu omfattet af denne bestemmelse. Interessentskaber skal omfattes af kravene, der stilles til selskaber, for at de kan anses som hjemmehørende, og det skal således kun være tilladt at overdrage interessentskabsandele til eje eller pant, i samme omfang som det er tilladt for øvrige tilladte selskabsformer at overdrage kapitalandele, jf. stk. 3, nr. 3.

Nr. 2

Bestemmelsen fastlægger som betingelse, at 2/3 af selskabets kapital ejes af enkeltpersoner, der opfylder stk. 2, nr. 1-3.

Bestemmelsen sikrer, at ejerne af den grønlandske flåde er tilknyttet Grønland.

Ved kombinationsfiskeri skal der ske en vurdering i forhold til hver type fiskeri, om det pågældende selskab opfylder betingelserne.

Det er præciseret, at ejerandele i selskabets kapital, skal modsvares af ”tilsvarende indflydelse gennem stemmerettigheder eller lignende”.

Naalakkersuisut kan til en hver tid kræve dokumentation for, at betingelserne er opfyldt, jf. § 6, stk. 4.

Nr. 3

Bestemmelsen fastlægger nogle nærmere krav til selskabers vedtægter. Bestemmelsen skal sikre, at ejere af den grønlandske flåde og panthavere med pant i selskaberne er tilknyttet Grønland.

Konsekvensen, ved at betingelserne ikke er opfyldt, er, at selskabet ikke har ret til at udøve erhvervsmæssigt fiskeri. For selskaber med licens til erhvervsmæssigt fiskeri skal manglende opfyldelse af bestemmelser i stk. 3, medføre inddragelse af retten, jf. § 20, stk. 1.

Til stk. 4

Bestemmelsen hænger sammen med stk. 3, nr. 2, men denne bestemmelse omhandler udelukkende rejefiskeri. Det er hensigten med bestemmelsen, at hele rejefiskeriet ejes af hjemmehørende personer i Grønland.

Til § 8

Baggrunden for dispensationsreglerne er, at hensynet for at fremme en langsigtet udvikling i fiskerierhvervet taler for, at der kan dispenseres i de oplyste og ganske særlige situationer, hvor de generelle betingelser ellers ville virke begrænsende for den langsigtede udvikling i fiskeriet.

Til stk. 1

Nr. 1

Forslaget åbner mulighed for, at Naalakkersuisut kan meddele dispensation fra kravet i § 7, stk. 2, nr. 1-3. Det vil sige det generelle krav om fast tilknytning til det grønlandske samfund samt skattepligt.

Nr. 2

Bestemmelsen giver personer, der har gennemgået en uddannelse i udlandet, og særligt personer, der har gennemgået en fiskerirelateret uddannelse i udlandet, mulighed for at opnå dispensation i medfør af bestemmelsen.

Med henblik på at skabe udvikling og fremdrift i fiskerierhvervet og tiltrække personer, der har særlige kompetencer hertil, gives disse personer mulighed for at indtræde i fiskeriet som selvstændige, selvom de ikke har opfyldt skattepligten og kravet om folkeregisteradresse i Grønland gennem de sidste 2 år.

Ved ”midlertidig” i denne sammenhæng lægges ikke afgørende vægt på, hvor lang en periode vedkommende har opholdt sig uden for Grønland, men der lægges vægt på, at vedkommende har søgt uddannelse eller været borte fra Grønland med henblik på at skabe sig lignende kompetencer. Vedkommende kan derfor også have stået i lære, haft praktikophold m.v.

Det er ikke en betingelse, at uddannelsen er fiskerirelateret, men en uddannelse inden for fiskeri, eller som kan benyttes inden for fiskeriet, tillægges betydning, ved afvejningen af hvorvidt en dispensation kan gives.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny. Der kan efter det nye stk. 2 under særlige omstændigheder dispenseres fra kravet om identitet mellem ejer af fartøj og licenshaver. Det kan være i tilfælde af havari, uforudsete længere værftsophold og andre lignende situationer. I disse undtagelsessituationer kan et andet fartøj chartres (lejes) for en midlertidig periode.

Ved chartring af et alternativt fartøj skal der som udgangspunkt chartres et grønlandsk registreret fartøj, som er hjemmehørende i Grønland. Såfremt der ikke findes et anvendeligt fartøj i Grønland, herunder et fartøj der kan dække de nødvendige behov, kan der gives

tilladelse til, at ansøgeren kan chartre et fartøj fra udlandet. Afgørelsen beror på en konkret vurdering af blandt andet behovet i det pågældende fiskeri og de tilstedeværende muligheder for at fremskaffe tonnage til det pågældende fiskeri i Grønland. Det er imidlertid ansøgeren, der skal godtgøre, at det ikke er muligt at fremskaffe et anvendeligt fartøj, der er hjemmehørende i Grønland.

Ved vurderingen af ansøgningen skal chartringsaftale vedlægges, såfremt tilladelse skal imødekommes.

Chartringsperioden beror på de konkrete omstændigheder, såsom hvor lang tid det vil tage at anskaffe et permanent erstatningsfartøj. Dispensationens længde fastsættes med oplyst start og udløbsdato.

Meddeles dispensation fra identitetskravet mellem ejer af fartøj og licenshaver, er det licenshaver, der skal opfylde betingelserne i § 6 og § 7.

Ved chartring efter denne bestemmelse skal de generelle krav angående handel med kvoteandele og årskvoter såvel som forbud mod udleje af kvote fortsat følges.

Til stk. 3

Bestemmelsen angår det særlige tilfælde, hvor en kreditor er nødt til at overtage et fartøj, som kreditoren har pant i. Her vil det kunne være nødvendigt at meddele kreditor dispensation til at fortsætte fiskeriet i en tidsbegrænset periode, indtil der er fundet en ny ejer, som opfylder inatsisartutlovens betingelser.

Det samme gør sig gældende, hvor en kreditor har overtaget en omsættelig kvoteandel, med baggrund i sikkerhed for lån. Det er i samfundets interesse, at fiskeriet på den pågældende kvote fortsætter i den midlertidige periode, indtil kreditor har fået kvoteandelen solgt videre.

Hvor lang tidsperioden skal være fastsættes ud fra de konkrete omstændigheder, herunder under hensyn til hvor lang tid det må forventes at tage at sælge kvoteandelen eller fartøjet, og om et salg er muligt. Dispensationens længde fastsættes med oplyst start og udløbsdato.

Til stk. 4

Naalakkersuisut kan gøre en dispensation tidsbegrænset og betinget af nærmere angivne vilkår.

Naalakkersuisut kan eksempelvis forud for en dispensation, stille krav om, at indehaveren af et fartøj eller et selskab forinden skal annoncere det påtænkte generationsskifte som et offentligt salg og derved afdække mulighederne for en køber i Grønland, der opfylder betingelserne i § 6-7.

Naalakkersuisut kan endvidere gøre en dispensation betinget af, at Naalakkersuisut opnår en tilbagekøbsret til det pågældende fartøj eller selskab. Dispensationen vil i dette tilfælde kunne indeholde en nærmere angivelse af vilkårene for en sådan tilbagekøbsret.

De nævnte muligheder for Naalakkersuisut til at fastsætte vilkår i en dispensation er ikke udtømmende.

Til § 9

Til stk. 1

Bestemmelsen gælder kun grønlandsk fiskeri. Formålet med bestemmelsen er, at modvirke at der opbygges en fiskerikapacitet, som er for stor i forhold til de ressourcer, der er til rådighed.

Bestemmelsen giver hjemmel til at Naalakkersuisut kan fastsætte regler, der gør anskaffelse af fartøjer til erhvervsmæssigt fiskeri betinget af en tilladelse. Fastsættelse af regler i henhold til bestemmelsen skal ske med henblik på en tilpasning af kapaciteten i den grønlandske fiskerflåde, jf. § 6, stk. 1, til de fiskerimuligheder, der er til rådighed. Fastsættelse af regler i henhold til bestemmelsen skal således ske under hensyn til fangstkapaciteten i det pågældende fiskeri og de disponible fangstmængder og således med inddragelse af økonomiske hensyn for nyttilkomne fartøjer, økonomiske hensyn for de eksisterende fartøjer samt hensyn til bevarelse af fiskeriressourcen. Se hertil bemærkningerne til § 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen gælder kun grønlandsk fiskeri. Bestemmelsen tager sigte på de samme hensyn som i stk. 1, at undgå dårlig økonomi for nyttilkomne fartøjer, forringet økonomi for de eksisterende fartøjer samt en overudnyttelse af fiskeriressourcen.

For at varetage disse hensyn kan Naalakkersuisut fastsætte regler for det grønlandske fiskeri, hvorefter ombygning af et fartøj, der øger fiskerikapaciteten, gøres betinget af en tilladelse.

Til stk. 3

Betingelser efter bestemmelsen fastsættes med henblik på effektivisering samt for at bevare eller øge rentabiliteten i fiskeriet.

Dette kan for eksempel ske ved, at det kan gøres betinget, at et nyttilkommet fartøj udelukkende må anvendes til fiskeri efter bestemte fiskearter, eller at et eller flere fartøjer af en nærmere bestemt kapacitet udgår af fiskeriet, mod at der sker indsættelse af et nyt og mere effektivt fartøj.

Bestemmelsens formål er endvidere at hindre en overkapacitet i et fiskeri. Udstedelse af tilladelser på betingelse af de i bestemmelsen nævnte forhold vil kunne sikre, at der ikke indføres en overkapacitet ved indførelsen af et nyt og mere effektivt skib.

Bestemmelsen hjemler mulighed for at opstille som betingelse, at der ikke sættes nye fartøjer ind, før tilsvarende fiskerikapacitet tages ud af fiskeriet, således at der ikke opbygges yderligere tonnage. Bestemmelsen kan også finde anvendelse til nedsættelse af tonnage.

Erhvervsmæssigt fiskeri med udenlandske fartøjer på Grønlands fiskeriterritorium

Til § 10

Til stk. 1

Bestemmelsen gælder kun ikke-grønlandsk fiskeri og skaber formel adgang til erhvervsmæssigt fiskeri på Grønlands land- og fiskeriterritorium for udenlandske fartøjer for nærmere aftalte fiskerimuligheder.

Naalakkersuisut fastsætter kvoten, som fartøjerne må fiske.

Til stk. 2

Basislinjen er grundlaget for beregning af fiskerigrænsen. Basislinjen er fastsat i anordning af 27. maj 1963 om afgrænsning af søterritoriet ved Grønland, med senere ændringer.

Naalakkersuisut kan give udenlandske fartøjer dispensation til at fiske inden for 12 sømil fra basislinjen. Dispensationsmuligheden er foreslået især for at gøre det muligt at indgå aftaler med udenlandske selskaber om landing til grønlandske landanlæg.

Andre lignende situationer kan for eksempel være, at der i enkeltstående år er større kvote inden for 12 sømil, end hvad den grønlandske flådekapacitet kan fiske. Såfremt Naalakkersuisut ønsker at sælge en sådan overskydende kvote til udenlandske rederier, kan det være nødvendigt at tillade dem at fiske inden for basislinjen for at varetage den biologiske rådgivning.

Det vil bero på en konkret vurdering, om der kan gives tilladelse til udenlandske fartøjer at fiske inden for 12 sømil i andre situationer end råvareforsyning. En sådan afgørelse skal følge formålet med loven og varetage et kommercielt og biologisk bæredygtigt fiskeri samt skabe et størst muligt langsigtet samfundsøkonomisk udbytte.

Ikke-erhvervsmæssigt fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium

Til § 11

Bestemmelsen regulerer det ikke-erhvervsmæssige fiskeri.

Til stk. 1

Danske statsborgere med fast bopæl i Grønland må efter bestemmelsen udøve fiskeri af ikke-erhvervsmæssig karakter på Grønlands land- og fiskeriterritorium.

Endvidere har andre landes statsborgere, der har fast bopæl i Grønland og har haft det i mindst 2 sammenhængende år, den samme ret som danske statsborgere.

Til stk. 2

Det fremgår, at alle aktører, der ikke er omfattet af bestemmelsen i stk. 1, skal have en tilladelse til ikke-erhvervsmæssigt fiskeri, hvilket indebærer, at fx turister skal have et fiskekort, for at de må drive ikke-erhvervsmæssigt fiskeri.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler om udstedelse, erhvervelse og fortabelse af tilladelser til fiskeri efter stk. 2. Ved fastsættelse af regler efter denne bestemmelse kan Naalakkersuisut for eksempel lægge vægt på formålsbestemmelserne i denne inatsisartutlov samt hensynet til turisterhvervet og udviklingen af dette.

Til § 12

Til stk. 1

Naalakkersuisut kan med hjemmel i bestemmelsen fastsætte regler, som regulerer det ikke-erhvervsmæssige fiskeri efter bestemte bestande. Fastsættelsen af regler skal ske under iagttagelse af stk. 2, der fastlægger hensyn, som kan tillægges vægt ved fastsættelsen af regler efter stk. 1. For eksempel kan der fastsættes regler, hvis fiskeriet efter bestemte bestande udvikler sig i en retning, som er til ugunst for bestanden, eller såfremt adgangen til fiskeri efter bestandene giver grundlag for prioritering af bestemte erhvervsgrupper.

Kapitel 3

Regulering af erhvervsmæssigt fiskeri Reguleringsmæssige foranstaltninger

Til § 13

Til stk. 1

Bestemmelsen er grundlaget for reguleringen af det erhvervsmæssige fiskeri og dermed udstedelsen af de årlige bekendtgørelser herom. Disse regler vedrører først og fremmest udnyttelsen af de ressourcer, der står til rådighed for grønlandske fiskere, jf. nr. 1-6. Endvidere kan der med hjemmel i stk. 1, fastsættes regler om udnyttelsen af de ressourcer, der står til rådighed for udenlandske fartøjer. Reglerne i nr. 1-6 er typisk regler om fangstration, opdeling af fiskekvoter på årstider og lignende. Der vil som hidtil blive udstedt regler, som så vidt muligt udgør et samlet regelsæt.

Udover målsætningen om mulighed for planlægning er reguleringsområdet karakteriseret ved behovet for, at regelsættet giver mulighed for hurtige reaktioner i form af ændringer, hvis fiskeriet udvikler sig på en måde, så der fra grønlandsk side ønskes en anden udnyttelse.

Der er anført en række af de foranstaltninger, der kan bringes i anvendelse ved regulering af fiskeriet. Som det fremgår af lovteksten, kan foranstaltninger, der udstedes i medfør af andre bestemmelser i loven, desuden bringes i anvendelse med sigte på at tilrettelægge en hensigtsmæssig udøvelse af det erhvervsmæssige fiskeri i forhold til de ressourcer, der er til rådighed. Dette gælder for eksempel indførelse af fredninger af fisk i perioder, hvor der ikke er afsætning for dem.

For særlige fiskerier er der behov for at udstede regler, der både tilgodeser en afbalanceret økonomisk udnyttelse af ressourcerne og fastsætter yderligere regler til sikring af, at fiskeriet foregår tilstrækkeligt skånsomt, jf. § 2.

Kapitel 4 *Tilladelse til fiskeri* *Licenser*

Til § 14

Bestemmelserne i § 14 gælder for alt erhvervsmæssigt fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium.

Bestemmelserne i stk. 1-3 fastlægger, at udøvelse af erhvervsmæssigt fiskeri uden licens ikke er tilladt.

Til stk. 1.

Bestemmelsen er ny og fastslår, at erhvervsmæssigt fiskeri kun må udøves med et fartøj, hvis der er udstedt licens til erhvervsmæssigt fiskeri med fartøjet.

Bestemmelsen foreslås for at skabe klarhed om, at erhvervsmæssigt fiskeri er betinget af en tilladelse i form af en licens til fiskeri med et bestemt fartøj.

§ 14, stk. 1 indebærer, at alt kravene til, og indholdet af erhvervsmæssigt fiskeri bliver licenseret på lovs niveau. Udstedelsen foregår fortsat administrativt.

Naalakkersuisut vil fortsat have mulighed for at regulere fiskeriet for enkelte fiskearter, men Naalakkersuisut kan ikke fastsætte regler, der gør erhvervsmæssigt fiskeri uden licens tilladt.

Bestemmelsen fastslår slutteligt, at der kan fastsættes vilkår i licensen.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, at licenser som minimum skal angive oplysninger om fartøjets ejer, fartøjets navn, og fartøjets havnekendingsnummer, samt fartøjsspecifikationer. Oplysninger om fartøjets ejer skal være specifikke nok til, at ejeren entydigt kan identificeres ved angivelse af cpr. nummer, bopælsadresse eller selskabsoplysninger.

Til stk. 3.

Det følger af bestemmelsen, at erhvervsmæssigt fiskeri kun må udøves af indehaveren af en licens til erhvervsmæssigt fiskeri, jf. 2. pkt., og at licens til erhvervsmæssigt fiskeri udstedes til fartøjets ejer, jf. 1. pkt. Indehaveren kan både være en fysisk eller juridisk person.

Erhvervsmæssigt fiskeri på Grønlands fiskeriterritorium må således alene udøves af ejeren af fartøjet og kun såfremt, der er udstedt licens til fiskeriet, jf. stk. 1 og stk. 2.

Et selskabs ansatte sidestilles med selskabet, således at det er tilladt, at et selskabs ansatte udøver fiskeri med et fartøj, der ejes af selskabet, når fiskeriet udøves på vegne af selskabet, og selskabet har licens til erhvervsmæssigt fiskeri med fartøjet på Grønlands fiskeriterritorium.

Til stk. 4.

Bestemmelsen fastslår, at det kun er tilladt at anvende fartøjer, der er udstedt licens til.

Et fartøj er ”angivet i licensen”, når fartøjet er angivet således, at fartøjet kan identificeres og udskilles fra andre fartøjer.

Til § 15

Til stk. 1

Der findes 3 typer licenser i det grønlandske fiskeri:

- 1) Tidsbegrænsede licenser hvortil der er knyttet en højst tilladt fangstmængde.
- 2) Tidsubegrænsede licenser hvortil der er knyttet en højst tilladt fangstmængde.
- 3) Tidsbegrænsede licenser hvortil der ikke er knyttet en højst tilladt fangstmængde.

Tidsubegrænsede licenser er som oftest behæftet med en kvoteandel, der kan være omsættelig. Selv om at licenserne benævnes tidsubegrænsede skal det ikke forstås sådan, at licenserne er til eje i al evighed. Benævnelsen skal udelukkende forstås således, at der ikke er sat en endelig slutdato på licensen.

Tidsbegrænsede licenser, hvortil der ikke er knyttet en højst tilladt fangstmængde, kan benyttes i et fiskeri, hvor der er en olympisk kvote. Det vil sige, at den enkelte licenshaver

ikke har en øvre grænse for fiskeriet tilknyttet licensen, men at der er en øvre grænse på det samlede fiskeri i form af en kvote.

Til stk. 2

Denne bestemmelse fastslår, at tidsubegrænsede licenser kan gøres tidsbegrænsede ved et varsel på mindst 5 år. Dette skal fastsættes ved ny inatsisartutlov, hvori de nærmere kriterier vil blive fastsat, og tilbagetrækningen vil således ikke ske med hjemmel i nærværende forslag.

Ved indførslen af de tidsubegrænsede licenser blev det indskrevet, at de tidsubegrænsede licenser kunne gøres tidsbegrænset ved et behørigt varsel, for at understrege at de tidsubegrænsede licenser ikke er tildelt til evig tid. Dette gennemgås i betænkningen til FM2015/19: ”Landstinget har tidligere drøftet, hvad der skal forstås ved ”behørigt varsel”. Forelæggelsesnotatet til FM1990/31 omtaler en varslingsperiode på 5-7 år. I Erhvervsudvalgets 2. tillægsbetænkning til lovforslaget anføres imidlertid, at et flertal af udvalget – bestående af Siumut og Atassut – fandt, at længden af det omtalte varsel ikke burde overstige 5 år, mens et mindretal – bestående af Inuit Ataqatigiit – fandt, at varslingsperioden burde begrænses til 2-3 år.

Af Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalgets betænkning (EM2003) fremgår, at Landstinget ved en særskilt afstemning i forbindelse med behandlingen af FM1990/31 besluttede, at en varslingsperiode på 5 år måtte anses som passende. Landstingets beslutning forekommer efterfølgende at have vundet hævd, således at der i dag hersker politisk konsensus om, at ”behørigt varsel” er at sidestille med 5 år”.

En model for tilbagetrækningen af de tidsubegrænsede licenser og efterfølgende genfordeling af kvoteandelene kan udformes på flere forskellige måder, der tager højde for de enkelte forhold og forsøger at afbøde effekten for de enkelte aktører.

Til § 16

Licensen skal påføres samtlige betingelser for udøvelsen af fiskeriet. Dog kan der være enkelte, generelle dispensationer, som ikke nødvendigvis skal indskrives i licensen.

Ved kontrol af et fartøj, skal Kontrolmyndigheden ud fra licensen kunne aflæse, hvilken fiskeart eller hvilke fiskearter et fartøj har tilladelse til at fiske, hvilke geografiske begrænsninger der er stillet i licensen og de nærmere betingelser for fiskeriet. Licensens gyldighedsperiode skal også fremgå af licensen.

Til § 17

Til stk. 1

Bestemmelsen er en generel bemyndigelse for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler om udstedelse og opretholdelse af tilladelse til fiskeri.

Regler iht. denne bestemmelse fastsættes, såfremt der er behov for at regulere forholdet mellem fiskerflådens kapacitet og landets fiskerimuligheder.

Efter denne bestemmelse kan Naalakkersuisut fastsætte regler, der gør udstedelse og opretholdelse af fiskeritilladelser betinget af, at ansøgeren har haft en tilsvarende fiskeritilladelse (licens) i det forudgående år, og at ansøger har udnyttet sin licensbevilling i det forudgående år. Naalakkersuisut kan undtage udvalgte områder fra generelle regler, der fastsættes i medfør af denne bestemmelse, såfremt fiskerimulighederne i det pågældende område taler herfor.

Til stk. 2

Naalakkersuisut kan ved fastsættelse af regler efter stk. 1 i det kystnære fiskeri, for eksempel betinge en tilladelse af, at ansøger tidligere har haft en tilsvarende licens, og at ansøger har udnyttet sin licens i det forudgående år.

Til stk. 3.

Naalakkersuisut kan ved fastsættelse af regler efter stk. 1 og 2 undtage aktører, der tidligere har haft tilladelse til erhvervsfiskeri.

Til § 18

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler om landingspligt til Grønland i licenser udstedt i henhold til denne lov. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at bestemte mængder af fangsten, bestemte arter, eller bestemte kvaliteter skal indhandles til Grønlandske produktionsanlæg.

Til § 19

Til stk. 1

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte vilkår for fiskeri af visse arter. Reglen skal give Naalakkersuisut den fornødne fleksibilitet til at administrere svingende ressourcers udnyttelse på et effektivt og bæredygtigt grundlag.

Efter denne bestemmelse kan der fastsættes regler vedrørende adgang til fiskeri efter specifikke arter samt fastsættes regler omkring fartøjstørrelser, områder der må fiskes i og perioder i hvilke fiskeriet må foregå.

Denne bestemmelse giver ligeledes mulighed for at stille nærmere betingelser i forhold til selve opfiskningen af fangster. Eksempelvis anvendes denne bestemmelse i krabbefiskeriet,

hvor der stilles periodemæssige betingelser for fiskeriet og særskilte licenskrav for dette fiskeri.

Nalakkersuisut kan desuden udstede regler om hvilke fiskerier, der skal være omfattet af et licenskrav, samt regler om krav om at tildeling af licens skal gælde bestemte fartøjsstørrelser. Naalakkersuisut kan også fastsætte regler om afgivelse af oplysninger med henblik på at vurdere om et fartøjs formelle ejerforhold afspejler det reelle ejerforhold i et selskabsejet fartøj.

Til stk. 2

Bestemmelsen blev indført i 2002 som følge af behovet for at kunne give meddelelse til erhvervets udøvere med kort varsel om at indstille fiskeri efter en bestemt fiskeart. En sådan meddelelse anses for en bekendtgørelse og skal derfor principielt opfylde de normale krav om kundgørelse og offentliggørelse. En meddelelse behøver dog ikke blive udstedt i bekendtgørelsesform.

Reglerne om kundgørelse og offentliggørelse er fastsat i inatsisartutlov nr. 26 af 18. november 2010 om Inatsisartut og Naalakkersuisut med senere ændringer. Reglerne i denne inatsisartutlov er et deklaratorisk regelsæt, idet der ikke ses at være noget til hinder for, at proceduren for kundgørelse eller offentliggørelse kan fraviges i særlige situationer, hvis det er bestemt i en inatsisartutlov eller har hjemmel i medfør af en inatsisartutlov.

Denne bestemmelse opfylder således hjemmelskravet. Nærmere bestemmelser om kundgørelsesmåden vil fremgå af de respektive bekendtgørelser, men som udgangspunkt vil meddelelser, der kundgøres på baggrund af denne bestemmelse, fremgå af Naalakkersuisuts hjemmeside www.nanoq.gl.

Bestemmelsen fraviger hovedreglen om, at kundgørelse sker elektronisk på hjemmesiden www.naalakkersuisut.gl, på den måde at de tidsbegrænsede ændringer meddeles i en pressemeddelelse, som offentliggøres på hjemmesiden samt meddeles pressen. På denne måde kan ændringer i fiskeriet meddeles hurtigt.

Det skal understreges, at regler om den særlige kundgørelse og ikrafttræden af de i bestemmelsen nævnte meddelelser alene vil blive anvendt i tilfælde, hvor meddelelserne retter sig mod en mindre identificerbar kreds, og meddelelser omhandler tidsbegrænsede ændringer for fiskeriets udøvelse samt tidspunktet for, hvornår et fiskeri kan påbegyndes, og hvornår fiskeriet skal indstilles.

Til § 20

Til stk. 1

Der er tilføjet ”en tilladelse” i stk. 1. Dette skyldes, at bestemmelsen udvides til ikke kun at omfatte licenser til fiskeri, men også tilladelser til omladning m.v.

Endvidere er det præciseret, at overtrædelse af bestemmelser i inatsisartutloven om fiskeri, eller regler udstedt i medfør af denne inatsisartutlov, kan medføre begrænsninger eller inddragelse af retten.

Bestemmelsen fastslår de administrative konsekvenser ved overtrædelse af betingelser og regler for fiskeriet.

Den mest indgribende reaktion er inddragelse af licensejerens ret til at udnytte sin tilladelse eller licens. Inddragelse af en tilladelse eller licens forudsætter, at der foreligger skærpende omstændigheder. Grove overtrædelser skal anses som skærpende omstændigheder.

Følgende opregning af grove overtrædelser er ikke udtømmende:

- Ulovligt fiskeri.
- Bevidst og væsentlig overskridelse af årskvoter.
- Systematisk svindel med rapportering m.v.
- Erhvervsmæssigt fiskeri med uregistreret fiskerfartøj, jf. § 6, stk. 2.
- Overtrædelse af betingelser til ejerforhold i § 7.

Endvidere kan flere mindre grove overtrædelser efter en konkret vurdering samlet anses for en skærpende omstændighed, der kan føre til inddragelse af retten. Gentagelsestilfælde kan også begrunde en inddragelse af retten.

Hvorvidt der skal ske begrænsninger i retten eller inddragelse af licensen, beror på en konkret vurdering af sagens omstændigheder, og da begrænsninger i retten og inddragelse af retten er forvaltningsretlige indgreb, skal afgørelser herom overholde de almindelige forvaltningsretlige retsgrundsætninger, herunder proportionalitetsprincippet.

En mildere reaktion end inddragelse af tilladelsen eller licensen, består i at inddrage licensen midlertidigt eller at områdebegrænse licensen. I dette tilfælde har ejeren ikke ret til at sælge sin årskvote, eller den del af årskvoten, som ejeren ikke får mulighed for at fiske. Der vil endvidere kunne pålægges ejeren yderligere betingelser for fiskeriet.

Til stk. 2

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at betaling af gebyrer, jf. § 21, indbetales uden at Departementet for Fiskeri og Fangst skal bruge store administrative ressourcer på inddrivelse, og at manglende betaling kan medføre begrænsninger i retten eller inddragelse af retten i medfør af tilladelsen eller licensen.

Naalakkersuisut kan således begrænse retten til at udnytte en tilladelse eller licens, samt under skærpende omstændigheder, jf. bemærkningerne til stk. 1, eller i gentagelsestilfælde, inddrage en tilladelse eller licens, som følge af manglende eller forsinket betaling af gebyrer.

I lighed med stk. 1 skal Naalakkersuisut i de tilfælde, hvor der træffes afgørelse om begrænsninger i retten til at udnytte en tilladelse eller licens, samt ved inddragelse af en tilladelse eller licens, følge almindelige forvaltningsretlige principper, herunder foretage en proportionalitetsafvejning ved den pågældende afgørelse.

Gebyrer

Til § 21

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut kan udstede nærmere regler om opkrævning af gebyrer for udstedelse af licenser og tilladelser til kystnært og havgående fiskeri. Der kan bl.a. fastsættes regler om gebyrer for de forskellige typer af fiskerier, samt frekvens for opkrævning.

Gebyret skal fastsættes som en form for brugerbetaling, for dækning af udgifterne til Grønlands fiskerilicenskontrols opgaver.

Til stk. 2.

Denne bestemmelse bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte regler, der afskærer personer og juridiske personer, som ikke fuldt ud har betalt et skyldigt gebyr, fra på ny at opnå tilladelser eller licenser i henhold til denne inatsisartutlov, førend det skyldige beløb, inklusive morarenter, er betalt.

Til stk. 3.

Naalakkersuisut har brugt betydelige ressourcer på at inddrive skyldige beløb for manglende indbetalinger af gebyrer i henhold til den tidligere gældende landstingslov om fiskeri.

Naalakkersuisut ønsker med forslaget derfor at fastsætte, at eventuelle udestående betalinger af gebyrer skal tillægges morarenter, såfremt betaling ikke sker rettidigt.

Bestemmelsen i forslaget henviser derfor til renteloven. Den rentesats, der gælder for sådanne krav, er i henhold til renteloven fastsat til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med tillæg af 7 pct. Renteloven er ved kongelig anordning nr. 991 af 14. oktober 2011 sat i kraft i Grønland med ikrafttræden 1. november 2011.

Kapitel 5

Fastsættelse og fordeling af fangstmængder

Den totale tilladte fangstmængde

Til § 22

Til stk. 1

Bestemmelsen fastlægger, at det er Naalakkersuisut, der fastsætter den totale tilladte fangstmængde for fiskebestandene på Grønlands fiskeriterritorium.

Udgangspunktet for fastsættelsen af den totale tilladte fangstmængde for fiskebestandene på Grønlands fiskeriterritorium er videnskabelige anbefalinger fra NAFO og ICES. Grønlands Naturinstitut præsenterer anbefalingerne fra NAFO og ICES for Naalakkersuisut.

Anbefalingerne fra NAFO og ICES foreligger som regel i løbet af sommeren forud for det år, som anbefalingerne vedrører. For enkelte arter såsom rejer foreligger anbefalingerne først i løbet af efteråret forud for det år, anbefalingerne vedrører.

Til stk. 2

Formålet med bestemmelsen er at udvide området for fastsættelsen af den totale tilladte fangstmængde for de bestande, der befinder sig uden for Grønlands fiskeriterritorium. Det er en forpligtigelse i henhold til havretskonventionen, at hvor en bestand er fælles med andre stater, skal Grønland tage hensyn til dette ved fastsættelse af den totale tilladte fangstmængde.

Til stk. 3

Hensigten med bestemmelsen er som udgangspunkt at sikre, at Naalakkersuisut følger rådgivningen fra NAFO og ICES ved fastsættelsen af den totale tilladte fangstmængde for fiskebestandene på Grønlands fiskeriterritorium.

Da der kan være andre relevante hensyn end fiskeribiologiske hensyn, skal den totale tilladte fangstmængde fastsættes i overensstemmelse med godkendte forvaltningsplaner. Den totale tilladte fangstmængde på Grønlands fiskeriterritorium skal derfor ikke nødvendigvis følge den biologiske rådgivning fuldstændigt.

Af andre hensyn end fiskeribiologiske hensyn kan nævnes:

- 1) Sociale hensyn
- 2) Beskæftigelsesmæssige hensyn
- 3) Rekreative hensyn

Listen over andre hensyn end fiskeribiologiske hensyn er ikke udtømmende.

Det er Naalakkersuisut, der godkender forvaltningsplanerne.

Til stk. 4

Bestemmelsen forpligter Naalakkersuisut til at aflevere en redegørelse til Inatsisartut for fastsættelsen af de totale tilladte fangstmængder for fiskebestandene på Grønlands fiskeriterritorium.

Som noget nyt er der i bestemmelsen indsat en frist for aflevering af redegørelsen til Inatsisartut. Hensigten med at indsætte en frist er at understrege, at redegørelsen skal foreligge umiddelbart efter, at Naalakkersuisut har fastsat de totale tilladte fangstmængder for fiskebestandene på Grønlands fiskeriterritorium. Herved har Inatsisartut mulighed for at forholde sig til fastsættelsen af de totale tilladte fangstmængder, hvilket ikke er en reel mulighed, hvis redegørelsen for fastsættelsen af de totale tilladte fangstmængder først foreligger i det efterfølgende år.

Redegørelsen for fastsættelsen af de totale tilladte fangstmængder for fiskebestandene på Grønlands fiskeriterritorium kan eventuelt afleveres sammen med redegørelsen for fordelingen af kvoter og årskvoter jf. forslaget § 23, stk. 2.

Til stk. 5

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at foretage ændringer til den totale tilladte fangstmængde for fiskebestandene på Grønlands fiskeriterritorium, mod at Naalakkersuisut afleverer en ny redegørelse til Inatsisartut.

Det er mest hensigtsmæssigt, at den totale tilladte fangstmængde kun fastsættes en gang pr. år, og at den totale tilladte fangstmængde fastsættes i starten af kalenderåret, eller forud for det kalenderår den vedrører. Det er dog nødvendigt, at det er en mulighed for Naalakkersuisut at foretage ændringer til den totale tilladte fangstmængde. Nødvendigheden af at kunne ændre den totale tilladte fangstmængde kan tillægges forhold så som en ny eller forbedret biologisk rådgivning, forhandlinger med nabolande om fællesbestande, forhandlinger med EU eller andre internationale parter eller en uforudset udvikling i den grønlandske fiskekapacitet.

Til stk. 6

Fiskeriet er af stor betydning for det grønlandske samfund. Det er derfor hensigten med bestemmelsen at sikre, at alle har mulighed for at følge med i forvaltningen af samfundets ressourcer. Bestemmelsen er med til at sikre gennemsigtighed i forvaltningen.

Bestemmelsen fastsætter, at den totale tilladte fangstmængde skal offentliggøres umiddelbart efter, at den er blevet fastsat af Naalakkersuisut.

Det fremgår af bestemmelsen, at både fastsættelse af den totale tilladte fangstmængde og senere ændringer af den totale tilladte fangstmængde skal offentliggøres.

Kvoter og årskvoter

Til § 23

Til stk. 1

Bestemmelsen fastlægger, at det er Naalakkersuisut, der fordeler kvoter og årskvoter til de forskellige flådekomponenter og aktører. Ved fordelingen tager Naalakkersuisut udgangspunkt i de fastsatte totale tilladte fangstmængder for hver fiskebestand. De totale tilladte fangstmængder lægger derved en ramme for fordelingen af kvoter og årskvoter til flådekomponenter og aktører.

Naalakkersuisut vil ikke kunne tildele kvoter og årskvoter ud over, hvad rammerne i de totale tilladte fangstmængder for hver bestand tillader.

Ved fordelingen af de totale tilladte fangstmængder for hver bestand i kvoter og årskvoter til de forskellige flådekomponenter og aktører skal Naalakkersuisut tage hensyn til fiskeriaftalen med EU og lignende aftaler med andre internationale parter. Naalakkersuisut må ikke tildele kvoter og årskvoter i et videre omfang end, hvad der er plads til inden for den totale tilladte fangstmængde for hver bestand medregnet kvoter i henhold til internationale aftaler.

Til stk. 2

Bestemmelsen forpligter Naalakkersuisut til at aflevere en redegørelse for fordelingen af de totale tilladte fangstmængder for hver bestand i kvoter og årskvoter til de forskellige flådekomponenter og aktører.

Som noget nyt er der i bestemmelsen indsat en frist for aflevering af redegørelsen til Inatsisartut. Hensigten med at indsætte en frist er at understrege, at redegørelsen skal foreligge umiddelbart efter, at Naalakkersuisut har fordelt de totale tilladte fangstmængder for hver bestand i kvoter og årskvoter til de forskellige flådekomponenter og aktører. Herved har Inatsisartut mulighed for at komme med bemærkninger til fordelingen af kvoter og årskvoter, hvilket ikke er en reel mulighed, hvis redegørelsen for fordelingen af kvoter og årskvoter først foreligger i det efterfølgende år.

Redegørelsen for fordelingen af de totale tilladte fangstmængder for hver bestand i kvoter og årskvoter til de forskellige flådekomponenter og aktører kan eventuelt afleveres sammen med redegørelsen for fastsættelsen af de totale tilladte fangstmængder for fiskebestandene på Grønlands fiskeriterritorium jf. forslagets § 22, stk. 4.

Slutteligt er der tilføjet en bestemmelse, der fastlægger, at redegørelsen for fordelingen af kvoter og årskvoter til de forskellige flådekomponenter skal offentliggøres af Naalakkersuisut. Formålet med bestemmelsen er, at sikre en højere grad af gennemsigtighed, hvad angår fordelingen af kvoter og årskvoter.

Til stk. 3 og 4

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at foretage ændringer til fordelingen af de totale tilladte fangstmængder for hver bestand i kvoter og årskvoter til de forskellige flådekomponenter og aktører, mod at Naalakkersuisut afleverer en ny redegørelse til

Inatsisartut. Det er ikke formålet med bestemmelsen, at Naalakkersuisut skal kunne trække kvoter og årskvoter tilbage, der allerede er fordelt, med henblik på at omfordele dem.

Det er mest hensigtsmæssigt, at fordelingen af kvoter og årskvoter kun fastsættes en gang pr. år, og at fordelingen fastsættes i starten af kalenderåret eller forud for det kalenderår den vedrører. Det er dog nødvendigt, at det er en mulighed for Naalakkersuisut at foretage ændringer til fordelingen, i situationer hvor den totale tilladte fangstmængde for fiskebestandene har ændret sig. Nødvendigheden af at kunne ændre fordelingen af kvoter og årskvoter kan skyldes forhold så som en ny eller forbedret biologisk rådgivning, forhandlinger med nabolande om fællesbestande, forhandlinger med EU, forhandlinger med andre internationale parter eller en uforudset udvikling i den grønlandske fiskerikapacitet.

Til stk. 5

Bestemmelsen fastlægger hjemmel for Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler om kriterierne for fordelingen af kvoter og årskvoter. Bestemmelsen opremser desuden en række forhold, som Naalakkersuisut kan tage hensyn til ved fastsættelsen af kriterierne for fordelingen af kvoter og årskvoter.

Til stk. 6

Fiskeriet er af stor betydning for det grønlandske samfund. Det er derfor hensigten med bestemmelsen at sikre, at alle har mulighed for at følge med i forvaltningen af samfundets ressourcer. Bestemmelsen er med til at sikre gennemsigtighed i forvaltningen.

Bestemmelsen fastsætter, at fordelingen af kvoter og årskvoter skal offentliggøres umiddelbart efter, at de er blevet fordelt af Naalakkersuisut.

Det fremgår af bestemmelsen, at både fordelingen af kvoter og årskvoter og senere ændringer af fordelingen af kvoter og årskvoter skal offentliggøres.

Til § 24

Til stk. 1

Bestemmelsen er indført for at give en hjemmel til at tilbagetrække årskvote, der er blevet tildelt en aktør, men hvor det viser sig, at aktøren ikke kan opfiske hele årskvoten. Det kan for eksempel være en situation, hvor en aktør har fået tildelt en årskvote, men hvor aktøren ikke råder over et egnet fartøj grundet havari eller lignende. For at undgå at ressourcen ikke bliver udnyttet, kan Naalakkersuisut jf. bestemmelsen tilbagetrække årskvoten og genfordele den til andre aktører, der er i stand til at opfiske ressourcen. Bestemmelsen vil også kunne anvendes i en situation, hvor en aktør har undladt at fiske på en årskvote, hvilket medfører, at aktøren uden tvivl ikke kan nå at opfiske hele årskvoten inden udgangen af året.

Hvorvidt det er usandsynligt, at en rettighedshaver kan opfiske hele sin årskvote inden udgangen af kalenderåret, vil bero på en vurdering af:

- om rettighedshaveren har påbegyndt fiskeri af årskvoten,
- hvor stor en del af årskvoten, der resterer uopfisket
- om rettighedshaveren råder over et egnet fartøj med egnede redskaber til at opfiske hele årskvoten,
- om rettighedshaveren udviser interesse i at opfiske hele årskvoten, og
- om rettighedshaveren råder over yderligere uopfiskede årskvoter.

Ved genfordelingen af den tilbagetrukne årskvote bør aktører tilgodeses, såfremt de har haft en lignende årskvote og har udvist en evne til at opfiske hele årskvoten.

Bestemmelsen er udelukkende rettet mod årskvoter og er ikke en hjemmel til at tilbagetrække kvoteandele i form af tidsubegrænsede licenser.

Til § 25

Til stk. 1

At en del af den totale tilladte fangstmængde ikke er omfattet af en licens, kan være tilfældet ved tilbagekaldte kvoteandele. Af hensyn til det grønlandske samfund er det mest hensigtsmæssigt, at hele den totale tilladte fangstmængde for Grønland bliver udnyttet. Det er derfor yderst vigtigt, at Naalakkersuisut fordeler ikke anvendte kvotedele til fiskeriet.

Nr. 1

Det er mest hensigtsmæssigt, at Naalakkersuisut sælger kvotedelen som en kvoteandel, da det er uønsket, at Naalakkersuisut blander sig unødigt i et system med omsættelige kvoteandele. Ved at sælge kvotedelen som kvoteandel vil Naalakkersuisut have mindst muligt administration forbundet med kvotedelen. Der kan dog kun ske salg som kvoteandel, såfremt kvotedelen er omfattet af et fiskeri, der er indrettet med kvoteandele.

Ved fastsættelse af salgsprisen kan der lægges vægt på følgende forhold:

- 1) markedsforhold,
- 2) produktionsrettigheder,
- 3) regionale tilhørsforhold, eller
- 4) spredning af ejerskab.

Markedsforhold

Markedsforhold kan udover markedsværdi være forhold så som salgskanaler, distributionsmuligheder eller konkurrenceforhold.

Produktionsrettigheder

Produktionsrettigheder dækker over, hvorvidt en potentiel aftager i forvejen har ret til at producere. Det kan være vigtigt, såfremt der medfølger en produktionsrettighed til kvoteandelen eller årskvoten.

Regionale tilhørsforhold

Såfremt kvoten skal fiskes i et nærmere bestemt geografisk område, kan Naalakkersuisut lægge vægt på, at den potentielle aftager i forvejen har aktivitet i det samme geografiske område. Der kan under dette forhold også lægges vægt på at bevare beskæftigelse i et nærmere bestemt geografisk område.

Spredning af ejerskab

Bestemmelsen kan udnyttes til at sprede ejerskabet i et afgrænset fiskeri. Dette kan blandt andet udmønte sig i, at eksisterende aktører ikke kan byde på kvoteandelen eller årskvoten.

Nr. 2

Naalakkersuisut kan sælge kvotedelen som en årskvote. Dette har den effekt, at Naalakkersuisut årligt skal gensælge årskvoten, hvilket medfører en højere grad af administration i forhold til nr. 1.

Ved fastsættelse af salgsprisen kan der lægges vægt på følgende forhold:

- 1) markedsforhold,
- 2) produktionsrettigheder,
- 3) regionale tilhørsforhold, eller
- 4) spredning af ejerskab.

Markedsforhold

Markedsforhold kan udover markedsværdi være forhold så som salgskanaler, distributionsmuligheder eller konkurrenceforhold.

Produktionsrettigheder

Produktionsrettigheder dækker over, hvorvidt en potentiel aftager i forvejen har ret til at producere. Det kan være vigtigt, såfremt der medfølger en produktionsrettighed til kvoteandelen eller årskvoten.

Regionale tilhørsforhold

Såfremt kvoten skal fiskes i et nærmere bestemt geografisk område, kan Naalakkersuisut lægge vægt på, at den potentielle aftager i forvejen har aktivitet i det samme geografiske område. Der kan under dette forhold også lægges vægt på at bevare beskæftigelse i et nærmere bestemt geografisk område.

Spredning af ejerskab

Bestemmelsen kan udnyttes til at sprede ejerskabet i et afgrænset fiskeri. Dette kan blandt andet udmønte sig i, at eksisterende aktører ikke kan byde på kvoteandelen eller årskvoten.

Nr. 3

Forsøgsfiskeri er tilknyttet økonomisk usikkerhed. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, såfremt Naalakkersuisut kan tildele kvotedelen som kompensation for forsøgsfiskeri.

Nr. 4

Det er hensigtsmæssigt, at Naalakkersuisut kan tildele dele af den totale tilladte fangstmængde, der ikke udnyttes, til EU eller andre bilaterale parter.

Til § 26

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter fordelingen af kvoten for rejer ved Vestgrønland. Herefter fordeles rejekvoten således med 50 pct. til det kystnære fiskeri, og 50 pct. til det havgående fiskeri. Denne fordeling består uagtet af fordelingen af den årlige totale tilladte fangstmængde som beskrevet i § 23, stk. 1. Der kan således ikke ske en procentflytning mellem det havgående og det kystnære rejefiskeri for Vestgrønland med hjemmel i § 23, stk. 1.

Ændringen af fordelingen af den Vestgrønlandske rejekvote mellem den havgående flådekomponent og den kystnære flådekomponent er tidligere blevet behandlet af Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget ved FM2017/115. Af betænkningen fra udvalget til FM2017/115 fremgår det, at udvalget støtter ændringen af fordelingen til en 50/50 fordeling mellem de to flådekomponenter.

Formålet med fordelingen på 50/50 er i højere grad at styrke det kystnære fiskeri ved at sikre en større andel af ressourcerne til det kystnære fiskeri. Derved skabes der flere arbejdspladser i det kystnære fiskeri og en øget efterspørgsel efter arbejdskraft til produktionen på land. Dette forventes at styrke kystområderne.

Til § 27

Til stk. 1

Bestemmelsen hænger tæt sammen med § 26. Bestemmelsen sikrer, at den fordeling af den totale tilladte fangstmængde i kvoter og årskvoter, som Naalakkersuisut har foretaget, ikke omgås. Fiskeriet efter rejer og hellefisk er delt op i en kystnær og en havgående flådekomponent med en fast fordeling af kvoterne mellem de forskellige flådekomponenter. Bestemmelsen sikrer blandt andet, at denne opdeling ikke udviskes.

Bestemmelsen forhindrer, at kvoteandele og årskvoter udnyttes til fiskeri uden for det tilhørende område. Kvoteandeleles frie omsættelighed er stadig gældende, men under den

forudsætning at kvoteandelen udelukkende udnyttes indenfor den flådekomponent, som den oprindeligt tilhører.

Til stk. 2

Bestemmelsen finder anvendelse, i situationer hvor den kystnære flådekomponent er tæt på at have opfisket hele denne flådekomponents kvote, og hvor den havgående flådekomponent stadig har en restkvote. For at undgå at landanlæg skal sæsonlukke, og tilhørende personale afskediges, som en følge af at den kystnære flådekomponent ikke har mere kvote at fiske, er det muligt for Naalakkersuisut at dispensere fra stk.1, så der kan overføres kvote fra den havgående flådekomponent til den kystnære flådekomponent.

Det er Naalakkersuisut, der fordeler den totale tilladte fangstmængde i kvoter og årskvoter jf. § 23, stk.1. For at undgå at bestemmelsen i forslagets stk. 2 udnyttes til at omgå den opdeling og fordeling af kvoter og årskvoter, som Naalakkersuisut har vedtaget, bør bestemmelsen kun benyttes i særligt alvorlige situationer. Muligheden for at dispensere fra stk. 1 er indskrænket til udelukkende at kunne benyttes for at sikre råvareforsyningen til landanlæggende, og bestemmelsen skal ikke udvides til andre forhold.

Der er kommet en ændring til bestemmelsen, så der fremover kun kan dispenseres i ganske særlige situationer. Her er der tale om en indskrænkelse af muligheden for at dispensere.

Endvidere er bestemmelsen ændret, så muligheden for at dispensere udelukkende gælder i de situationer, hvor råvareforsyningen risikerer at udeblive i længere tid. Her er der tale om en klar indskrænkelse af muligheden for at dispensere, og ændringen er tilføjet, for at undgå at bestemmelsen benyttes i situationer, hvor råvareforsyningen blot udebliver i ganske kort tid.

Stop for fiskeri

Til § 28

Til stk. 1, nr. 1 og 2

I en situation, hvor den totale tilladte fangstmængde for en fiskebestand i Grønland er opfisket, skal fiskeriet af den opfiskede bestand stoppe. Dette gælder også, selvom den enkelte indehaver af en kvoteandel, kvoteandelsmængde eller årskvote ikke har fisket hele sin kvoteandel, kvoteandelsmængde eller årskvote. Situationen kan opstå, hvor en aktør har fisket ud over sin kvoteandel, kvoteandelsmængde eller årskvote. I en sådan situation må den privatretlige erstatningsret løse en eventuel konflikt.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver hjemmel til, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om kvotefleks. Formålet med kvotefleksordningen er at sikre en optimal udnyttelse af den totale tilladte fangstmængde for en fiskeribestand. Kvotefleksordningen er hensigtsmæssig i

situationer, hvor en aktør er forhindret i at fiske hele sin kvoteandelsmængde på grund af udefrakommende forhindringer. Ligeledes giver kvotefleksordningen mulighed for at påbegynde fiskeri af kvoteandelsmængden for det efterfølgende år. Dette medvirker til, at et fartøj ikke er nødsaget til at indstille fiskeriet, i de år hvor kvoteandelsmængden er opfisket tidligt i kalenderåret, hvorved besætningen ellers vil blive afskediget.

Formålet med kvotefleksordningen er ikke at muliggøre, at aktører kan skubbe en kvoteandelsmængde foran sig uden at gøre forsøg på at fiske kvoteandelsmængden. Det er altså ikke formålet, at en aktør kan undlade at forsøge at fiske en kvoteandelsmængde ved at overføre kvoteandelsmængden til det efterfølgende år, og aktøren i stedet fisker på andre licenser. Dette vil medføre et spild af fiskeriressourcer og et medfølgende tab for landskassen.

Kapitel 6

Individuelle og omsættelige kvoter

Kvoteandele

Til § 29

Til stk. 1

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at udstede regler om opdeling og fordeling af en kvote i kvoteandele for andre typer licenser end tidsubegrænsede licenser. Ligeledes kan der indføres kvoteandele for andre arter, der ikke hidtil har været kvoteandele for.

Bestemmelsen giver mulighed for, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler for en genfordeling af kvoteandele, der er tilknyttet tidsubegrænsede licenser, og som Inatsisartut har gjort tidsbegrænsede jf. § 15, stk. 2.

Endelig er det også muligt for Naalakkersuisut at fastsætte nærmere regler om kvoteandelsmængder tilknyttet en kvoteandel.

Til § 30

Til stk. 1

Der er udelukkende omsættelige kvoter for det kystnære fiskeri efter hellefisk i forvaltningsområderne Upernavik, Uummanaq og Diskobugten.

Det er understreget i bestemmelsen, at kvoteandele kan overdrages både helt og delvist. Indehaveren af en kvoteandel kan benytte hele eller dele af sin kvoteandel som sikkerhed for lån.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en videreførelse af § 17 i landstingslov nr. 18. af 31. oktober 1996 om fiskeri. Da de omsættelige kvoteandele blev indført ved landstingslov nr. 17 af 22. oktober

1990 om erhvervsmæssigt fiskeri, blev det vurderet naturligt, at kvoteandelene blev arvelige. Det har dog hele tiden været, og er stadig et krav, at arvingen skal opfylde lovens øvrige betingelser.

Til stk. 3

Indholdet af bestemmelsen svarer til § 15, stk. 2 i landstingslov nr. 18. af 31. oktober 1996 om fiskeri. Bestemmelsen skal sikre, at overdragelse af kvoteandele ikke medfører, at lovens bestemmelser omgås eller udvandes.

Til stk. 4.

Det har i længere tid været en tanke at kunne udelukke aktører fra erhvervsmæssigt fiskeri, såfremt de har valgt at sælge hele deres kvoteandel. Det vurderes ikke at være rimeligt, at en aktør først kan opnå en fortjeneste på overdragelse af kvoteandele, for derefter at indtræde i et olympisk fiskeri. Ved indførslen af kvoteandele fik aktørerne overdraget kvoteandelene uden vederlag, hvorfor det ikke anses rimeligt, at de kan sælge dem med fortjeneste for at træde ind i et andet fiskeri.

Af hensyn til, at der er tale om et potentielt indgreb i næringsretten jf. Grundlovens § 74, er der efter et princip om proportionalitet indført en begrænsning i muligheden for at udelukke personer fra det erhvervsmæssige fiskeri. Det er derfor udelukkende muligt at fastsætte regler, der udelukker en person i en periode på op til 5 år. Det skal altså være muligt for en aktør at indtræde i fiskeriet igen på et senere tidspunkt. Det ville være et for vidt indgreb, såfremt en aktør kunne udelukkes for evigt.

Til § 31

Til stk. 1

Hensigten med bestemmelsen er at regulere koncentrationen af kvoteandele som følge af omsættelige kvoteandele, for at undgå at kvoteandele koncentrerer på få aktører.

Hidtil har der kun været et forbud mod at overstige ejerskabsgrænsen via opkøb af kvoteandele. Aktørerne har derfor haft mulighed for reelt at opnå ejerskab til en større andel, via indirekte ejerskab af kvoteandele eller ved at opnå bestemmende indflydelse i selskaber, som aktøren ikke ejer majoriteten af, hvorfor aktøren derfor ikke normalt vil have fuldstændig kontrol over selskabet.

I nærværende forslag medregnes medejerskab i selskaber, der besidder kvoteandele, selvom medejerskabet er lavere end 50 pct.

Med dette forslag medregnes også indirekte ejerskab af kvoteandele og bestemmende indflydelse på kvoteandele. I opgørelsen af hvorvidt en aktør overskrider ejerskabsgrænserne, medregnes fremover både direkte, indirekte og bestemmende indflydelse fuldt ud jf. forslaget.

Hvor meget af et indirekte ejerskab, der skal medtælles i opgørelsen af, hvor stor en kvoteandel en aktør har kontrol af over, afhænger af størrelsen af det indirekte ejerskab. Ved et indirekte ejerskab på 50 pct. eller derunder medregnes kvoteandel proportionelt i forhold til størrelsen af det indirekte ejerskab. Ejer en aktør for eksempel 25 pct. af et andet selskab, der indehaver en kvoteandel på 4 pct., så skal kun 1 pct. medtælles i aktørens samlede kvoteandel. Ved et indirekte ejerskab på 51 pct. eller derover medregnes hele kvoteandelen i opgørelsen af det indirekte ejerskab. Dette skyldes, at det vurderes, at man ved et indirekte ejerskab på 50 pct. eller derover har fuld kontrol over selskabet, og at der derfor også er fuld kontrol over kvoteandelen.

Ved bestemmende indflydelse over en kvoteandel tælles hele kvoteandelen med i opgørelsen af den samlede kvoteandel. Dette betyder, at en aktør, der har en bestemmende indflydelse på en anden aktør, som indehaver en kvoteandel på 4 pct., skal medregne hele kvoteandelen på 4 pct. i aktørens samlede kvoteandel. Såfremt det vurderes, at en aktør har en bestemmende indflydelse over en anden aktør, som indehaver en kvoteandel, skal hele kvoteandelen tælles med i opgørelse af ejerskabet. Det skyldes, at det vurderes, at man ved bestemmende indflydelse på et selskab har fuld kontrol over selskabet, og at der derfor også er fuld kontrol over kvoteandelen.

Det er Naalakkersuisut, der foretager vurderingen af, hvorvidt der er tale om bestemmende indflydelse.

I vurderingen af, hvorvidt en aktør har bestemmende indflydelse over en kvoteandel, kan følgende forhold indgå:

- 1) Besidder aktøren flertallet af stemmerettighederne i det andet aktie- eller anpartsselskab.
- 2) Er aktøren aktionær eller anpartshaver i selskabet, og har aktøren ret til at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne i selskabets bestyrelse eller direktion.
- 3) Er aktøren aktionær eller anpartshaver, og har aktøren ret til at udøve en bestemmende indflydelse over selskabet på grundlag af vedtægterne eller efter aftale med selskabet i øvrigt.
- 4) Er aktøren aktionær eller anpartshaver og råder over flertallet af stemmerettighederne i selskabet på grundlag af aftaler med andre aktionærer eller anpartshavere.
- 5) Besidder aktøren aktier eller anparter i selskabet, og kan aktøren udøve en bestemmende indflydelse over dette.

Listen er ikke udtømmende, og bestemmende indflydelse kan ud over ovenstående blandt andet forekomme med baggrund i leverandørkontrakter, lånekontrakter og andre underliggende aftaleforhold, såfremt disse statuerer et afhængighedsforhold.

Ejerskabsgrænserne er fastsat ud fra et ønske fra Naalakkersuisut om at opnå spredning i ejerskabet i fiskeriet, samtidig med at det forsat skal være muligt for en aktør at opnå stordriftsfordele.

Naalakkersuisut ønsker med forslaget at medvirke til, at ejerskabet af ressourcerne spredes ud på flere hænder og derigennem modvirke en øget koncentration af samfundets ressourcer på få hænder. Det er Naalakkersuisuts overbevisning, at denne spredning vil medføre en øget beskæftigelse i fiskeriet.

Til stk. 2

Bestemmelsen skal sikre en højere grad af gennemsigtighed i fiskeriet. Det er aktørerne, der skal kunne dokumentere, at de lever op til bestemmelserne i stk. 1. Bestemmelsen pålægger aktørerne at kunne forelægge denne dokumentation til enhver tid.

Til stk. 3

Bestemmelsen er indført for at afbøde, at effekten af de nye regler om ejerskab ikke bliver, at enkelte aktører bliver ramt atypisk hårdt af bestemmelsen i § 31, stk. 1. Skulle dette være tilfældet kan Naalakkersuisut dispensere fra reglerne, så de aktører, der skønnes at blive ramt atypisk hårdt, er undtaget fra reglerne.

Da det kan være svært på forhånd at vurdere, om reglerne vil ramme enkelte aktører atypisk hårdt, og i hvilket omfang disse aktører vil blive ramt, så tages der med dispensationsadgangen højde for dette. Dispensationsadgangen giver en mulighed for en individuel vurdering.

En dispensation kan for eksempel indebære en tilladelse til at overtræde ejerskabsgrænserne i § 31, stk. 1, nr. 1-3 eller en længere tidsfrist for den enkelte aktør til at tilpasse sig ejerskabsgrænserne.

Muligheden for at blive tildelt en dispensation afhænger af, at ansøgeren fremkommer med et alternativ til de almindelige regler, som kan godkendes af Naalakkersuisut.

Dispensationen tildeles til enkelte aktører og tildeles ikke generelt, da formålet med bestemmelsen udelukkende er at hjælpe de aktører, der bliver atypisk hårdt ramt.

Til § 32

Til stk. 1

Bestemmelsen er tæt forbundet med § 31 og er opstået som en følge af medregningen af indirekte og bestemmende indflydelse i vurderingen af, hvorvidt en aktør overskrider ejerskabsgrænserne i § 31, stk. 1. Ændringen af bestemmelserne om ejerskabsgrænser kan medføre, at enkelte selskaber bliver tvunget til at afhænde kvoteandele eller medejerskaber for at komme under ejerskabsgrænserne. Det vil være u hensigtsmæssigt, såfremt selskaberne tvinges til at afhænde kvoteandele eller medejerskaber med kort frist. Nærværende forslag til en bestemmelse giver derfor aktørerne mulighed for at tilpasse sig over længere tid, ved at bestemmelsen forpligter aktørerne til at komme inden for ejerskabsgrænserne indenfor 10 år fra

lovens ikrafttræden. Det vurderes, at et varsel på 10 år er tilstrækkeligt for aktørerne til at tilpasse sig uden at skulle afhænde kvoteandele eller medejerskab med store tab til følge.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny. Det vurderes som en naturlig følge af bestemmelsen i stk. 1, at en aktør ikke kan erhverve sig yderligere kvoteandele i overgangsperioden på 10 år, såfremt aktøren ikke overholder grænser i § 31, stk. 1. Det er formålet med overgangsperioden i § 32, stk. 1, at aktørerne gives tid til at tilpasse deres direkte og indirekte ejerskab af kvoteandele samt bestemmende indflydelse på kvoteandele. Det er derfor uhensigtsmæssigt, hvis overgangsperioden på 10 år i stedet benyttes til at erhverve yderligere kvoteandele.

Tilbagekaldelse og salg af individuelle og omsættelige kvoter

Til § 33

Til stk. 1

Det er formålet med bestemmelsen at sikre, at kvoteandele udelukkende indehaves af aktive aktører. Det er ønsket med nærværende bestemmelse at undgå, at en aktør er indehaver af en kvoteandel uden at gøre forsøg på at fiske kvoteandelen. Det er ikke ønsket at have inaktive aktører, der udelukkende udlejer kvoteandelsmængder til andre aktører, som opfisker kvoteandelsmængder. Bestemmelsen hænger tæt sammen med § 35, stk. 2-3, der henholdsvis bestemmer, at kvoteandelsmængder kun må overdrages som følge af forholdene oplyst i stk. 2, og at overdragelse af kvoteandelsmængder ikke må antage karakter af udlejning.

Til stk. 2

Bestemmelsen forpligter en indehaver af en kvoteandel til at sælge sin kvoteandel, såfremt det ikke er muligt at opfylde bestemmelsen i forslagets stk. 1. Bestemmelsen understreger, at det er den enkelte indehaver af en kvoteandel, der er ansvarlig for at kunne opfylde bestemmelsen i forslagets stk. 1. Frasalget skal være sket inden for de samme 18 måneder som fastsat i medfør af stk. 1.

Bestemmelsen skal forstås således, at indehaveren af en kvoteandel skal have solgt kvoteandelen inden udløbet af 18 måneder fra erhvervelsen, såfremt det ikke muligt at opfylde bestemmelsen i forslaget stk. 1. En indehaver kan altså ikke vente til udløbet af de 18 måneder fra erhvervelsen, før indehaveren påtænker salg af kvoteandelen.

Til stk. 3

Naalakkersuisut er forpligtet til at tilbagekalde kvoteandele, som ikke opfylder bestemmelsen i forslaget stk. 1. Formålet er at undgå, at inaktive indehavere af kvoteandele undlader at afstå en kvoteandel, med negative følger for det grønlandske samfund.

Kvotandele, der er tilbagekaldt af Naalakkersuisut i henhold til bestemmelsen, sælges på vegne af ejeren. Så snart en kvotandel er tilbagekaldt af Naalakkersuisut mister ejeren derved råderetten over kvotandelen. Da tilbagekaldelse af kvotandele er et kraftigt indgreb i den enkelte aktørs råderet over en kvotandel, sælges kvotandelen på vegne af aktøren, hvorved aktøren godtgøres tilnærmelsesvis for tilbagekaldte kvotandele.

Kvotandele, der er tilbagekaldt af Naalakkersuisut, sættes til salg i henhold til § 25.

Til stk. 4

Bestemmelsen muliggør, at Naalakkersuisut kan dispensere fra stk. 2 ved et fartøjs forlis eller ved force majeure.

Den nuværende praksis under den gældende landstingslov om fiskeri er, at der meddeles aktøren en dispensation på 3 måneder. Formår aktøren ikke at opfylde stk. 1 i løbet af de 3 måneder, kan der meddeles en forlængelse. Før der kan meddeles en forlængelse af dispensationen, skal aktøren have redegjort for, hvornår forholdet kan forventes at være bragt i orden.

Formår aktøren stadig ikke at opfylde stk. 1 inden for den tidsbestemte dispensation, finder stk. 2 og stk. 3 anvendelse.

Til § 34

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny. Formålet med bestemmelsen er at nedbryde adgangsbarrierer og derved gøre det nemmere for nye aktører at komme ind i fiskeriet. Grundet et ønske om spredning af ejerskabet i fiskeriet er det nødvendigt at lette adgangen for nye aktører.

Bestemmelsen oplister 4 kriterier for, hvornår en aktør kan gøre brug af bestemmelsen. De første 2 henviser til formålet om at give nye aktører lettere adgang til fiskeriet.

Bestemmelserne fastsætter kriterierne for at være udefrakommende.

De sidste 2 kriterier angiver en øvre grænse for, den kvotandel en ny aktør kan anskaffe og samtidig stadig gøre brug af bestemmelsen. Den øvre grænse er fastsat til 5 pct. for at undgå større usikkerheder og forstyrrelser på markedet for kvotandele.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny. Formålet med bestemmelsen er at åbne op for, at en ny aktør kan sælge hele eller dele af sin kvotandelsmængde i perioden på 48 måneder. Såfremt en ny aktør ikke har et fartøj til at opfiske sin kvotandel, er det hensigtsmæssigt, at aktøren kan sælge sin kvotandelsmængde til andre aktører, hvorved kvotandelsmængden bliver udnyttet til gavn for det grønlandske samfund. Derudover giver muligheden til at sælge kvotandelsmængde den nye aktør en måde at finansiere anskaffelse af et passende fartøj.

Til stk. 3

Bestemmelsen forpligter en indehaver af en kvoteandel til at sælge sin kvoteandel, såfremt det ikke er muligt at opfylde bestemmelsen i forslagets stk. 1. Bestemmelsen understreger, at det er den enkelte indehaver af en kvoteandel, der er ansvarlig for at kunne opfylde bestemmelsen i forslagets stk. 1.

Bestemmelsen skal forstås således, at indehaveren af en kvoteandel skal have solgt kvoteandelen inden udløbet af 48 måneder fra erhvervelsen, såfremt det ikke muligt at opfylde bestemmelsen i forslagets stk. 1. En indehaver kan altså ikke vente til udløbet af de 48 måneder fra erhvervelsen, før indehaveren påtænker salg af kvoteandelen.

Til stk. 4

Bestemmelsen er ny. Formålet med bestemmelsen er, at forpligte Naalakkersuisut til at tilbagekalde kvoteandele, såfremt indehaveren ikke opfylder stk. 1 og 3. Formålet er at undgå, at inaktive indehavere af kvoteandele undlader at afstå en kvoteandel med negative følger for det grønlandske samfund.

Kvoteandele, der er tilbagekaldt af Naalakkersuisut i henhold til bestemmelsen, sælges på vegne af ejeren. Så snart en kvoteandel er tilbagekaldt af Naalakkersuisut, mister ejeren derved råderetten over kvoteandelen. Da tilbagekaldelse af kvoteandele er et kraftigt indgreb i den enkelte aktørs råderet over en kvoteandel, sælges kvoteandelen på vegne af aktøren, hvorved aktøren godtgøres tilnærmelsesvis for tilbagekaldte kvoteandele.

Kvoteandele, der er tilbagekaldt af Naalakkersuisut, sættes til salg i henhold til § 25.

Salg af kvoteandelsmængde ved individuelle og omsættelige kvoter

Til § 35

Til stk. 1 og stk. 2

Det er som udgangspunkt ikke tilladt at sælge kvoteandelsmængde. Denne regel er indført for at sikre, at det er indehaveren af kvoteandelen, der opfisker kvoteandelen. Det var ikke hensigten med indførslen af omsættelige kvoteandele, at kvoteandele udelukkende skulle være investeringsobjekter. Ved at opretholde et forbud mod overdragelse af kvoteandelsmængde sikres det, at kvoteandelene forbliver på fiskernes hænder. Såfremt det bliver tilladt at overdrage kvoteandelsmængder, vil der muligvis opstå aktører, der udelukkende indehaver kvoteandele med henblik på at udleje kvoteandelsmængderne til fiskere. Fiskerne vil dermed miste kontrollen med fiskeriet og blive meget afhængige af indehaverne af kvoteandelene.

Det fremgår af forlæggelsesnotatet til FM1990/31, at det daværende Landsting allerede ved indførslen af de omsættelige kvoteandele var opmærksom på, at det skulle sikres, at aktører

ikke systematisk udlejer kvoteandelsmængder uden selv at gøre forsøg på at opfiske dem. Af forelæggelsesnotatet fremgår det: *”Desuden vil der blive mulighed for, at udleje en del af kvoten i en kortere periode, således at fiskeritabet som følge af havari og værftsophold delvist kan kompenseres. Det skal understreges, at reglerne herfor vil blive så stramme, at man ikke år efter år kan ”udleje” den tildelte kvote og dermed kun optræde som kvoteudlejer i erhvervet”.*

Da kvoteandele er omsættelige, vil en mulighed for at overdrage kvoteandelsmængder medføre, at omsætningen af kvoteandele vil blive begrænset. Dette skyldes, at indehaveren vil beholde kvoteandelen og i stedet opnå en fortjeneste på salg af kvoteandelsmængderne. Fordelene ved at gøre kvoteandele omsættelige bliver derved neutraliseret. Et langsigtet system med omsættelige kvoter er afhængigt af, at muligheden for overdragelse af kvoteandelsmængder er stærkt begrænset. Dette forstærkes yderligere af det forhold, at kvoteandele er arvelige.

Denne bestemmelse åbner op for, at overdragelse af kvoteandelsmængde kan tillades i særlige tilfælde, hvor indehaveren af kvoteandele er forhindret i at opfiske kvoteandelsmængden. Bestemmelsen nævner 2 forhold, der tillader overdragelse af kvoteandelsmængde. De 2 forhold skal fortolkes indskrænkende.

Nr. 1

Ved havari eller udventet og uforudsigeligt længerevarende værftsophold er indehaveren af kvoteandele forhindret i at opfiske kvoteandelsmængden, hvorfor det er nødvendigt at tillade overdragelse af kvoteandelsmængde af hensyn til en optimal udnyttelse af den totale tilladte fangstmængde.

Ved havari skal forstås en situation, hvor fartøjet ikke længere kan benyttes til at fiske kvoteandelsmængden under sikre forhold, eller de fastmonterede fiskeredskaber er så beskadigede, at de er ubrugelige.

Ved længerevarende værftsophold forstås, ophold der går ud over småreparationer eller tilsyn, hvilket burde kunne klares på få dage. Afgørelsen af, om der er tale om et længerevarende værftsophold, må bero på, hvorvidt fartøjet kan nå at komme i brug til at opfiske hele kvoteandelsmængden inden kalenderårets udløb.

Der skal tages hensyn til, at der er begrænset adgang til at få et fartøj på værft i Grønland, og at dette derfor vil medføre en længere periode, hvor fartøjet ikke kan anvendes.

Nr. 2

Bestemmelsen er strammet op, så det ikke længere er tilstrækkeligt, at der er tale om naturlige og forventede forhindringer, så som havis. Der skal med forslaget være tale om udsædvanlige og uventede forhindringer. En indehaver af en kvoteandel, i et område hvor der årligt sker en

tilisning, kan ikke påberåbe sig dette forhold, da der ikke er tale om usædvanlige og uventede forhindringer. Usædvanlige og uventede forhindringer kan for eksempel være en tsunami eller oversvømmelse i byen eller bygden hvor vedkommende bor, som umuliggør en udnyttelse af kvoteandelsmængden. Der skal være tale om force majeure-lignende forhold, førend denne bestemmelse er opfyldt.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver mulighed for at stoppe aktører, der udelukkende overdrager kvoteandelsmængden uden at gøre reelle tiltag for at opfiske den. Det er grundtanken ved et system med omsættelige kvoteandele, at markedet tilpasser sig selv ved køb og salg af kvoteandele, hvorved der opnås det størst mulige samfundsøkonomiske afkast. En mulighed for at kunne udleje eller sælge kvoteandelsmængder frit vil risikere at udhule dette system.

Da kvoteandele er omsættelige, vil en mulighed for frit at overdrage kvoteandelsmængder medføre, at omsætningen af kvoteandele vil blive begrænset. Dette skyldes, at indehaveren vil beholde kvoteandelen og i stedet opnå en fortjeneste på overdragelse af kvoteandelsmængderne. Fordelene ved at gøre kvoteandele omsættelige bliver derved neutraliseret. Et langsigtet system med omsættelige kvoter er afhængigt af, at muligheden for overdragelse af kvoteandelsmængder er stærkt begrænset. Dette forstærkes yderligere af det forhold, at kvoteandele er arvelige.

Ved vurderingen af om overdragelse af kvoteandelsmængde antager karakter af udlejning af kvoteandele, må der henses til, hvorvidt der er sket tidligere overdragelse af kvoteandelsmængder, og om indehaveren af kvoteandelen har gjort nylige tiltag hen imod at opfiske kvoteandelen.

Til stk. 4

Naalakkersuisut skal godkende overdragelse af kvoteandelsmængder, for at sikre at overdragelsen blandt andet ikke antager karakter af udlejning.

Kapitel 7

Fiskeri uden for Grønlands fiskeriterritorium

Til § 36

Til stk. 1

Grønlandsk fiskeri uden for Grønlands fiskeriterritorium kan tænkes udøvet på andre staters eller mellemstaters fiskeriterritorium eller i internationalt farvand. I det første tilfælde sker fiskeriet efter aftale med den enkelte stat eller mellemstat, som vil fastsætte størstedelen af reguleringen for fiskeriet. I det andet tilfælde vil fiskeriet som regel være reguleret af aftaler indenfor regionale fiskeriorganisationer så som NAFO og NEAFC.

Til stk. 2

Formålet med bestemmelsen er at regulere fiskeri, der foregår uden for Grønlands fiskeriterritorium, og som er en del af internationale aftaler.

Kapitel 8

Besætningen på fartøjer

Til § 37

Til stk. 1

Denne bestemmelse fastsætter, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse om krav til besætningsmedlemmer for eksempel minimumsandel for ansættelse af personale med grønlandsk tilknytning.

Formålet med bestemmelsen er, at der kan fastsættes nærmere regler, som tilgodeser arbejdskraft med fast tilknytning til Grønland. Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at grønlandsk arbejdskraft bliver tilgodeset i fiskerierhvervet. Bestemmelsen skal samtidig sikre, at den grønlandske befolkning får gavn af de uddannelsesmuligheder, der findes i fiskerierhvervet.

Baggrunden for denne bestemmelse er, at der stadig ses at være en tendens, hvor rederier foretrækker at ansætte erfarne personer fra udlandet i stedet for at ansætte og oplære personer, der er uddannet i Grønland. Tendensen har medført en uforholdsmæssig stor deltagelse af personer fra andre lande end Grønland og har samtidig bidraget til ledighedsproblemer blandt grønlandske sømænd.

Kapitel 9

Omladning, indhandling og forarbejdning

Omladning

Til § 38

Til stk. 1

Bestemmelsen dækker både grønlandske og udenlandske fartøjer og i henhold til § 1, stk. 1, nr. 2 og 3, både omladninger i Grønlands fiskeriterritorium og uden for Grønlands fiskeriterritorium.

Formålet med at regulere omladning, omladninger og landinger er at opfylde Grønlands forpligtigelser i forhold til internationale aftale. Især i forhold til illegal, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) er det vigtigt at have kontrol med omladninger og landinger.

Omladninger og landinger er forhold, der er betydelig international fokus på. NEAFC har eksempelvis vedtaget et regelsæt om blandt andet landinger og omladninger, som er implementeret i den Grønlandske lovgivning.

Ved tilladelse til omladning skal der tages højde for reglerne om forarbejdning ombord på fartøjer.

Til stk. 2

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler for landing og omladning i og udenfor grønlandsk fiskeriterritorium, herunder hvor omladninger og landinger skal foregå, anvisning af havn, fabrikker, med videre.

Indhandling

Til § 39

Til stk. 1.

Bestemmelsen er to-ledet og fastsætter:

- a) at nye indhandlings- og produktionsanlæg ikke må oprettes uden Naalakkersuisuts godkendelse.
- b) at Naalakkersuisut ligeledes skal give tilladelse, såfremt et bestående anlæg ønskes omstillet til indhandling eller produktion af andre arter.

Godkendelse af oprettelse af nye indhandlings- og produktionsanlæg samt omstilling af disse forudsætter godkendelse ud fra følgende 2 (primære) betragtninger:

- den økonomiske kapacitet og rentabilitet, og
- de fødevaremæssige aspekter.

Dette medfører, at et indhandlings- eller produktionsanlæg både skal vurderes ud fra de økonomiske aspekter, samt have tilladelse fra Veterinær- og Fødevaremyndigheden. Med andre ord er godkendelse afhængig af 2 forvaltningers accept (fiskerimyndigheden samt fødevaremyndigheden).

Bestemmelsen har til formål at sikre, at der tages de nødvendige økonomiske og beskæftigelsesmæssige hensyn inden for fiskerierhvervet, forarbejdningsindustrien og andre dertil knyttede erhverv.

Disse hensyn knytter sig, for så vidt angår indhandlings- og produktionsanlæg, til, om der er det fornødne kapitalgrundlag tilstede, om der på stedet er tilstrækkelige muligheder for forsyning med el og vand, om der i forvejen er tilstrækkelige muligheder for fiskerierhvervet til at afsætte sine fangster og endelig til det pågældende steds arbejdskraftmæssige ressourcer.

Derudover er det en hel grundlæggende betingelse for oprettelse samt omstilling af sådanne anlæg, at de bliver godkendt af Veterinær- og Fødevarermyndigheden i Grønland eller, såfremt der er tale om eksportanlæg, Fødevarerstyrelsen i Danmark i henhold til fødevarelovgivningens regler herom.

Kort sagt bør det være sædvanlige erhvervsmæssige, forretningsmæssige samt fødevarerikkerhedsmæssige principper, der tages hensyn til, samt sikringen af en langsigtet bæredygtighed i såvel udnyttelsen af de naturlige ressourcer som i de virksomheder, der baserer sig på udnyttelsen af de naturlige ressourcer.

Vedrørende omstilling af bestående anlæg til indhandling eller produktion af andre arter kræves der ligeledes godkendelse fra Naalakkersuisut. Denne bestemmelse er ændret fra tidligere, hvorefter det alene var nødvendigt at indhente tilladelse, såfremt omstillingen krævede offentlige investeringer i eksempelvis udvidelse af vand- eller elkapacitet eller andre infrastrukturinvesteringer som anlæggelse af veje, kajbyggeri eller lignende. Dette anses imidlertid ikke for hensigtsmæssigt, idet enhver omstilling i en virksomhed, som tilvirker fødevarer, kræver godkendelse fra fødevarermyndighederne. Godkendelse skal indhentes fra Veterinær- og Fødevarermyndigheden i Grønland, hvis der er tale om produktion udelukkende til hjemmemarkedet, eller fra den danske Fødevarerstyrelsen, hvis der er tale om produktion med henblik på eksport.

Det er dog fortsat nødvendigt også at inddrage de førnævnte økonomiske overvejelser i forbindelse med en anmodning om omstilling.

For at Naalakkersuisut skal kunne styre de offentlige investeringer på en forsvarlig måde samt kunne træffe samfundsmæssigt økonomisk velfunderede beslutninger vedrørende indsættelse af eventuelle indhandlingsskibe i perioder med kapacitetsproblemer, er det dog nødvendigt at kunne vurdere den samfundsmæssige investering over for den samfundsmæssige gevinst ved et indhandlings- eller produktionsanlægs omstilling.

Til stk. 2.

Bestemmelsen er uændret fra tidligere.

Der skelnes her mellem ”relevante parter”, og ”alle relevante parter”. En forsinkelse af sagsbehandlingen, for at afvente at alle relevante parter har udtalt sig, forinden Naalakkersuisut træffer afgørelse, kan i praksis have så forsinkende virkning med store økonomiske konsekvenser til følge, at en obligatorisk høring af alle parter i praksis har vist sig uhensigtsmæssig.

Derfor benyttes alene betegnelsen ”relevante parter”. I tidligere forarbejder til landstingslov om fiskeri fremgår det, at man har tænkt på lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationer. Dette er stadigvæk gældende. Derudover forudsættes berørte kommuner naturligt inddraget i høringer i relevant omfang.

Høring i forbindelse med oprettelse af nye indhandlings- eller produktionsanlæg forventes dog at inddrage en bredere kreds i høringsprocessen, hvorimod en høring forud for en omstilling bør kunne foregå i en snæver kreds af hensyn til muligheden for hurtigt at kunne tilpasse kapaciteten til de aktuelle ændringer i fiskeri eller fiskerimønsteret.

Til stk. 3.

Bestemmelsen er i sit væsentligste uændret i forhold til landstingslov nr. 18. af 31. oktober 1996 om fiskeri, og tillægger Naalakkersuisut kompetence til at udstede nærmere regler om oprettelse af nye indhandlingsanlæg og produktionsanlæg, samt om omstilling af bestående anlæg. Det er blevet tilføjet til bestemmelsen, at Naalakkersuisut også kan udstede regler om indsættelse af indhandlingsfartøjer.

Bestemmelsen er ny. Af forhold omkring indsættelse af indhandlingsfartøjer, som Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om, kan nævnes:

- 1) operationsområde,
- 2) krav om oprettelse af landanlæg,
- 3) indhandlingsmuligheder,
- 4) tekniske krav til fartøjet,
- 5) art og mængde,
- 6) tidsbegrænsning, og
- 7) lige adgang til indhandling for alle.

1) Det er vigtigt, at Naalakkersuisut kan begrænse et indhandlingsanlæg til kun at operere i et begrænset område. Især hvor der indsættes indhandlingsfartøjer, er det vigtigt, at disse ikke udkonkurrerer landanlæg.

2) Da det ønskes at indhandlingen foregår til landanlæg af hensyn til beskæftigelsen meddeles der ofte tilladelse til indsættelse af indhandlingsfartøjer for at finansiere oprettelsen af landanlæg.

3) Det skal være muligt at fastsætte regler, der tillader, at der indsættes indhandlingsfartøjer i områder, hvor der er mangel på indhandlingsmuligheder. Det kan også være relevant at give tilladelse til indsættelse af indhandlingsfartøjer, såfremt der er en mangel på konkurrence i et afgrænset område.

4) Det er vigtig, at Naalakkersuisut kan fastsætte tekniske krav for tilladelse til indhandling. Det kan for eksempel være tilfældet ved forarbejdning eller nedfrysning af den indhandlede fangst.

5) Naalakkersuisut kan fastsætte betingelser om, at tilladelsen til indhandling kun gælder bestemte arter og mængder.

6) Muligheden for at fastsætte en tidsbegrænsning for indsættelsen af indhandlingsfartøj er relevant, hvor indhandlingsfartøjet indsættes i områder, hvor der er tilset, og adgangen til landanlæg derfor er umulig.

7) Hvor der gives tilladelse til indsættelse af indhandlingsfartøjer, er det vigtigt, at indehaveren af indhandlingsfartøjet ikke kan afvise aktører. Et indhandlingsfartøj indsættes ofte med begrundelsen, at der er begrænsede indhandlingsmuligheder i et bestemt område, og da flere indhandlingsfartøjer som regel ikke kan dække samme område, så skal alle kunne indhandle til indhandlingsfartøjer af hensyn til en fri konkurrence. Det er ikke rimeligt, at enkelte aktører udelukkes fra at kunne indhandle til et indhandlingsfartøj.

Forarbejdning

Til § 40

Til stk. 1

Bestemmelsen har historisk set været et væsentligt instrument for den grønlandske fiskeri-, fordelings- og arbejdsmarkedspolitik. Bestemmelsen fastsætter, at der ikke må produceres ombord på grønlandske fartøjer, uden Naalakkersuisut har meddelt tilladelse til dette.

Ved udstedelse af tilladelse til produktion ombord på et fartøj, skal Naalakkersuisut tage udgangspunkt i lovens formål særligt varetagelsen af et biologisk og kommercielt bæredygtigt fiskeri, som skal bibringe til størst muligt samfundsøkonomisk udbytte. Der skal her også lægges vægt på rentabiliteten i fiskeriet samt forhold, der kan effektivisere fiskeriet.

Bestemmelsen er udformet således, at Naalakkersuisut meddeler tilladelse, men det er ikke nødvendigvis Naalakkersuisut, som er enekompetent til at træffe afgørelse om, hvorvidt tilladelse skal gives. Dette skyldes det forhold, at fødevareområdet i Grønland kun er delvist hjemtaget, og kompetencen herover er derfor delt med de danske myndigheder.

Forarbejdning ombord må kun ske efter tilladelse fra fødevaremyndighederne efter de til enhver tid gældende regler om fødevarehygiejne og fødevarer sikkerhed. Den danske fødevarestyrelse skal godkende samt føre tilsyn med forarbejdning ombord på eksportautoriserede fartøjer, indtil reglerne for eksport af fødevarer eventuelt hjemtages fra Danmark.

Er der tale om fartøjer, der udelukkende forarbejder fisk til videresalg på hjemmemarkedet, skelnes der mellem, om der foregår egentlig tilvirkning af fiskeproduktet ombord på fartøjet, eller "forarbejdningen" alene omfatter grovpartering af fangsten. Ved tilvirkning medregnes saltning, kogning, skylning, finpartering, nedfrysning, pakning, anvendelse af tilsætningsstoffer, o.l. Sker der dermed en tilvirkning af fødevarer ombord på fartøjet, skal fartøjet godkendes af Veterinær- og Fødevaremyndigheden efter reglerne om krav til fødevareproduktion, fødevarehygiejne og fødevarer sikkerhed. Dette indebærer blandt andet et

krav om, at vandet, der anvendes i forbindelse med tilvirkningen ombord på fartøjet, skal være af drikkevandskvalitet. Der må ikke anvendes hav- eller brakvand. Ligeledes skal Veterinær- og Fødevarermyndigheden have mulighed for at føre tilsyn og kontrol ombord på disse fartøjer samt i øvrigt sikre, at de øvrige krav i fødevarerlovgivningen overholdes.

Dermed skal Naalakkersuisut sikre, at den nødvendige tilladelse fra fødevarermyndighederne foreligger, førend der meddeles tilladelse. Det er dog virksomheden selv, der skal ansøge hhv. de danske eller grønlandske fødevarermyndigheder om godkendelse.

Kapitel 10

Fredning, tekniske bevaringsforanstaltninger mv.

Til § 41

Til stk. 1

Der er i nr. 1-6 i bestemmelsen angivet en række områder, hvor Naalakkersuisut kan fastsætte regler med henblik på beskyttelse af fiskeriressourcer. Bestemmelsen er ikke udtømmende, hvorfor Naalakkersuisut kan fastsætte regler for andre områder, såfremt disse regler fastsættes med henblik på beskyttelse af fiskeriressourcer. I forslagetets stk. 1, nr. 4 er ”fisk” ændret til ”forskellige arter”, da der også drives fiskeri efter andre akvatiske arter end fisk.

Nr. 1

Efter denne bestemmelse kan der fastsættes regler vedrørende fredningsperioder og områdelukninger med henblik på at fremme et biologisk bæredygtigt fiskeri. Regler om fredningsperioder og områdelukninger kan eksempelvis fastsættes for at beskytte en fiskearts yngelperiode eller for at beskytte en fiskeart i perioder, hvor den pågældende art har særlig lav eller høj værdi m.v.

Nr. 2

Redskaber, redskabstyper og fangstmetoder har stor betydning for fangst af den art, som der er givet tilladelse til at fiske efter, samt bifangster. Ved at lave regler om disse forhold forventes det, at man kan minimere bifangster af uønskede arter, samtidig med at man kan gøre det nemmere at udskille den art, der er givet licens til, og derved kan der opnås et mere biologisk og kommercielt bæredygtigt fiskeri.

Fastsættelse af regler for indretning og brug af fartøjer skal eksempelvis danne hjemmel for forbud mod udsmidanordninger, hvor udsmid er forbudt. Efter denne bestemmelse kan der eksempelvis stilles krav om, at stuveplaner udarbejdes efter nærmere beskrevne fremgangsmåder osv. Bestemmelsen kan ligeledes benyttes til at forbyde brug af bestemte redskaber, redskabstyper eller fangstmetoder.

Nr. 3

Ordensregler er en fællesbetegnelse for regler, der regulerer fiskeriets udførelse. Med hjemmel i den bestemmelse kan der fastsættes reglerne om eksempelvis, hvordan fiskeredskaber skal afmærkes, hvilke signaler der skal anvendes, hvordan fartøjer skal forholde sig, hvordan man skal forholde sig, hvis redskaber er viklet sammen med andres redskaber, hvordan fartøjer skal forholde sig, hvis der er flere fartøjer, der ønsker at komme ind på samme fiskefelt, men der er begrænset plads osv.

Nr. 4

Behovet for at fastsætte regler om mindstestørrelser for fisk og for andre arter har til hensigt at sikre en biologiske bæredygtige udvikling i fiskeriet. Disse regler skal blandt andet sikre, at arten har nået en gydemoden alder og størrelse, inden der påbegyndes fiskeri på disse. Disse regler skal sikre, at arten ikke opfiskes, forinden den opnår en mere økonomisk attraktiv størrelse.

Bestemmelsen danner også hjemmel for fastsættes af regler om mindstestørrelser. Således kan der fastsættes regler om, at det ene køn skal genudsættes i fiskeri efter visse arter. Efter denne bestemmelse kan der ligeledes fastsættes regler for, hvor mange undermålsfisk der må fanges i et fiskeri af samme art eller af andre arter. Lignende regler kan ligeledes fastsættes efter denne bestemmelse, såfremt de har til formål at beskytte fiskeriressourcerne.

Nr. 5

Maskestørrelser har afgørende betydning for størrelsen af den fangede fisk, og hvilken art der fanges. Fastsættelse af regler med hjemmel i denne bestemmelse forventes derfor at have stor betydning for udvikling af fiskeriet.

Der findes internationale standarder for, hvordan måling af maskerne skal foretages, og bestemmelsen forudsætter, at der tages hensyn til gældende internationale standarder.

Nr. 6

Der kan fastsættes regler om bifangster for at beskytte andre arter end den, der drives fiskeri på.

Denne bestemmelse har derfor til formål at regulere bifangst af undermålsfisk eller fredede fiskearter, og sikre at erhvervsmæssigt fiskeri udøves udelukkende efter de arter, den enkelte fisker har tilladelse til at fiske efter.

Til stk. 2

Denne bestemmelse danner hjemmel for at Naalakkersuisut kan bemyndige en kommune til, at udstede regler på områder, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-3. Bestemmelsen benyttes i praksis til udstedelse af kommunale vedtægter for fiskeri efter forskellige arter i begrænsede perioder.

Bestemmelsen er begrundet i, at kommunen ofte har bedre mulighed for at vurdere, hvilke beskyttelsesrelaterede reguleringer der bør foretages inden for kommunens grænser.

Kapitel 11

Fiskeribiologiske undersøgelser og erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri

Fiskeribiologiske undersøgelser

Til § 42

Bestemmelsen er en videreførelse fra tidligere lovgivning dog med visse modifikationer. Reglerne for fiskeribiologiske undersøgelser og forsøgsfiskeri er blevet opdelt i separate afsnit. Herudover er Grønlands Naturinstitut tillagt en mere vægtig rolle i afvejningen af, om tilladelse til fiskeribiologiske undersøgelser efter stk. 1 kan gives, eftersom Naalakkersuisut ikke blot skal ”indhente udtalelse”, men at udtalelsen nu konkret skal være en del af grundlaget for afgørelsen af, hvorvidt tilladelse skal gives eller ej. Dette medfører, at såfremt Naalakkersuisut ønsker at gå imod Naturinstitutets anbefalinger, skal der foreligge konkrete og relevante argumenter for, hvorfor man har valgt ikke at følge anbefalingen.

Til stk. 1

Ved fiskeribiologiske undersøgelser forstås undersøgelser, der på baggrund af videnskabelige anerkendte metoder gennemføres for blandt andet at vurdere en fiskbar biomasse og beregne en status for fiskebestandene. Fiskeribiologiske undersøgelser omfatter desuden udvikling og afprøvning af mere selektive og skånsomme fiskeredskaber og metoder, der mindsker uønsket bifangst og uhensigtsmæssig påvirkning af havbund og bundfauna.

Der kan ikke gives tilladelse efter denne lovs bestemmelser til kirurgiske eller på anden vis invasive indgreb og undersøgelser. Dette gælder også for undersøgelser, der ændrer i fisken eller fiskemassens ydre omgivelser på en sådan måde, at det påvirker fisken eller fiskemassens fysiologi. Som eksempel herpå kan nævnes forsøg med elektrisk strømføring i en vandmasse indeholdende fiskebestande.

Til stk. 2

Før Naalakkersuisut efter stk. 1 giver tilladelse til fiskeribiologiske undersøgelser, skal der indhentes en udtalelse fra Grønlands Naturinstitut. Denne udtalelse skal inddrages som led i vurderingen af, hvorvidt tilladelse skal gives eller ej. Hensigten er dermed at tillægge Naturinstitut større indflydelse på omfanget og betingelserne for fiskeribiologiske undersøgelser. Naturinstitutets udtalelse kan blandt andet være med til at fastsætte relevante betingelser i tilladelsen.

Det er ikke hensigten, at fangster hidrørende fra fiskeribiologiske undersøgelser skal gøres til genstand for kommerciel omsætning.

Til stk. 3

Grønlands Naturinstitut og Danmarks Miljøundersøgelser kan gennemføre fiskeribiologiske undersøgelser uden tilladelse fra Naalakkersuisut. Dette er begrundet i, at Naturinstitutet og Danmarks Miljøundersøgelser foretager undersøgelser på vegne af Grønland og Rigsmyndighederne, som blandt andet den biologiske rådgivning til Naalakkersuisut bygger på.

Til stk. 4

Bestemmelsen er uændret. På nuværende tidspunkt foretages der kun i mindre grad fiskeri i uddannelsesøjemed. Bestemmelsen blev indføjet i 1988, i forbindelse med at det daværende Hjemmestyres Uddannelsesdirektorat havde anskaffet et fartøj på 312 BRT til uddannelse af folk inden for fiskerierhvervet. Dermed vil lignende fremtidige tiltag ligeledes falde inden for området for denne bestemmelse.

For at fiskeriet er omfattet af kategorien ”i uddannelsesøjemed” kan følgende momenter tillægges vægt:

- a. er uddannelsen officielt anerkendt, og
- b. medfører deltagelse og fuldendelse af uddannelsen konkrete erhvervsmæssige færdigheder, som direkte kan anvendes på det grønlandske arbejdsmarked efterfølgende.

Det er ikke hensigten, at fangster hidrørende fra fiskeri i uddannelsesøjemed skal gøres til genstand for kommerciel omsætning.

Til stk. 5

Bestemmelsen er ny og fastsætter, at Naalakkersuisut i forbindelse med tilladelse efter stk. 1 og stk. 3 kan tilknytte nærmere betingelser til tilladelsen. Betingelser efter stk. 1 kan blandt andet omfatte de eventuelle anbefalinger i den udtalelse, som skal foreligge fra Grønlands Naturinstitut.

En generel betingelse for at få en tilladelse kan være, at afrapportering fra togterne sendes til Grønlands Naturinstitut, således at Grønland får bedst mulig udbytte af den viden, som opnås ved tilladelsen.

Som øvrige betingelser i en tilladelse, kan der for eksempel fastsættes, at fartøjet skal sikre en rapportering i form af logbøger, at en biologisk prøvetager fra Naturinstitutet eller Grønlands Fiskerilicenskontrol får adgang eller plads ombord, samt at der udtages biologiske målinger af fangsten.

Betingelser vil i øvrigt kunne fastsættes på baggrund af hvilket fiskeri der udøves, i hvilket område der fiskes, med hvilket udstyr der fiskes samt lignende forhold. Betingelserne vil især

være fastsat på baggrund af indhentede høringer fra Grønlands Naturinstitut og Grønlands Fiskerilicenskontrol.

Til stk. 6

Bestemmelsen er ny og tillægger Naalakkersuisut kompetence til at fastsætte nærmere regler om fiskeribiologiske undersøgelser samt fiskeri i uddannelsesøjemed. Reglerne kan blandt andet omhandle frekvens, spredning, anvendte redskaber, områder, perioder, udtagelse af prøver og fremsendelse af rapporter til Naalakkersuisut samt Grønlands Naturinstitut.

Erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri

Til § 43

Forsøgsfiskeri er nu ændret til erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri, for at understrege at forsøgsfiskeriet udøves som led i erhvervsmæssigt virke.

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen fastsætter, at erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri kræver særskilt tilladelse fra Naalakkersuisut.

Vurderingen af, hvorvidt tilladelse kan gives, må bero på en samlet vurdering, hvor blandt andet samfundets interesser i det ønskede forsøgsfiskeri vægtes, samt om det forventede resultat og udbytte vil komme det samlede grønlandske fiskerierhverv til gode. Grønlands Naturinstitut kan med fordel inddrages i vurderingen.

Det må primært vurderes, om det ansøgte forsøgsfiskeri er omfattet af kategorierne i stk. 3. Dernæst må det vurderes, om det ansøgte forsøgsfiskeri lever op til de nærmere krav, der evt. fastsættes i medfør af stk. 4.

Efter fristen for modtagelse af ansøgninger er oprindat, planlægger Naalakkersuisut det erhvervsmæssige forsøgsfiskeri for det kommende år. Dato for Naalakkersuisuts meddelelse af tilladelse er afhængigt af forsøgsfiskeriets omfang, planlægningen af det almindelige fiskeri og dertilhørende hensyn. Naalakkersuisut er dermed ikke forpligtet til at meddele tilladelse inden årsskiftet.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og fastsætter, at ansøgninger om tilladelse til erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri skal være Naalakkersuisut i hænde inden d. 1. november for tilladelse til fiskeri i det kommende år.

Ansøgninger som modtages af Naalakkersuisut efter d. 1. november kan dermed ikke komme i betragtning til forsøgsfiskeri i det kommende år og må derfor vente til det næstkommende

år. Der er ikke krav om genansøgning, men Naalakkersuisut kan eventuelt kontakte ansøger og bede om verificering af, om ansøgeren ønsker at få tilladelse til forsøgsfiskeri i det næstkommende år. Modtager Naalakkersuisut ikke denne verificering, må ansøgning betragtes som tilbagetrukket.

Ansøgningen skal være modtaget af Naalakkersuisut inden d. 1. november. Det er dermed ikke nok, at ansøgningen alene er indsendt til Naalakkersuisut inden denne dato, den skal også være Naalakkersuisut i hænde. Naalakkersuisut kan kvittere for modtagelse af ansøgning, for at bekræfte at ansøgningen medtages i vurderingen om tilladelse til forsøgsfiskeri i det kommende år. En kvittering af modtagelse af ansøgning, som er modtaget efter 1. november, er derimod ikke en bekræftelse af, at ansøgningen medtages i vurdering for det kommende år. En ansøgning modtaget efter 1. november kan alene komme med i betragtning om tilladelse til forsøgsfiskeri i det næstkommende år.

Til stk. 3

Erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri inddeles nu i 4 forskellige kategorier. Ansøgning til forsøgsfiskeri skal dermed kunne tilknyttes mindst én af kategorierne. Der kan ikke ansøges om tilladelse til erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri, for fiskeri, der falder uden for disse dispensationer, hvilket der i stedet skal ansøges om efter de almindelige regler for alment fiskeri.

A. Nye arter og kendte arter

Begrebet ”kendte arter” betyder i denne sammenhæng arter, som er kendte i det grønlandske fiskeriterritorium det vil sige etablerede bestande der for eksempel har faste migrationsruter eller gydeområder i de grønlandske farvande. ”Kendte arter” vil som regel allerede være en del af det almene fiskeri eller være en alment observeret art.

Begrebet ”nye arter” betyder i denne sammenhæng arter, som er biologisk klassificeret, men som ikke før eller kun i mindre grad er observeret i de grønlandske farvande. Begrebet er dermed ikke at ligestille med hidtil uopdagede arter, selvom disse eventuelt også vil kunne komme i betragtning i henhold til denne kategori, såfremt det ellers findes forsvarligt i forhold til biologisk bæredygtighed. Nye arter vil derfor typisk være arter, som er kendte i andre verdensdele og indgår i det almene fiskeri i disse egne, men som for Grønland er enten fuldstændige eller relativt nye. Nye arter kan, som for eksempel det forholdsvist nyetablerede makrelfiskeri, godt indgå i det almene fiskeri og stadig ansøges om som forsøgsfiskeri efter ”nye arter”. Det må dog bero på en konkret vurdering for hver enkelt ansøgning.

B. Nye områder og kendte områder

Begrebet ”kendte områder” kan inddeles i 2 kategorier. Enten er området kendt for den pågældende art (en kendt art i et kendt område), hvilket vil sige, at arten er alment observeret i det pågældende område. Området er dermed ”kendt”, fordi der foreligger konkret viden om, at arten opholder sig i dette område.

Området kan også være kendt, som følge af at der er foretaget regelmæssigt fiskeri i det pågældende område før, eller at der foreligger data om området på baggrund af biologiske, miljømæssige, eller geologiske undersøgelser og lignende.

Begrebet ”nye områder”, kan ligeledes inddeles i 2 kategorier. Enten er området nyt for den pågældende art (en kendt art i et nyt område), fordi arten for eksempel har ændret sit migrationsmønster, og dermed forefindes arten i et område, hvor den ikke tidligere har været observeret. Der kan også være tale om et område, hvor der ikke tidligere har været fisket, eller hvor der ikke foreligger tilstrækkelig data om området fra for eksempel biologiske, miljømæssige eller geologiske undersøgelser.

Slutteligt indføres det nye begreb ”monitoreringsfiskeri” som erhvervmæssigt forsøgsfiskeri efter kendte arter i kendte områder. I nogle tilfælde bør monitoreringsfiskeri efter konkret vurdering klassificeres som en fiskeribiologisk undersøgelse snarere end monitoreringsfiskeri jf. definitionen af fiskeribiologiske undersøgelser i bemærkninger til § 44.

Til stk. 4

Naalakkersuisut fastsætter i samarbejde med Grønlands Naturinstitut de nærmere betingelser for det erhvervmæssige forsøgsfiskeri. Grønlands Naturinstitut indsamler regelmæssigt informationer vedrørende blandt andet Grønlands maritime miljø, monitorerer fiskebestandene og besidder i kraft af tilknyttede forskere, biologer og lignende en ekspertviden på området. Med denne bestemmelse tilstræbes derfor et tæt samarbejde med Naturinstituttet i processen med at fastsætte de nærmere betingelser for, hvordan forsøgsfiskeri skal udføres. Fastsættelse af de nærmere regler for forsøgsfiskeriet skal derfor som minimum tage udgangspunkt i indhentelse af en udtalelse fra Naturinstituttet.

Til § 44

Til stk. 1

Formålet med det erhvervmæssige forsøgsfiskeri er at kortlægge fiskeriressourcen, så denne kan udnyttes optimalt. Alle ansøgninger om erhvervmæssigt forsøgsfiskeri bør dermed have udgangspunkt i dette formål.

Tidligere har formålet med forsøgsfiskeriet ikke været klart angivet i lovgivningen, hvilket har givet anledning til tvivlsspørgsmål og deciderede forvrængninger af, hvad formålet med forsøgsfiskeriet, som udgangspunkt bør være. Med denne nye bestemmelse søges der derfor at fastsætte en klar definition af forsøgsfiskeriets formål for derved at modvirke uhensigtsmæssigt forsøgsfiskeri, som ikke tjener noget offentligt formål andet end ren økonomisk spekulation. Det skal være klart for enhver, der har interesse i at ansøge om tilladelse til forsøgsfiskeri, at dette sker med henblik på at forbedre vilkårene og forbedre vidensgrundlaget for hele Grønlands fiskeri.

Til stk. 2

Når formålet jf. stk. 1 er opfyldt, det vil sige, når fiskeriressourcen i et givent forsøgsfiskeri er kortlagt, overgår forsøgsfiskeriet til kommercielt fiskeri. Der har tidligere været eksempler på forsøgsfiskerier, der har fortsat år efter år, uden dette har medført nævneværdige resultater i form af øget kendskab til bestandene, området eller de brugte redskaber. Sådan et fiskeri kan dermed nemt komme til at ligne en reel omend skjult licens, der er opnået ad omveje og med en anden hensigt, end den loven tilsigter.

Med denne bestemmelse er det derfor nu fastsat, at forsøgsfiskeri skal overgå til kommercielt fiskeri, når formålet er opnået.

Til stk. 3

Naalakkersuisut foretager en konkret vurdering af, hvornår formålet for et givent forsøgsfiskeri er opfyldt og dermed skal overgå til kommercielt fiskeri. Vurderingen bør i almindelighed inddrage Grønlands Naturinstitut som høringspart.

De momenter der kan tillægges vægt, kan blandt andet være hvorvidt den fremlagte fiskeriplan er opfyldt, om der foreligger fyldestgørende rapporter til Grønlands Naturinstitut, om de øvrige data, naturinstituttet har udbedt sig, foreligger, og om der er indhentet tilstrækkelig informationer om forsøgsfiskeriet til, at det kan overgå til et bæredygtigt kommercielt fiskeri. Vurderingen afhænger af, hvilken af de 4 kategorier oplyst i § 43 som forsøgsfiskeriet er givet tilladelse i medfør af. For eksempel for forsøgsfiskeriet på uudforskede arter i nye områder, bør det både vurderes om arterne og om området er tilstrækkeligt udforsket. Går forsøgsfiskeriet derimod alene på nye arter i kendte områder, bør det alene vurderes, om arterne er tilstrækkeligt udforsket, idet det ikke er nødvendigt at indhente yderligere viden om området, der fiskes i.

Til stk. 4

Naalakkersuisut kan udstede nærmere regler for tilladelse til erhvervmæssigt forsøgsfiskeri herunder om betingelserne for udførelsen, hvilke krav der kan stilles til ansøger, hvornår og under hvilke nærmere betingelser tilladelse kan gives, tidsperioden der gives tilladelse til, og hvilken personkreds der kan ansøge om tilladelse. Bestemmelsen kan også bruges til at fastsætte nærmere regler om opfyldelse af formålet for forsøgsfiskeri.

Til § 45

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, at aktører som har deltaget i et givent forsøgsfiskeri, har eneret til licens hertil, når forsøgsfiskeriet overgår til alment fiskeri. Denne bestemmelse skal sikre, at aktører, som har lagt kræfter i at vedligeholde et forsøgsfiskeri og indsamle data til naturinstituttet, ifølge de øvrige bestemmelser bliver tildelt licens, når det kommercielle

fiskeri påbegyndes efter et såkaldt *eksklusivitetsprincip*. Eksklusivitetsprincippet går ud på, at dem, som har deltaget i et forsøgsfiskeri, opnår eneret til licens til dette, når forsøgsfiskeriet overgår til alment fiskeri. Denne eneret gælder i op til 3 år, men kan efter omstændighederne indskrænkes til mindre end 3 år. Dette skal virke som incitament for ansøgere til at overholde reglerne for forsøgsfiskeriet samt gøre forsøgsfiskeriet mere attraktivt. Retten gælder alene for de aktører som har deltaget i forsøgsfiskeriet.

Til stk. 2

Retten til licens, efter forsøgsfiskeriet overgår til alment fiskeri, er gældende i 3 år, efter det almene fiskeri påbegyndes. Dette er for at sikre, at licensindehavere får et rimeligt og tilregneligt udbytte af licensen.

Retten er gældende i 3 år efter forsøgsfiskeriet er overgået til alment fiskeri det vil sige, at licensindehaver skal udnytte licensen i de første 3 år, efter det almene fiskeri påbegyndes. Licensindehaveren kan med andre ord ikke ”gemme” sin licens til for eksempel næstkommende år og derefter have ret til licens 3 år frem. Udnyttes licensen ikke inden de første 3 år, bortfalder denne. Desuden forkortes licensen med 1 år, såfremt den først udnyttes et år efter det almene fiskeri er påbegyndt og så fremdeles.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut kan træffe afgørelse om, at retten til licens efter stk. 1 og stk. 2 skal gælde for mindre end 3 år for visse typer forsøgsfiskeri. I visse tilfælde er det ikke hensigtsmæssigt, at retten til licens gælder i 3 år af hensyn til konkurrencedygtigheden for fiskeriet. Derudover bør Naalakkersuisut have mulighed for at indskrænke perioden for licensen, såfremt aktørerne for eksempel ikke udnytter licensen optimalt.

Til stk. 4.

Bestemmelsen tillægger Naalakkersuisut kompetence til at fastsætte nærmere regler om salg og anden overdragelse af licens efter stk. 1. Herunder kan Naalakkersuisut fastsætte regler om, at sådanne former for salg og overdragelse gebyrpålægges med indbetaling til Landskassen.

Til § 46

Bestemmelsen fastsætter de pligter, der påhviler den person eller virksomhed, som har opnået tilladelse til erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri.

Stk. 1, nr. 1 og nr. 2

For at formålet med forsøgsfiskeriet kan opfyldes, jf. § 44, er det nødvendigt, at der føres nøje kontrol med udførelsen af forsøgsfiskeriet for at sikre de mest optimale resultater. Derfor skal den, som har opnået tilladelse til erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri, fremlægge en fiskeriplan

over det ønskede forsøgsfiskeri til godkendelse hos Naalakkersuisut. Sådanne planer kan generelt indeholde følgende forhold:

- hvilken form for forsøgsfiskeri der ansøges om (jf. § 43, stk. 3, nr. 1-4),
- hvilke arter der fiskes efter,
- hvilket område der fiskes i,
- hvilke redskaber der anvendes,
- hvilke fartøjer der benyttes samt fartøjets kapacitet for fangst,
- hvordan formålet med forsøgsfiskeriet søges opfyldt,
- tidsplan for forsøgsfiskeriet indtil formålet forventes opfyldt, samt
- hvordan forsøgsfiskeriet kan bidrage til det samlede grønlandske fiskeri.

Oprensningen er ikke udtømmende.

Finder Naalakkersuisut, at fiskeriplanen ikke er fyldestgørende, skal ansøgeren udarbejde en ny plan til godkendelse af Naalakkersuisut. Formår ansøger ikke at udarbejde en tilfredsstillende plan inden en rimelig tidsfrist, inddrages tilladelsen til forsøgsfiskeri, jf. stk. 2.

Til stk. 2

Overholdes forpligtelserne i stk. 1 ikke, inddrages tilladelsen til det erhvervsmæssige forsøgsfiskeri og eneretten efter § 45, stk. 1 fortabes. Bliver der ikke fremstillet en fyldestgørende fiskeriplan for Naalakkersuisut, eller udfærdiger indehaver af tilladelsen ikke de løbende rapporter eller indsamler de data, som Grønlands Naturinstitut udbeder sig, kan tilladelsen ligeledes inddrages og eneretten fortabes. Mindre indgribende midler bør søges taget i brug forinden i henhold til proportionalitetsprincippet. For eksempel orientering til indehaveren af tilladelsen om, snarest at fremsende det udbedte materiale eller rette op på øvrige forhold.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastsætter, at såfremt en tilladelse inddrages som følge af manglende opfyldelse af forpligtelser jf. stk. 2 kan der først på ny søges om tilladelse til forsøgsfiskeri efter 24 måneder efter datoen for inddragelse.

Denne bestemmelse skal sikre, at personer eller virksomheder ikke ved fortabelse af tilladelse blot kan søge fornyet tilladelse. Bestemmelsen skal dermed være med til at sikre, at de forpligtelser, der er fastsat i medfør af stk. 1, overholdes.

Monitoreringsfiskeri

Til § 47

Til stk. 1

Monitoreringsfiskeri defineres som en undergruppe af erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri, hvorefter der kan gives en begrænset tilladelse til fiskeri efter kendte arter, i kendte områder. Der gives som udgangspunkt ikke tilladelse til monitoreringsfiskeri, medmindre særlige vilkår er opfyldt. Dette skyldes, at der i sagens natur ikke bør være et reelt samfundsmæssigt behov for at udforske kendte arter i kendte områder, medmindre det sker som led i en fiskeribiologisk undersøgelse, i hvilke tilfælde der bør ansøges om tilladelse til dette fremfor monitoreringsfiskeri.

Bestemmelsen fastsætter, under hvilke omstændigheder der kan udstedes en begrænset tilladelse til monitoreringsfiskeri. Dette er tilfældet, når der fiskes med nye redskaber, eller der fiskes med tidligere anvendte redskaber, men bestanden i det konkrete område har undergået en kraftig reduktion, hvorefter det kommercielle fiskeri er ophørt, og hvor monitoreringsfiskeriets formål er at overvåge bestandens genopbygning.

Til stk. 1, nr. 1. Nye redskaber

Formålet med dette fiskeri kan være at undersøge nye redskabers brugbarhed. Formålet kan også være et ønske om en mere dybdegående viden om de pågældende redskaber i forhold til bæredygtighed og konsekvenserne for de berørte bestande samt hensigtsmæssigheden i den fortsatte brug af redskabet sammenholdt med det økonomiske udbytte.

Til stk. 1, nr. 2. Overvågning af en bestands genopbygning

Anvendelsen af denne regel bør være særdeles snæver og udelukkende anvendes i de tilfælde, hvor formålet med fiskeriet er at monitorere en bestand, der har gennemgået en kraftig reduktion. En betingelse for tilladelse til dette fiskeri bør derfor som minimum være, at der udvises en stor tilbageholdenhed i fiskeriets omfang for ikke yderligere at beskadige den i forvejen udsatte bestand. Det bør konkret overvejes i hvert enkelt tilfælde, om der udelukkende bør gives tilladelse til fiskeribiologiske undersøgelser fremfor monitoreringsfiskeri af denne karakter.

Til stk. 2

Betingelserne for erhvervsmæssigt forsøgsfiskeri er også gældende for monitoreringsfiskeri. Herunder at formålet efter § 44 er at kortlægge fiskeressourcen dog med de forbehold, der gælder for monitoreringsfiskeri. Når formålet er opfyldt (såfremt det kan opfyldes), bør monitoreringsfiskeriet overgå til kommercielt fiskeri, såfremt dette findes forsvarligt af hensyn til bæredygtigheden i det pågældende monitoreringsfiskeri. Naalakkersuisut foretager en konkret vurdering heraf jf. § 44, stk. 3 og kan fastsætte nærmere regler for tilladelsen, m.v. Særlig vigtigt er det at pointere, at forpligtelserne fastsat i § 46, stk. 1, nr. 1-2 også gælder for indehavere af tilladelse til monitoreringsfiskeri.

Til stk. 3

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler for monitoreringsfiskeriet, herunder fastsætte de nærmere betingelser for at opnå licens til monitoreringsfiskeri.

Kapitel 12

Naalakkersuisut indhentning af oplysninger

Til § 48

Til stk. 1 og stk. 2.

Bestemmelsen har til formål, at der fastsættes regler med henblik på indhentelse af oplysninger dels til vurdering af den eksisterende og eventuelle fremtidige ressourcerenteafgift i det grønlandske fiskeri, dels til biologisk brug, dels til at fremskaffe viden om fiskerierhvervet som helhed, dels til brug for planlægning af erhvervets produktionsside og dels til brug i kontroløjemed.

Bestemmelsen anses for at være af stor betydning, da Naalakkersuisuts forvaltning af loven herunder fremtidige udviklingstiltag for fiskerierhvervet og for det grønlandske samfund som helhed til dels baseres på det datagrundlag, som fremkommer fra erhvervet.

Fartøjer, redskaber og øvrigt materiale kan foruden fartøjet og fiskeredskabet være fartøjets indretning, hvilken produktionsfabrik fartøjet har, hvilken produktionskapacitet fartøjet har samt frysekapacitet, motorkapacitet og andre forhold, der er af betydning for at fastlægge fartøjets kapacitet, udnyttelsen af denne kapacitet og fiskeri.

Forholdet mellem fiskeri og fangst samt fartøjets kapacitet kan give oplysninger om bestandens tilstand og udvikling. Egenproduktion, omladning, landinger og omsætning kan oplyse om, hvilket forvaltningssystem der er mest økonomiske rentabelt set ud fra virksomhedens synspunkt og set ud fra et overordnet samfundssynspunkt.

Andre forhold kan være indhandlingsmuligheder, landbaserede forarbejdningsmuligheder, transportmuligheder fra landingsplads, afsætningsmuligheder, pris og prisudvikling ved forskellige landingspladser.

Ved oplysninger af teknisk karakter kan der for eksempel ses på, hvilke fabrikker forskellige fartøjer anvender, om der er forskel på udnyttelse og rentabiliteten ved visse fabrikker i forhold til andre, om visse fabrikker er mere arbejdsbesparende.

Der kan ligeledes ses på, hvilket fiskeriudstyr der anvendes på forskellige fartøjer til forskellige fiskerier. Der er stor udviklingskonkurrence blandt udstyrsproducenter, og dette kan have betydelige indflydelse på fartøjers effektivitet, udgifter og lønsomhed.

Andre oplysninger, der er af betydning for de driftsmæssige forhold i fiskeriet, men ligeledes relevant for vurderingerne ovenfor er, hvor stor indsats der har været anvendt til den fangede mængde. Dette kan for eksempel måles i, hvor stort tidsrum der har været sejlet sammenholdt med andre indikatorer så som tidsrummet, hvori der har været effektivt fiskeri, motorstørrelse, brændstofforbrug, længde på liner, areal på garn eller trawlåbning, der hver for sig eller i kombination af flere, kan give noget viden om den indsats, der er sat ind på at fiske den fangede mængde.

Til stk. 3

Denne bestemmelse har til formål, at der tillades offentliggørelse af relevante oplysninger inden for fiskeriet som for eksempel offentliggørelse af oplysninger om udstedte licenser og om de enkelte fartøjers fangster ved licensbetinget fiskeri herunder oplysninger om kvoteforbrug ved fiskeri, hvortil der er knyttet en højst tilladt fangstmængde.

Grønlands Fiskerilicenskontrol udarbejder kvoteforbrugsstatistik for grønlandske og udenlandske fartøjer ved fiskeri, som er betinget af en udstedt licens.

Kvoteforbrugsstatistikken omfatter licensindehaverens og fartøjernes navne samt samlede kvoter og fangster i hel vægt af fisk af hver art opgjort i kvoteområder. Offentliggørelsen vil ikke omfatte fartøjernes position i længde- og breddegrader og minutter.

Grønlands Fiskerilicenskontrol udarbejder også opgørelser over indhandling fra det kystnære fiskeri, som er betinget af udstedt licens, ligesom der udarbejdes oversigter over licenser med kvoteangivelser med videre, samt fartøjslister, der indeholder oplysninger om ejer og fartøjsdata.

Offentliggørelse af statistiske oplysninger har blandt andet til hensigt at bidrage til licensindehavernes og fiskeriets interesseorganisationers planlægning af fiskeriet samt at bidrage til øget omsætning af kvoteandele og årskvoter. Offentliggørelsen omfatter såvel grønlandske fartøjer som udenlandske fartøjer.

Oplysningerne offentliggøres med forbehold for efterfølgende verificering. Bestemmelsen ændrer ikke ved gældende regler i Grønland om behandling af følsomme oplysninger. Derfor vil der udvises fornøden påpasselighed ved behandling af sådanne oplysninger.

Ved behandling og offentliggørelse af disse oplysninger vil Naalakkersuisut iagttage gældende regler om databehandling og dataregistrering jf. persondatalovens bestemmelser herom.

Kapitel 13 *Fiskerirådet*

Til § 49

Til stk. 1

Naalakkersuisut nedsætter Fiskerirådet i henhold til kriterierne for rådets sammensætning i henhold til stk. 4. Fiskerirådets opgave er herefter, at afgive udtalelse til Naalakkersuisut vedrørende de områder, som er oplyst i stk. 2, men kun såfremt Naalakkersuisut anmoder Fiskerirådet herom. Naalakkersuisut bør sørge for, at Fiskerirådet inddrages bredt i alle sager af generel karakter, som vedrørende i stk. 2 nævnte områder.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, hvornår Naalakkersuisut kan anmode Fiskerirådet om udtalelse.

Til stk. 2, nr. 1

Naalakkersuisut kan anmode Fiskerirådet om udtalelse i forbindelse med planlægningen og udarbejdelsen af regler for udøvelse og regulering af det grønlandske fiskeri. Fiskerirådet kan her for eksempel indgå i en præhøring vedrørende nye lovgivningsinitiativer på fiskeriområdet fra Naalakkersuisut.

Til stk. 2, nr. 2

Naalakkersuisut kan anmode Fiskerirådet om udtalelse ved fastsættelse af fangstkapaciteten i et givent fiskeri. Desuden kan Naalakkersuisut anmode om rådets udtalelse vedrørende kvoter, redskabsanvendelse i fiskeriet, indsættelse af indhandlingskibe samt vedrørende spørgsmål om omsætning af fisk og fiskeprodukter. Herunder tænkes især nye omsætningstiltag.

Fiskerirådet kan alene høres i anliggender af generel karakter, og kan således ikke indgå i den konkrete sagsbehandling. Ved nedsættelse af rådet bør medlemmerne desuden underskrive en tavshedserklæring som krav for deres virke i rådet.

Til stk. 2, nr. 3

Naalakkersuisut kan anmode Fiskerirådet om udtalelse vedrørende initiativer, som skal fremme bæredygtigheden i det grønlandske fiskeri. Dette kan både være med henblik på at høre rådet om konkrete initiativer, ligesom det kan være at indhente forslag fra rådet om nye initiativer for fremme af bæredygtighed.

Til stk. 3

Naalakkersuisut kan foretage en skriftlig høring af Fiskerirådet i uopsættelige spørgsmål, hvor rådet grundet sagens presserende omstændigheder er forhindret i at tage stilling i plenum.

Til stk. 4

Det foreslås, at Fiskerirådet fremover består af fagfolk med konkrete erhvervsmæssige baggrunde samt i øvrigt repræsentanter fra det grønlandske fiskerierhvervs interesseorganisationer. Denne sammensætning skal sikre det nødvendige faglige indhold i

rådets udtalelser til Naalakkersuisut. Det er desuden et krav, at alle medlemmer, for eksempel i kraft af deres erhvervserfaring, har særligt kendskab til det grønlandske fiskerierhverv. Ved en jurist forstås en person med titlen cand.jur, cand.merc.jur eller lignende nært beslægtet uddannelse på kandidatniveau eller højere. Ved en økonom forstås en person med titlen cand.polit, cand.oecon eller lignende nært beslægtet uddannelse på kandidatniveau eller højere.

Til stk. 5

Det foreslås at Fiskerirådet vælges for en 4-årig periode. Hvis et medlem udtræder, udpeges et nyt medlem af Naalakkersuisut for resten af valgperioden i henhold til kriterierne for rådets sammensætning i stk. 4. Valgperioden starter ved udvalgets første valg af medlemmer, efter at denne inatsisartutlov træder i kraft.

Til stk. 6

Naalakkersuisut udpeger formanden for Fiskerirådet blandt rådets medlemmer jf. stk. 4. Ved valg af formand kan der for eksempel lægges vægt på vedkommendes erfaring enten fra et langt erhvervsliv, tidligere deltagelse i Fiskerirådet eller ganske særlig kenskab til fiskerilovgivningen og forvaltningen heraf.

Naalakkersuisut er desuden forpligtet til at udarbejde forretningsordenen for Fiskerirådet. Forretningsordenen kan for eksempel indeholde regler om mødeindkaldelse, referater, m.v.

Derudover varetager Naalakkersuisut sekretariatsfunktionen for rådet. Sekretariatet skal medvirke til forberedelse og afholdelse af rådets møder. Sekretariatet varetages som hidtil af personer, der er ansat i Departementet for Fiskeri, eller andre offentlige ansatte personer eller offentlige instanser, som departementet udpeger.

Slutteligt afholder Naalakkersuisut udgifterne i forbindelse med rådets møder.

Naalakkersuisut udbetaler vederlag til rådets medlemmer efter lovgivningen om vederlag til medlemmer af Inatsisartut og Naalakkersuisut, m.v. samt stiller lokaler til rådighed for mødernes afvikling. Bestemmelsen omfatter dog ikke afholdelse af udgifter til for eksempel flybilletter til og fra mødet, eventuelle overnatninger, og dagpenge m.v. Disse udgifter må medlemmet i stedet selv afholde.

Kapitel 14

Kontrol

Til § 50

Til stk. 1

Efter denne bestemmelse kan Naalakkersuisut fastsætte nærmere regler for kontrol af overholdelse af bestemmelser i loven. Herunder kan Naalakkersuisut fastsætte regler om

grønlandske fartøjers landinger og omladning på Grønlands fiskeriterritorium. Efter denne bestemmelse kan Naalakkersuisut tillige fastsætte nærmere regler for grønlandske fartøjers landinger og omladning uden for Grønlands fiskeriterritorium. Bestemmelsen omfatter fangster taget i og uden for Grønlands fiskeriterritorium.

Til stk. 2

Med hjemmel i denne bestemmelse kan Naalakkersuisut indarbejde de til enhver tid gældende kontrolforpligtelser i henhold til internationale aftaler. Bestemmelsen giver således hjemmel til, at indarbejde kontrolbestemmelserne fra NAFO og NEAFC i lovgivningen. Dette betyder blandt andet, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om Port State Control.

Til stk. 3

Med henblik på at forhindre ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri er det vigtigt, at Naalakkersuisut har mulighed for, at fastsætte regler for blandt andet, hvordan fisk bliver købt og solgt.

Denne bestemmelse skal ses i lyset af, at Internationale organisationer som Grønland har tilsluttet sig, har stort fokus på at begrænsning af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri. Heraf stilles der nøje krav fra disse organisationer om hvordan landinger og omladninger skal foregå, og hvordan enkelte lande kan gøre mere for at begrænse IUU-fiskeri.

Nr. 1

Med henblik på at begrænse ulovligt fiskeri kan der fastsættes regler, der forpligter fysiske og juridisk personer til at afgive oplysninger om modtaget fangst. Det kunne eksempelvis være modtageranlæg, fabrikker, handelshuse m.v., som kan pålægges denne pligt.

Hensigten er, at udstyre kontrolmyndigheden med de bedst mulige værktøjer for at kontrollere, om der foregår ulovligt, urapporteret eller ureguleret fiskeri, og for at kontrollere om fartøjers logbogsføring foregår efter gældende reglerne.

Nr. 2

Med henblik på at begrænse ulovligt fiskeri kan der endvidere fastsættes regler om, at modtageranlæg, fabrikker, handelshuse m.v. kan pålægges at skulle kontrollere om fysiske og juridiske personer, der sælger fangster, har gyldig grønlandsk eller udenlandsk tilladelse til fiskeri.

Såfremt det konstateres at en fysisk eller juridisk person har solgt sine fangster til et modtageranlæg uden at have en gyldig tilladelse kan der fastsættes regler om, at modtageranlægget, fabrikken eller handelshuset m.v., der har købt en sådan fangst, kan pålægges sanktioner.

Nr. 3

Hvor en kvote er opfisket, og dette er offentliggjort gennem pressen, fiskerierorganisationerne m.v. jf. eksempelvis § 19, stk. 2, kan der fastsættes regler der forbyder modtageranlæg, fabrikker, handelshuse m.v. fra at modtage fangster fra sådan en kvote.

I forlængelse af ovenstående kan Naalakkersuisut fastsætte regler, der sanktionerer den, der modtager ulovlige fangster, såfremt vedkommende vidste, eller burde vide, at fangsten var fisket ulovligt.

Til § 51

Kontrolkompetencen er som udgangspunkt hos Grønlands Fiskerilicenskontrol i henhold til § 5, men Naalakkersuisut kan dog udpege andre, for eksempel forsvarets fiskeriinspektion, til at udføre kontrollen i henhold til kapitel 14, såfremt der foreligger en aftale herom med de danske rigsmyndigheder. Grønlands Fiskerilicenskontrol har samtidig overtaget de beføjelser der tidligere var pålagt forsvarets fiskeriinspektion og politiet. Grønlands Fiskerilicenskontrol kan anmode om assistance fra politiet og forsvarets fiskeriinspektion til håndhævelse af bestemmelserne i kapitel 14, såfremt der er et konkret behov herfor, for eksempel hvis et fartøj nægter at lade sig borde og underkaste sig kontrol.

Til stk. 1.

Bestemmelsen fastlægger de beføjelser som kontrolmyndigheden har. Kontrolmyndigheden er fastsat i medfør af § 5, og er som udgangspunkt Grønlands Fiskerilicenskontrol. Naalakkersuisut kan udpege andre end Grønlands Fiskerilicenskontrol som kontrolmyndighed.

Kontrolmyndigheden kan i forbindelse med kontrollen med, om betingelser i tilladelser overholdes, undersøge fiskeredskaber og fangst ombord på skibe.

Indhandlingsskibe og andre fartøjer med omladningstilladelser er omfattet bestemmelsen. Bestemmelsen omfatter alle fartøjer, der fisker i det grønlandske fiskeriterritorium samt grønlandske fartøjer der fisker i internationale farvande. Hermed er tilsigtet at bestemmelsen skal omfatte alle de fartøjer, der har en relation til det grønlandske fiskeri og de grønlandske kvoter.

Til stk. 2

Kontrolmyndigheden kan med henblik på at kontrollere, om betingelser i tilladelser overholdes kræve, at se et fartøjs papirer og legitimation. Dette vil i almindelighed betyde et gennemsyn af licensen for at sikre at den fysiske eller juridiske person der står som indehaver af licensen, er identisk med den fysiske eller juridiske person, der fisker.

Til stk. 3

Kontrolmyndigheden kan udøve de i bestemmelsen nævnte beføjelser uden forudgående retskendelse. Disse personer skal dog fremvise behørig legitimation.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for de beføjelser og arbejdsopgaver, der tillægges kontrolmyndigheden.

I forbindelse med fastsættelse af de nærmere regler i henhold til stk. 4, skal det understreges, at den virksomhed, der udøves af jagt- og fiskeribetjentene under Grønlands Fiskerilicenskontrol, alene har karakter af administrativ tilsyns- og kontrolvirksomhed, og at jagt- og fiskeribetjentene ikke ved umiddelbar magtanvendelse kan gennemtvinge påbud m.v. Det vil således fortsat være politiet eller forsvarets fiskeriinspektion, der behandler sager i henhold til kriminalrettsplejen: Det vil sige, hvor der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse sigtelse for ulovligt fiskeri efter reglerne i denne inatsisartutlov

Til § 52

Til stk. 1

Efter denne bestemmelse kan kontrolmyndigheden stoppe, borde og undersøge ethvert fartøj når det skønnes nødvendigt. Fartøjer kan også blive beordret i land med henblik på visitation eller kontrol af fangst og redskaber.

Det har hidtil primært været forsvarets fiskeriinspektion, der forestår kontrol af fartøjer ved at stoppe og borde disse. Såfremt der indgås aftale med de danske rigsmyndigheder herom, kan forsvarets fiskeriinspektion fortsætte med at udføre denne kontrolopgave. I henhold til bestemmelsen er det nu "kontrolmyndigheden", der kan stoppe og borde fartøjer, hvorfor det nu som udgangspunkt vil være Grønlands Fiskerilicenskontrol, der udfører denne opgave i henhold til ansvarsfordelingen i § 5. Dette vil være tilfældet, medmindre andet særskilt aftales med rigsmyndighederne i henhold til § 5, stk. 2.

Kontrolopgaverne i § 52 kan udføres uden hensyn til, om der er tale om et grønlandsk eller et udenlandsk fartøj.

Som udgangspunkt foretager kontrolmyndigheden undersøgelser på stedet, hvor skibet er stoppet eller bordet. Hvis dette ikke kan lade sig gøre, eller hvis det viser sig at være vanskeligt, skal skibet beordres til at afsejle til en udpeget grønlandsk havn.

Kontrolmyndigheden kan også beordre et skib i land, med henblik på at foretage en mere grundig optælling af fangsten, med henblik på bevissikring eller anholdelse.

Definitionen af landing i § 3, stk. 1, nr. 20 er her udvidet til også at gælde for redskaber.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter at kontrolmyndigheden kan udføre beføjelserne i henhold til stk. 1 uden retskendelse, men med forevisning af gyldig legitimation. Dette er i overensstemmelse med hidtil gældende og anerkendt praksis for området.

Til § 53

Til stk. 1

Kontrolmyndigheden kan pålægge grønlandske og udenlandske fartøjer, der fisker på grønlandsk licens, at tage kontrolmyndighedens repræsentanter med ombord med henblik på at kontrollere fartøjets fiskerirelaterede aktiviteter.

Bestemmelsens ordlyd er udvidet i henhold til tidligere, således at det nu præciseres, at bestemmelsen ikke kun gælder for fartøjer, der driver fiskeri, men for alle fartøjer der foretager fiskerirelaterede aktiviteter, herunder for eksempel omladningsfartøjer, fartøjer der transporterer fisk, indhandlingsskibe, produktionsskibe, fryseskibe, osv.

Endelig er bestemmelsen udvidet således, at rederier nu kan pålægges at medbringe repræsentanter fra kontrolmyndigheden på fartøjer, der fisker, omlader eller udøver anden fiskerirelateret aktivitet med tilladelse fra Naalakkersuisut, når sådant et fartøj udøver dets aktivitet uden for Grønlands land- og fiskeriterritorium

Kontrollen vil typisk tilrettelægges således, at kontrolmyndighedens repræsentanter enten er ombord i nogle timer og foretager undersøgelser af redskaber, skibsdokumenter, last m.v. Kontrollen kan også foregå således, at kontrolmyndighedens repræsentanter opholder sig ombord på fartøjet i længere perioder, og holder øje med fartøjets aktiviteter og foretager observationer og undersøgelser med henblik på kontrol af eventuelle ulovligheder.

Tilstedeværelsen af kontrolmyndigheden er med til at sikre, at fiskeriet foregår efter gældende regler.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny. Efter denne bestemmelse kan kontrolmyndigheden pålægge grønlandske og udenlandske fiskefartøjer, fisketransportfartøjer, og indhandlingsskibe, at repræsentanter fra kontrolmyndigheden foretager kontrol med disse fartøjers landinger og omladninger på og udenfor Grønlands fiskeriterritorium.

Bestemmelsen gælder for fiskeri på og udenfor Grønlands fiskeriterritorium. Bestemmelsens relevans skal ses i lyset af, at kontrolmyndigheden blandt andet skal have mulighed for at kontrollere, om den omladede eller landede fangst er i overensstemmelse med optegninger i skibsdokumenter m.v.

Til stk. 3

Rederiernes betaling af omkostningen til kontrolmyndighedens ophold og forplejning er minimale efter gældende praksis. Efter bestemmelsens 2. pkt., er der dog mulighed for at pålægge rederiet at betale en større del, eventuelt hele omkostningen ved kontrollen. Det skal dog vurderes, om det er rimeligt at pålægge rederierne at betale omkostningerne. Her skal størrelsen af omkostningerne vurderes op i mod, hvad man kan opnå ved den handling omkostningerne vedrører.

Regler, der udstedes efter denne bestemmelse, bør indeholde objektive kriterier for pålægning af fuld betaling, således at det fremgår klart, at rederier ikke kan pålægges yderligere eller fuld betaling, medmindre betalingskravet indføres for alle trawlere i et bestemt område eller i en bestemt periode.

En fuldstændig opremsning af forhold, der kan begrunde variationer af omfanget af betaling for kontrol kan ikke foretages, men som eksempler kan nævnes:

- 1) Gentagne manglende indrapportering fra en trawler.
- 2) Gentagelse af overtrædelser som tidligere er konstateret og påtalt over for skipperen.
- 3) Grove overtrædelser konstateret under fiskeriobservatørens rutinemæssige besøg.
- 4) Stærke indicier for ulovligt udsnid vist ved fangstens størrelsemæssige sammensætning, væsentlig afvigende fra de øvrige fartøjers fangster i området eller fra den af Grønlands Fiskerilicenskontrol konstaterede størrelsemæssige normalfordeling i området.
- 5) Nødvendigheden af vedvarende udstationering af fiskeriobservatører ombord, når en gruppe fartøjer ikke lader sig kontrollere effektivt ved rutinemæssige besøg. Dette gælder for eksempel trawlere ved Østgrønland som har 100 pct. produktionstilladelse.

Til stk. 4

Det er afgørende, at repræsentanter fra kontrolmyndigheden ombord disse fartøjer har mulighed for at kommunikere med Grønlands Fiskerilicenskontrol, Arktisk Kommando og politiet. Kontrolpersonen kan på denne måde få sine overordnede til at vurdere, om en formodet overtrædelse skal undersøges nærmere eller om der skal tilkaldes et inspektionsskib fra Arktisk Kommando for at foretage en nærmere undersøgelse.

Omkostninger for kontrollens arbejdsrelaterede benyttelse af fartøjets radio-, tele- og IT-kommunikationsudstyr, står rederiet for. Omkostninger for kontrollens anvendelse af fartøjets radio-, tele- og IT-kommunikationsudstyr, der ikke er arbejdsrelateret, står fiskeriobservatøren selv for.

Til stk. 5

I henhold til gældende praksis kan kontrolmyndighedens beføjelser i henhold til stk. 1 og 2 udøves uden retskendelse, mod forevisning af behørig legitimation.

Til stk. 6

Efter denne bestemmelse kan Naalakkersuisut fastsætte regler og beføjelser for kontrolmyndighedens, dets fiskeriobservatører, og andet personale der er udpeget til kontrolopgaver. Tilsyn med overholdelse af fiskeriregler, udføres i stor grad af politiet og Grønlands Fiskerilicenskontrol, og derfor skal fastsættelse af regler om disse opgaver aftales i fællesskab med Rigsmyndighederne.

Til § 54

Til stk. 1

Bestemmelsen gør det muligt at oprette et såkaldt "check-point" system. Efter bestemmelsen kan et fartøj beordres til at sejle til en bestemt position, hvor inspektionen kan finde sted. Med dette system kan Forsvarets fiskeriinspektion foretage hyppigere og dermed mere effektive inspektioner.

For udenlandske fartøjer vil det typisk være efter indsejling til og før udsejling fra Grønlands fiskeriterritorium.

Check-point systemet egner sig godt hvis et fartøj fisker i forskellige reguleringsområder efter samme fiskeart, hvor fiskbarheden adskiller sig i disse områder. Andre lande anvender ordningen, og deres erfaringer kan med nytte inddrages.

Det er vigtigt, at ordningen alene anvendes i nødvendigt omfang. Ordningen må ikke være en hindring for fiskeriet. I den sammenhæng kan det være formålstjenligt, at tid og sted så vidt muligt aftales med skibsføreren.

Til § 55

Til stk. 1

Bestemmelsen finder anvendelse på grønlandske og udenlandske fartøjer.

Efter denne bestemmelse skal fiskeredskaber være bortstuede, når et fartøj befinder sig på et sted, hvor det ikke har tilladelse til at fiske. Bestemmelsen har til formål at sikre, at der ikke foregår fiskeri ud over, hvad fartøjet har tilladelse til. Fartøjer kan således sanktioneres ved blot at have fiskeredskaber fremme.

Bestemmelsen er egentlig ikke en kontrolbestemmelse men snarere en bestemmelse, der har til hensigt at regulere, hvordan fartøjer skal agere, når de sejler i grønlandske farvande. Bestemmelsen er dog medtaget under afsnittet om kontrolbestemmelser, da der er tale om en bestemmelse, der skal kontrolleres af kontrolmyndigheden.

Til § 56

Til stk. 1, nr. 1-3

Formålet med bestemmelsen er at sikre adgang til kontrol. Kontrolmyndigheden kan for eksempel meddele påbud om, at et fartøj ikke må losse sin fangst førend kontrolmyndigheden har undersøgt fangsten eller førend kontrolmyndigheden er til stede. Endvidere kan bestemmelsen i praksis være anvendt over for en bestemt gruppe af fartøjer og virksomheder, hvor der i en periode har været behov for en mere effektiv kontrol af landinger om omsætning af for eksempel en bestemt art af fisk. Således kan der i praksis udstedes fartøjer påbud om, at virksomhederne til kontrolmyndigheden skal forudanmelde vejning straks ved landingen, omladningen eller sorteringen af et parti fisk, herunder at vejningen skal foretages ved akkrediteret vejer og måler.

Påbuddene og forbuddene skal fungerer således som et væsentligt supplement til de almindelige krav om indberetning og afregning, når der i konkrete fiskerier eller områder opstår behov herfor.

Til § 57

Til stk. 1

Bestemmelsen fastlægger de kontrolleredes pligt til at yde kontrolmyndigheden bistand. Bestemmelsen skal sikre, at dem som er underlagt kontrollen samarbejder med kontrolmyndigheden og dennes repræsentanter og ikke søger at lægge hindringer i vejen for kontrollens opgaver. Udtrykket ”fornøden bistand” omfatter, at de nævnte persongrupper stiller mandskab og ekspertise til rådighed såfremt dette findes nødvendigt af hensyn til kontrollens udførelse, samt sikrer kontrollen adgang til de adspurgte og nødvendige faciliteter, materialer, dokumenter, redskaber, logbøger, elektroniske redskaber og radioudstyr, såfremt kontrolmyndigheden har brug for dette som led i dens opgaver.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 2, fastlægger, at kontrolmyndigheden i særlige tilfælde for virksomhedens regning kan udpege en revisor til fornøden gennemgang af det materiale, der kan undergives kontrol. Bestemmelsen omfatter både fartøjer og virksomheder, hvis udøvelsen af kontrollen gør dette nødvendigt.

Til § 58

Til stk. 1

Naalakkersuisut har i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget nøje vurderet nødvendigheden af at effektivisere gældende kontrolbeføjelser. Det er i den forbindelse fundet nødvendigt at kunne gennemføre uanmeldt fiskerikontrol på fiskerifartøjer og fiskerivirksomheder, der omsætter og opbevarer fisk m.v. for at kunne gennemføre en effektiv fiskerikontrol. Kriteriet for at opnå adgang til virksomheder og fartøjer er blot, at dette sker som led i udførelsen af kontrolmyndighedens opgaver med at kontrollere overholdelsen af

inatsisartutloven eller regler udstedt i medfør heraf. Dette er således en almindelig adgang for kontrolmyndigheden til at kunne udføre sine lovbundne opgaver.

Forslaget opretholder således kontrolmyndighedens adgang til mod forevisning af behørig legitimation og uden retskendelse at foretage fiskerikontrol på de i forslaget nævnte fartøjer og virksomheder.

Til stk. 2

Efter denne bestemmelse kan kontrolmyndigheden ligeledes gennemføre uanmeldt kontrolbesøg i private boliger, såfremt der er en mistanke om omgåelse af loven. Kravet for, hvornår kontrolmyndigheden kan forlange at få adgang til private boliger, er skærpet i forhold til stk. 1. Der skal således foreligge en mistanke om, at den pågældende bolig benyttes som led i omgåelse af loven eller i regler udstedt i medfør heraf. Proportionalitetsprincippet skal her observeres, og der skal således søges at tage mindre indgribende midler i brug, førend myndigheden skaffer sig adgang til den private bolig. Dette kan dog undviges af hensyn til opgavens uopsættelige karakter, eller hvis der er mistanke om, at bevismateriale vil blive bortskaffet eller destrueret, såfremt kontrolmyndigheden afventer, at mindre indgribende midler tages i brug.

At boligen benyttes som led i omgåelse af loven kan omfatte den situation, at der er mistanke om, at der i boligen opbevares dokumenter, redskaber og lignende, som er bevis for omgåelse af loven. Derudover kan boligen også siges at benyttes som led i omgåelse af loven, såfremt boligen benyttes til at producere, opbevare, overdrage eller skjule genstande, som kan bruges som bevismateriale for omgåelse af loven.

Kan kontrolmyndigheden ikke umiddelbart på forlangende skaffe sig adgang til boligen, kan der indhentes assistance fra politimyndigheden. Der kan anmodes om assistance fra politiet på forhånd, såfremt kontrolmyndigheden regner med, at indehaveren af ejendommen vil nægte dem adgang eller søge at obstruere kontrolmyndighedens arbejde.

Kapitel 15 *Foranstaltninger*

Til § 59

Til stk. 1

Ved udmåling af bødens størrelse forudsættes Kriminallovens principper anvendt, jf. dennes § 121 og § 127. Dette indebærer, at der ud over betalingsevnen og gerningens beskaffenhed skal lægges vægt på samfundets interesser i at modvirke handlinger af den pågældende art. Herunder skal tages udgangspunkt i værdien af et eventuelt ulovligt udbytte. Der kan tages hensyn til fartøjets størrelse, kapacitet og indretning, samt omstændighederne vedrørende

lovovertrædelsen i øvrigt. Bødeniveauet bør dog fastsættes til en størrelse der skaber en klar præventiv effekt:

Udgangspunktet i fiskerisager er, at det er føreren af fartøjet, der personligt bliver tiltalt for eventuelle overtrædelser. Der henvises dog til stk. 4, såfremt det ikke er ejeren, der er fører af fartøjet.

Nr. 1

Der kan idømmes bøde for overtrædelser af de angivne bestemmelser i loven.

Nr. 2

Der kan idømmes bøde til fysiske og juridiske personer, der undlader at efterkomme angivne påbud og meddelelser i loven.

Nr. 3

Der kan idømmes bøde for overtrædelser af betingelser i tilladelser udstedt efter loven.

Sådanne betingelser fastsættes i licensen, men disse kan også være fastsat i en såkaldt igangsættelsestilladelse, forud for licensen. Som eksempel på betingelser kan nævnes, at produktionstilladelser og indhandlingspligt ofte fremgår som en betingelse i licensen.

Nr. 4

Rapportering af korrekte oplysninger er grundlaget for fastsættelse af et bæredygtigt fiskerierhverv, afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger, og undladelse af afgive oplysninger skal derfor sanktioneres.

Til stk. 2

Efter denne bestemmelse har Naalakkersuisut bemyndigelse til at fastsætte at overtrædelse af regler der udstedes i bekendtgørelsesform ligeledes kan medføre bøde. Dette skal ses i lyset af, at sanktioner ikke bør fremgå af loven alene, men også af bekendtgørelser og kommunale vedtægter, der vedtages med hjemmel i loven.

Til stk. 3

Bestemmelsen omhandler et selvstændigt ansvar for overtrædelser, der begås af selskaber m.v. Bestemmelsen finder navnlig anvendelse på rederier, der drives i selskabsform.

Et kommunalt fællesskab omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v. er fællesskaber, der er omfattet af § 64 i landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v. med senere ændringer. Der er ikke i bestemmelsen henvist til § 64 idet, der påregnes ændringer i inatsisartutloven i forbindelse med struktur- og kommunalreform.

Til stk. 4

Bestemmelsen i stk. 4 omhandler individuelt ansvar for den, der ejer eller råder over et fartøj. I almindelighed vil dette ofte være ejeren. Bestemmelsen indebærer dog, at den der lejer et fartøj og dermed har rådighed over fartøjet kan drages til ansvar.

Til § 60

Til stk. 1

Bestemmelsen vedrører administrativ vedtagelse af bøder og konfiskation, herunder værdikonfiskation. Med forslaget indføres muligheden på hele lovens område, således at også bøder eller konfiskation på baggrund af overtrædelse af lovens regler om rapportering og indhandling kan vedtages administrativt.

Det er en forudsætning, at den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelsen og er enig i, at sagen afgøres med et bødeforlæg.

Muligheden for at udstede administrative bødeforlæg agtes alene anvendt i klart afgrænsede sagsgrupper, og den præcise procedure og udformningen af bødeforelæg vil blive fastlagt i instruks til fiskeriinspektorerne og kontrolskibene.

I dag anvendes bødeforlæg på fiskeriområdet i praksis i sager om for sen indsendelse af logbøger med hjemmel i EU-bemyndigelsesloven.

På samme måde medfører forslaget mulighed for, at konfiskation, herunder værdikonfiskation kan vedtages administrativt.

Et ulovligt redskab tages i forvaring af kontrolmyndigheden, indtil det er afklaret, om den pågældende med sin underskrift kan erklære sig skyldig i overtrædelsen samt erklære sig enig i, at sagen afgøres ved udenretlig konfiskation. Er én af disse to forudsætninger ikke opfyldte, kan der ikke foretages udenretlig konfiskation.

På samme måde kan der foretages udenretlig værdikonfiskation.

Da en udenretlig konfiskation og bødeforelæg ofte vil blive opfattet som en mere enkel og mindre belastende afgørelsesform end en indenretlig afgørelse, som involverer såvel politi som retsvæsen, findes det hensigtsmæssigt, at borgeren i relativt ukomplicerede sager kan vælge mellem de to muligheder.

I forbindelse med vedtagelse af administrativ bøde eller konfiskation indfører bestemmelsen mulighed for, at betalingsfristen efter begæring kan forlænges.

Til § 61

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny, og fastsætter at sager der behandles administrativt i henhold til § 60, stk. 1, skal retsplejeloven for Grønland § 347, stk. 1 tilsvarende finde anvendelse.

Til § 62

Til stk. 1 og stk.2

Bestemmelsen fastlægger i dens stk. 1 at konfiskation af fangst på et fartøj, der har drevet ulovligt fiskeri, omfatter al indenbords og udenbords fangst eller værdien heraf, bortset fra den del af fangsten, der godtgøres at hidrøre fra lovlig virksomhed.

Denne bestemmelse er en fravigelse fra Kriminallovens principper. Fravigelsen skal ses i lyset af de vanskeligheder, der er forbundet med at skulle skelne mellem, hvilken del af fangsten, der hidrører fra det ulovlige fiskeri.

Ved vurderingen af hvilken del af fangsten der hidrører fra ulovligt fiskeri, og den del der ikke gør, skal der lægges vægt på de konkrete omstændigheder, der gør sig gældende for fartøjet. Dette kan være en vurdering af logbogen, stuveplanen, fiskeredskaberne ombord, hvilke redskaber der fremgår af logbogen som anvendt osv. Om fangsten svarer til hvad der er oplyst, kan også være behjælpelig i denne vurdering.

Den konkrete vurdering i relation til hvilken del af fangsten, der hidrører fra ulovligt fiskeri, og hvilken del der ikke gør, vil derfor være afhængig af, hvad der er dokumentation for.

Ulovligt fiskeri, der medfører konfiskation af fangst, kan ske hvor et fartøj har fisket i et lukket område, eller hvor det pågældende fartøj ikke har licens til at fiske. Det kan være fiskeri efter at et fiskeristop er trådt i kraft, eller efter at fartøj har udnyttet sin kvote. Det kan også ske, når et fartøj fisker med ulovlige fiskeriredskaber, herunder fiskeri med for små masker m.v.

Til stk. 3

Efter denne bestemmelse kan der ske konfiskation af fartøjet eller værdien af fartøjet ved grovere eller gentagne tilfælde af manglende rapportering om fartøjets fangst.

Ved grovere tilfælde forstås situationer, hvor der bevidst eller groft uagtsomt afgives manglende eller forkerte oplysninger om fangsten. Omfattet er situationer hvor et fartøj har overfisket sin kvote, har fisket i et lukket område, har fisket med forbudte redskaber, for små masker, fiskeri efter forbudte arter eller lignende.

Til stk. 4

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelsesform om konfiskation. Ved udarbejdelsen af disse regler skal der tages

forbehold for Kriminallovens bestemmelser herom i § 166, hvorefter genstande, der er af væsentlig betydning for gerningsmandens udøvelse af lovligt erhverv ikke må konfiskeres, medmindre ganske særlige omstændigheder taler derfor

Til § 63

Til stk. 1

Denne bestemmelse angår separation af fangst i forbindelse med konfiskation. Separering af fangst i henhold til stk. 1. kan for eksempel udføres ved, at fangsten bliver stuvet om ombord på fartøjet.

Separering kan også ske ved en afmærkning af fangsten eller plombering af hele lasten eller det rum, hvor fangsten er opbevaret. Findes det påkrævet kan begge disse muligheder anvendes samtidig.

Hvis det ikke er muligt at forhindre en sammenblanding ved separering eller afmærkning, kan fartøjet efter 2. pkt. pålægges at lande den fangst, der er konfiskeret, eller hvis værdi er konfiskeret.

Til stk. 2

Efter denne bestemmelse skal den konfiskerede fangst holdes separeret så længe fartøjet er på Grønlands fiskeriterritorium.

Bestemmelsen er relevant, når fangsten eller værdien af fangsten konfiskeres, men denne i øvrigt forbliver ombord.

Til § 64

Til stk. 1

Bestemmelsen er af ældre dato men har fortsat relevans i Grønland med dets store geografiske afstande. Sager vedrørende fartøjer der er større end 75 BRT/120 BT (det havgående fiskeri) skal indbringes for Grønlands Landsret.

Bestemmelsen omfatter grønlandske fartøjer og udenlandske fartøjer.

Bestemmelsen giver kontrolmyndigheden bemyndigelse til at tilbageholde et fartøj, der har fisket ulovligt, og beordre fartøjet til havn med henblik på retsforfølgelse. Denne opgave vil navnlig udføres af politiet og forswarets fiskeriinspektion

I forbindelse med sådan en anholdelse finder bestemmelserne i kapitel 35, § 357, i retsplejelov for Grønland tilsvarende anvendelse, hvilket indebærer, at spørgsmålet om

beslaglæggelse skal indbringes for retten snarest muligt og senest 24 timer efter, fartøjet er bragt i havn.

Typisk vil politiet først borde på fartøjet, når det er i havn. Fristen på 24 timer giver således politiet og anklagemyndigheden tid til indbringelse af spørgsmålet om beslaglæggelse for retten.

Bestemmelsen sikrer blandt andet, at udenlandske fartøjer ikke kan unddrage sig retsforfølgning for ulovligt fiskeri.

Bestemmelsen giver også mulighed for anholdelse for tidligere overtrædelser,

Til stk. 2

Bestemmelsen følger af art 111 i FN's Havretskonvention fra 1982 om forfølgelse af fartøjer (hot pursuit). I november 2003, blev det besluttet af Inatsisartut at FN's havretskonvention ratificeres.

Afgørende for iværksættelse af den såkaldte "hot pursuit" er, at overtrædelserne skal være sket på Grønlands fiskeriterritorium, og at fartøjet stadig befinder sig på Grønlands fiskeriterritorium, inden forfølgelsen blev igangsat. Dertil skal forfølgelsen forgå uden afbrydelse.

Til § 65

Til stk. 1

Efter denne bestemmelse kan tilbageholdelse af et fartøj ske, såfremt det er påkrævet for at sikre indfrielse af de i stk. 1, nævnte pengekrav eller indtil der er stillet sikkerhed for indfrielse af de pengekrav. Tilbageholdelse af sådant et fartøj skal ligeledes opretholdes indtil foranstaltninger efter § 62 er gennemført. Bestemmelsen omfatter grønlandske og udenlandske fartøjer.

Efter bestemmelsen kan der søges fyldestgørelse i fartøjet og dets redskaber såfremt kravene i stk. 1 ikke er indfriet indenfor 2 måneder efter sagens afgørelse.

Til stk. 2

Efter denne bestemmelse er reglen i stk. 1 ikke anvendelig, såfremt den der havde rådighed over fartøjet uberettiget havde taget besiddelse af fartøjet.

Til stk. 3

Efter denne bestemmelse finder kapitel 35 i retsplejelov for Grønland anvendelse, når der protesteres mod en tilbageholdelse. Sager af denne karakter indbringes for Kredsretten i Grønland.

Bestemmelsen er tiltænkt den situation hvor et bødeforlæg afvises i forbindelse med en overtrædelse af loven.

Til § 66

Til stk. 1

Efter denne bestemmelse tilfalder bøder Landskassen.

Kapitel 16

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Til § 67

Til stk. 1

Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Til stk. 2 og stk. 3

Samtidig ophæves landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996 om fiskeri, med senere ændringer.

Regler og landstyrebeslutninger der er udstedt i medfør af landstingslov nr. 18. af 31. oktober 1996, forbliver i kraft indtil disse afløses eller ophæves af andre regler.

Regler, der er sat i kraft forud for landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996 om fiskeri og som fortsat er gældende, forbliver i kraft indtil disse afløses af eller ophæves ved regler fastsat med hjemmel i denne eller andre inatsisartutlove.

Til Stk. 4

Bestemmelsen er indført som en følge af ændringerne til indholdet af § 26. Bestemmelsen skal ses som en overgangsbestemmelse. Det er formålet med bestemmelsen, at give den kystnære flådekomponent og den havgående flådekomponent tilstrækkelig tid til at tilpasse sig den nye fordeling i forslaget. Varslet er fastsat til 5 år fra lovens ikrafttræden, hvilket vurderes at være tilstrækkelig tid for erhvervet til at tilpasse sig, når der samtidig tages højde for den nuværende de facto fordeling.

Ændringen af fordelingen af den Vestgrønlandske rejekvote mellem den havgående flådekomponent og den kystnære flådekomponent er tidligere blevet behandlet af Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget ved FM2017/115. Af betænkningen fra udvalget til FM2017/115 fremgår det, at udvalget støtter ændringen af fordelingen til en 50/50 fordeling mellem de to flådekomponenter. Det fremgår tillige, at udvalget opfordrer til, at ændringen af fordelingen gennemføres med et varsel på 5 år.

